

GENÇLİK

Aylık Siyasal Gençlik Dergisi Yıl: 2 Sayı: 3 Aralık 1992 Fiyatı: 8.000 TL (KDV İçinde)

DEVİNİME HÜKÜM GEÇİRİLEMEZ!

DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADELESİNE OMUZ VER!

■ YÜKSEK ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN MÜCADELESİNDE BUGÜNKÜ DURUM VE NEDENLERİ

■ ASF HAREKATININ DEVRİMİ

■ TMLGB 1. KONGRESİNİ BAŞARIYLA SONUÇLANDIRDI

■ DÜZENİN YARATTIĞI SUÇ YA DA SUÇUN YARATTIĞI ÇOCUK

YENİ DEMOKRAT

SUNU

Merhaba,

Daha önce iki sayısı çıkan dergimiz, on ay gibi uzun bir süreden sonra aylık düzenli aralıklarla, bu sayısıyla yeniden çıkmaya başlıyor.

Uzun bir aradan sonra çıkan dergimizin dağıtımının düzenlenmesi ancak okuyucularımızın, dergi merkez bürosuyla kuracağı bağla mümkündür. Dağıtım şirketleriyle, piyasaya sürmenin maliyetinin yüksek olmasından dolayı, dağıtım merkez büromuzdan okuyucularımız vasıtasıyla yapabiliyoruz. Dergimize olan ilginin daha da artması, daha nitelikli çıkması için okuyucularımız haber ve yazı gönderme konusundaki görevlerini aciliyetle yerine getirmelidir. Okur olarak en yakın ilişki içinde olduğumuz kesimin öğrenci gençlik olmasından dolayı dergimizin bu sayısında önceki sayılar gibi öğrenci gençlikle ilgili haber ve yazılar ağırlıklıdır. Bu eksikliğin giderilmesi dergimizin içeriğinin toplumun bütün ezilen kesimlerindeki gençliğe hitap edebilecek şekilde geliştirilmesi, işçi ve köylü gençlik içerisindeki okuyucularımızın duyarlılığı, ve çalışkanlığına bağlıdır. İşçi ve köylü gençlik içerisindeki okurlarımız derginin kendi alanların da hitap edebilmesinin kendilerinin katkısına bağlı olduğunu bilince çıkarıp, dergiyi yazı ve haberleriyle desteklemelidir. Unutmayalım ki dergimiz kitlelere sadece dışarıdan sunulan bir yayın değil, bizzat kitlelerle birlikte yayın hayatını sürdüren bir yayın perspektifine sahiptir. Çalışmalara katkıda bulunmayanın söz söylemeye de hakkı olmayacaktır.

Dergimizin bu sayısında, uluslararası gericiiliğin ve bunun Türkiye kesimindeki uzantısı olan patron ağa devletinin, tarihin devinimine fren olma yolundaki çabalarıyla düştükleri acizliğin ve komünistler cephesindeki gelişmelerin anlatıldığı bir baş yazıya yer verdik. Dergimizde haber yazılarının önemini dikkate alarak, elimize ulaşan gençlikle ilgili çeşitli haberleri sayfalarımız arasında göreceksiniz. Orta sayfamıza 87 nisanında henüz devrimci yapılanmaların önderlik düzeyinde oturmadığı bir dönemde ivmelenen bu gün kendini tekrara dönüştürüp, giderek daralan ve kısırlaşan Yüksek Öğrenim Gençliği Hareketinin genel sorunlarının ve çözüm önerilerinin yer aldığı bir yazıyı yayınlıyoruz. Orta sayfada açıkladığımız yüksek öğrenim gençliği hareketinde yaşanan hatalı anlayışlara somut örnek olabilecek 6 Kasım "Boykot"u özelinde yaşanan boykotlara ilişkin tavrımızın ve boykot anlayışımızın da açıldığı bir yazı yayınlıyoruz.

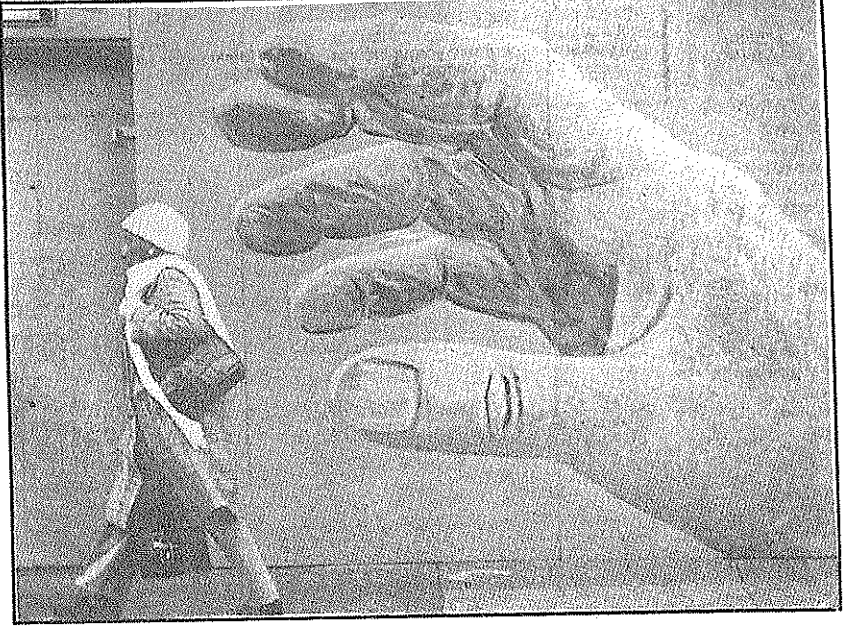
Ayrıca son dönem İstanbul yüksek öğrenim gençliği içinde çeşitli tartışmalara yol açan ve farklı, farklı tavırların alındığı İstanbul Öğrenci Dernekleri Platformu değerlendirmesi ve bu soruna bakış açısını da içine alan Kitle Örgütleri Üzerine yazılarımızı ilginize sunuyoruz. Son dönemin halk gençliği cephesindeki en önemli gelişmelerinden biri olan TMLGB'nin 1 kuruluş kongresinin kısa kararlarını önemli bulduğumuzdan aynen yayınlıyoruz.

Başkan Mao'nun İki Şiir ve Şehirsel Mekanda Sınıfsal Savaşım adlı yazıların yer aldığı Kültür-Sanat sayfamız düzenli olarak dergi sayılarımızda yer alacak.

Ayrıca şunu da belirtmek gerekiyor ki Yeni Demokrat Gençlik kendi ayakları üzerinde durma, gençlik dergisinin yükünü kendisi omuzlama gibi duyarlı bir perspektife sahiptir. Bu yüzden hem mali anlamda hem posta kargo ve abone anlamında kendine has bağımsız bir çalışması vardır. Okuyucularımızın alım-satım işlerinde olsun, dergiye yapacakları yazı, öykü, resim vb. katkılarında olsun, bizim telefon ve yazışma adresimiz dışındaki numaraları kullanmamasına, özen gösterilmesini önemle belirtiyoruz. Böyle bir işleyiş bizim gelişmemiz ve güçlenmemiz açısından yakıcı öneme sahiptir.

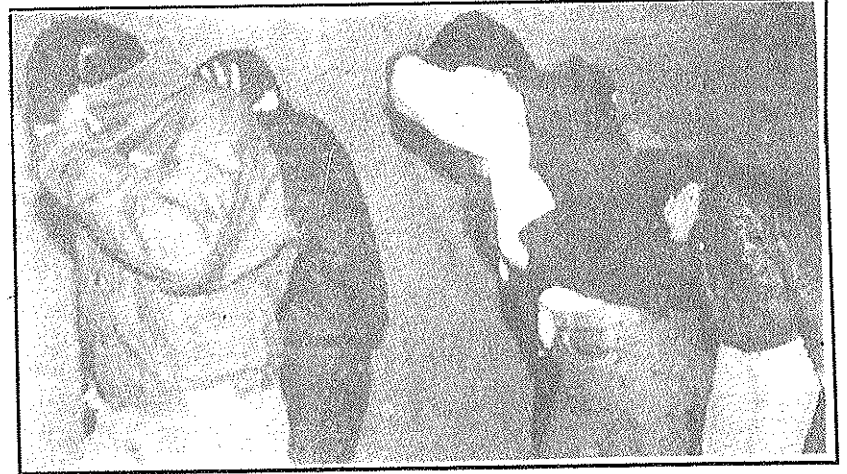
Tüm okurlarımızı hareketliliğe, duyarlılığa ve çalışkanlığa çağırıyoruz. ■

Diğer sayımızda buluşmak üzere...

Beyaz El'in gölgesinde

Amerika'dan bir görüntü. Usta bir fotoğrafçının avcı merakı ile Cincinnati'de dev bir duvar resmi önünde beklemesi sonucu yakalanmış bir espri. Duvardaki dev el, yoldan geçen siyah kadını yakaladı, yakalayacak. Siyahların Amerika'daki yaşamının sorgulandığı, efsanevi siyah lider Malcolm X'in filminin tişört ve diğer binbir minik esya ile birlikte sahneye çıktığı sırada, Beyazların dev eli hala, siyahların ensesinde geziniyor...

Polis Akademisi öğrencileri "mezun olmuş abilerini" örnek alarak, Hamburgerci dükkanında sergiledikleri saldırganlıklar sonrası çıkarıldıkları mahkemede yüzlerini göstermekten utandılar. Mahkeme tutuksuz yargılama kararı aldı...

Devrimci öğrenciler mücadelenin her alanında haklılıklarını ortaya koyarak eylemlerinin meşruluğunu savunmaktan geri durmadılar.

İÇİNDEKİLER

- Devinime Hüküm Geçirilemez 3-4
- Liseli, Üniversiteli, İşçi Gençlikten Haberler 5-14
(TMLGB 1 Kuruluş Kongresi Kısa Kararları 8-9)
- İ.Ö.D.F.'de Neler Oldu-Şimdi Ne Yapmak Gerek? 15
- YÖG Mücadelesinde Bugünkü durum ve Nedenleri 16-20
- Yaşanan "Boykot"lara Genel Bir Bakış 21
- Kitle Örgütleri Üzerine 22-24
- Düzenin Yarattığı Suç ya da Suçun Yarattığı Çocuk 25-26
- Şehirsel Mekanda Sınıfsal Savaşım 28
- Mao'nun İki Şiiri 29-30

UMUT YAYINCILIK VE BASIN SANAYİ LTD. ŞTİ. ADINA SAHİBİ VE YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Kemal BOZTAŞ,
YÖNETİM YERİ: Oğul Sok. No: 16/4 Sultanahmet /İSTANBUL TEL: 518 84 29 FAX: 518 23 23

ABONE KOŞULLARI: Yurt İçi: 6 Aylık 48.000 TL., 1 Yıllık: 96.000 TL. YURT DIŞI: 6 Aylık: 30 DM. 1 Yıllık: 60 DM.

YURT İÇİ HESAP NO: Kemal TEKİN Türkiye İş Bankası Beyazıt Şb. 2214616 -YURT DIŞI HESAP NO: Kemal TEKİN Türkiye İş Bankası Beyazıt Şb. 3567132

DEVİNİME HÜKÜM GEÇİRİLEMEZ!

Yeni Demokrat Gençlik

Yaşlı dünyamız yaşlandıkça yaşam iksiri içiyorcasına daha hızlı devinimlere sahne oluyor. Yerküremizin bir parçacığında yaşanan değişimler artık günlerle sınırlı zaman dilimlerinde, bütün yeryüzünü etkisi altına alıyor. Karşı devrim bütün taktiksel gücünü ölümcül bir suskunluk için, devinimden yana olan halk kitlelerinin ve diğer merkezkaç güçlerin önüne yığsa da yaşam bildiğince bu molozları temizleyerek helezonlar çizerek yoluna devam ediyor. Yaşlı dünyamızın bu devinimi tarihsel açıdan hiç bir meşruluğu kalmamış karşı devrimin bütün güçlerine saç baş yoldurturken sınıflar mücadelesi ve çağımızın en ileri sınıfı olan proletarya, yerküremizin her karış toprağına geleceğın tohumlarını ekerek her an yaşlı yerküremize yaşam iksiri sunmaktadır.

Modern revizyonizm varması gereken yere "açık kapitalizme" vardktan sonra karşı devrim körelmiş yaratıcılığını ölüm dansları sahnelemek için torpüledi: Ölüm danslarına "hayat vermek" için, temayı ve sahneyi bulmuşlardı: "Sınıf mücadeleleri bitti", "komünizm iflas etti", "Yaşasın Yeni Dünya Düzeni", "Yaşasın Demokrasi", "Yaşasın Modern Revizyonizm", gibi bildik nakaratlar yeniden kitleleri zincire vurmanın teması olurken modern revizyonizmin geçici olarak perdesini kapattığı sahneler ölüm danslarını sergileyecekleri "mekanlar" olarak kitlelerin karşısına yeniden çıkarıldı. Sahnenin perdeleri oyunun başlangıcı ve bitişi için değil, geniş halk kitlelerinin devinimlerini köreltmek için gözlelere perde olarak kullanıldı.

Bu oyunda "Yeni Dünya Düzeni" gereği geniş halk kitlelerine ve proletaryaya seyirci rolü buyruldu. Onlardan bu tarihsel süreçte kendilerini alkışlamaları ve bu ölüm danslarını sararmış benizlerle hiç, bir yaşam belirtisi taşımaksızın, seyretmeleri isteniyordu. Kitlelere bu rolü layık görenler, kitlelerin tarihin gerçek yaratıcısı olduğunu görmeyen, daha doğrusu görmek istemeyen tarihin devnimine fren olma iddiasındaki -bir kez daha söylersek- tarihsel açıdan hiç bir meşruluğu kalmamış tarih ve toplum düşmanlarıdır.

Kitlelere bu rolü iyi oynayamazlardı, sadece görünürde, o da bir süre için bu rolü benimser gibi oldular. Çünkü ölü kefeni giydirilme kampanyaları, sersemletici propaganda dalgası, bir çok etkisi yarattı. Ancak kitleler yeniden doğrulma gayretine girişti; giydirilmek istenen ölü kefenleri yine kitleler tarafından parçalanmaya başlandı. Yeni Dünya Düzeni düzensizliğe dönüşmeye başladı, yok oldu dedikleri sınıf mücadeleleri hayatın her alanında sesini hiçbir zaman kesmedi. Şaşalı çıkışlar yapan modern revizyonistler büyük usta Mao Zedung'un dediği gibi, rahat yüzü görmediler. Kitleler yeniden Lenin'in, Stalin'in, sosyalizm özlelerini dile getiren posterleriyle meydanları doldurmaya başladı.

Yerküremizin Türkiye diye adlandırılan parçasında sınıf mücadeleleri çetin, ama bir o kadar da ihtişamlı bir rotaya girdi. Çağımızın en gerici diktatörlerinden biri olan komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğü ülkemizde hüküm sürüyor. Ama bu diktatörlük hiç bir dönem hükümünü sürdürmede bu denli zorlanmamıştı. Sürekliliğini devam ettiren egemen sınıfların ekonomik ve siyasi krizleri son yıllarda daha da derinleşmiş, TC.nin kuruluşuna temel teşkil eden Kemalizm'in kimi yönleri egemen sınıfların kimi kesimlerince ya da onların sözcülerince tartışılır hale getirilmiştir. Elbette burada dikkat edilmesi gereken bir nokta yapana değil yaptırana bakmaktır. Çünkü tabu haline sokulmuş olunan Kemalizm'in, tabu olmaktan çıkarılması ya da çıkarılmaya başlanarak tartışılır hale sokulması, egemen sınıfların hiç mi hiç istemedikleri bir durumdur. Bu tartışmalar TC.nin kuruluşuna temel ideolojik çerçeve olan Kemalizm'in özüne ilişkin olmasa da egemen

sınıfların içerisine düştükleri güçlüklerin bir işareti olarak görülmesinin yanısıra, onların 1980 Askeri Darbesin'den bu yana süren uyum içerisindeki beraberliklerinin önümüzdeki süreçte giderek daha da uyumsuzlaşma eğilimine gireceğinin de bir işaretidir.

Elbette ki bu tartışmanın komünistler açısından bir berraklığı vardır; o da Kemalizm'in yamalarla islah edilmesinin mümkün olmadığı, çağdışı olduğu ve fırlatılıp atılmasının gerekliliğidir. Komünistler bundan 20 yıl önce Kemalizm'in layık olduğu yeri parlak bir şekilde göstermişlerdi.

Sistemin artık, geniş halk kitlelerine sömürü ve zulümden başka sunabileceği bir şeyinin kalmadığını geniş halk kitleleri artık daha iyi görmektedir.

1. yılını dolduran DYP-SHP "şeffaf" koalisyonu gelinen süreçte geniş halk kitlelerine sunduğu vaatlerini yerine getirmeyeceğini/getiremeyeceğini, bunların iki yüzlü aldatmacalardan ibaret olduğunu tartışmasız ortaya koymuştur.

Yerküremizin Türkiye diye adlandırılan parçasında sınıf mücadeleleri çetin, ama bir o kadar da ihtişamlı bir rotaya girdi. Çağımızın en gerici diktatörlerinden biri olan komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğü ülkemizde hüküm sürüyor. Ama bu diktatörlük hiç bir dönem hükümünü sürdürmede bu denli zorlanmamıştı. Sürekliliğini devam ettiren egemen sınıfların ekonomik ve siyasi krizleri son yıllarda daha da derinleşmiş, TC.nin kuruluşuna temel teşkil eden Kemalizm'in kimi yönleri egemen sınıfların kimi kesimlerince ya da onların sözcülerince tartışılır hale getirilmiştir. Elbette burada dikkat edilmesi gereken bir nokta yapana değil yaptırana bakmaktır. Çünkü tabu haline sokulmuş olunan Kemalizm'in, tabu olmaktan çıkarılması ya da çıkarılmaya başlanarak tartışılır hale sokulması, egemen sınıfların hiç mi hiç istemedikleri bir durumdur. Bu tartışmalar TC.nin kuruluşuna temel ideolojik çerçeve olan Kemalizm'in özüne ilişkin olmasa da egemen sınıfların içerisine düştükleri güçlüklerin bir işareti olarak görülmesinin yanısıra, onların 1980 Askeri Darbesin'den bu yana süren uyum içerisindeki beraberliklerinin önümüzdeki süreçte giderek daha da uyumsuzlaşma eğilimine gireceğinin de bir işaretidir.

Elbette ki bu tartışmanın komünistler açısından bir berraklığı vardır; o da Kemalizm'in yamalarla islah edilmesinin mümkün olmadığı, çağdışı olduğu ve fırlatılıp atılmasının gerekliliğidir. Komünistler bundan 20 yıl önce Kemalizm'in layık olduğu yeri parlak bir şekilde göstermişlerdi.

perçinlenmesi yönüne doğru bir adım atılmıştır. Tamamıyla bir makyaj provası olan bu yasanın yaşamdaki yerinin ortaya koyduğumuz çerçevede olacağını çok geçmeden somut olarak göreceğiz.

Diğer taraftan PKK'nın ulusal temelde geliştirdiği ve boyutlandırdığı gerilla savaşı, sistemi apaçık bir şekilde acze düşürmüştür. Sistemin en zayıf olduğu noktadan, güçler dengesinin sistemin aleyhine olduğu noktadan, kırdı gerilla savaşı noktasından vurmaya başlayan PKK, sistemin bu noktasının en zayıf noktası olduğunu, "aşıl topuğu" olduğunu, devrim güçlerinin en güçlü, en avantajlı noktası olduğunu bundan 20 yıl önce ortaya koyan Proletaryâ Partisi'nin bu isabetli tespitini somut olarak doğrulamıştır.

Sistemin en etkili belası durumundaki silahlı mücadele ve silahlı mücadelenin bugün için en sonuç alıcı biçimi olan gerilla savaşı, sistemi kudurtmaktadır. Benden izinsiz yaprak kırıdamayacak diyerek nara atan egemen sınıflar, silahların eleştirici gücü karşısında debelendikçe batağa daha da batmaktadır.

Gerilla savaşını etkisiz hale getirmek için yıllardır dağlarda operasyonlar çekilmiş, bunlar kâr etmeyince kitlelere gözdağı vermek, gerillayı

manevra alanları mevcuttur. En fazla bu tür hareketler PKK'ya geçici olarak bir takım mevziler terkettirebilir, ki bununda TC için sonuç alıcı bir durum olmayacağı çok açıktır.

Sınır ötesi hareketin bitiminden hemen sonra, hatta bitmeden, "sıra içte" denilerek iç hareketin başlayacağı gürültülü bir propaganda dalgasıyla açıklandı. Sanki ilk kez bir sınır içi hareket başlatılıyormuş imajını vererek psikolojik üstünlük kurmaya çalıştılar. Zaten gerilla savaşının karakterini bilenler için bu "iç hareketlerin" daha çok propaganda niteliğinde olacağı açıktır. 1981 yılı ve sonrasında TIKKO gerillalarını, 1984 yılı ve sonrasında daha geniş bir alanda hem TIKKO, hem de PKK gerillaları için başlatılan bir sürü iç hareketin sonuç alıcı olmadığı ve yapılacakların da aynı sonla biteceği açıktır. Gerillaların verdiği kayıplar esas olarak böyle büyük iç hareketler sırasında değil, yenen ihbarlar sonucu nokta operasyonları sırasında olmaktadır.

Bu iç hareketle gerilla savaşına destek sunan kitlelerin hedefleneceği en yetkili mercilerce açıklanmıştı. Bu iç hareketle birlikte gerillaya destek sunan kitlelerin daha büyük zulüm ve katliamlarla yüzyüze kalacağı açıktır. Nitekim iç hareket başlatıldı ve başlatıldıktan bugüne değin binlerce köylü gözaltına alınıp işkencelerden geçirilmekte, köylerin boşaltılması girişimleri hızlanarak devam etmektedir. Ancak kitlelere karşı hangi ölçülerde zorbalık ve katliamlar uygulanırsa, uygulansın, gerilla faaliyetini yürütenler halka sırtlarını dönmedikleri müddetçe, halkın onlara sırtını dönmeyeceği dünyada ve ülkemizde yaşanan yüzlerce örneğiyle somuttur. "Somuttur; çünkü, "silahların eleştirici gücü ile kitlelerin kahredici gücü"nü birleştirdiği yerde, onları birbirinden koparacak hiç bir güç yeryüzünde yoktur. Bu ikisi ülkemizdeki ileriye doğru devinimin en etkili ve kopmaz unsurlarıdır.

1992 yılında devrim cephesindeki en önemli gelişmeler komünist saflarda yaşanmıştır. Komünistler açısından bu yıl birçok olumlulukların yaşandığı bir yıl oldu. Bu olumluluklardan en önemlisi kuşkusuz Proletarya Partisi'nin güçlerinin birleşmesidir. Komünistlerin birliği, 5 yıldır süren anlamsız ayrılığa son vermiş, bunun da verdiği hem maddi hem de moral gücüyle parti gerçek rotasına hızla girmeye başlamış, gelinen aşamada bir daha kolay kolay saptıralamayacak bir şekilde rotasına girmiştir.

Aynı ideolojik ve siyasi temele sahip olan TKP/ML-DABK ve TKP/ML-KONFERANS ayrı kaldıkları 5 yıllık dönem boyunca ayrılığın getirmiş olduğu olumsuzlukları mücadelelerinin her alanında, her hücrelerinde yakıcı bir şekilde hissetmiş, bu ayrılık her iki tarafın da kitleler karşısında eziklik taşımalarına sürekli vesile olmuştur. Bunun yanısıra anlamsız ayrılığı kitleye anlatamamış, kitle bütün samimiyeti ve sıcaklığıyla birliği istemiştir.

Komünistlerin ilkeli temelde birliği mücadelede kararlı, P.'ye bağlı bütün insanlar için bir kıvanç olmalıdır. Kimilerince birliğin tali yönlerindeki eksikliklerin öne çıkarılması, bunu da somut koşullardan soyut

kitlelerden tecrit etmek amacıyla kent merkezlerini tanka topa tutmak artık sıradan olaylar haline geldi. Ancak, bütün bunlar gerilla savaşının yükselişini, onun daha çok kitlelere malolmasını durduramamıştır. En son olarak büyük gürültülerle topyekün bir sınır ötesi hareket başlatılmış, bunun da sonuç alıcı olmadığı açığa çıkmıştır. Sisteme büyük mali yük getiren bu hareketin da sonuç alıcı olmayacağı da ortadaydı. Çünkü en başta PKK'nın Irak, İran, Suriye, Lübnan ve ülke içinde çok geniş

olarak ele almaları, objektif olarak birlik karşıtı bir pozisyona girmeleri kişisel denebilecek küçük kaygıların ürünü değilse, esas ve tali ayrımını yapamayan, ayrıntıda boğulan, birliğin tarihi önemini kavrayamayan, "ben birliğe karşı değilim, oluş biçimine karşıyım" diyerek biçime takılan ve bütün bu yönleriyle denebilir ki cehaletin ürünüdür.

Birlik kararından sonra, birliğin fiili olarak sorunsuz gerçekleştiği alanlardan biri gençlik alanı oldu. Genç komünistler "gerçeği olgularda aramak" MLMZD perspektifi ışığında soruna yaklaşmış, birliğin gerçekleşmesine ilişkin kimi eksikliklerin içinde bulunulan koşullarla da ilintisini kurmuş ve sorunun esası, talisi, öne çıkarılması gereken yönlerini doğru saptayarak birliğin gençlik saflarında sorunsuz (ya da olabildiğince az sorunlu) gerçekleşmesini sağlamışlardır. Genç komünistler parti güçlerinin ilkeli temelde birliğini baştan beri bütün samimiyet ve partiye bağlılık duygusuyla selamlamış ve bu halkayı ellerinden hiç bırakmamışlardır. Çıkan ufak tefek sorunlara iç sorunlar olarak görülmüş ve 5 yıllık bağları içerisinde halledilmiştir.

Yine genç komünistlerin kıvanç duydukları, yazılarında Proletarya Partisi'ne, Halk Ordusu'na, Kürt-Türk ve azınlık milliyetlerden Türkiye halkına, dünyanın ezilen, boyunduruk altında tutulan halklarına, ülke ve dünya gençliğine ve MLMZD'ye armağan ettikleri, kıvançını sundukları Kuruluş Kongrelerini gerçekleştirdiler.

1987 yılında fiili olarak kurulan TMLGB bu kongre ile hem mücadelenin bütün alanlarına ilişkin bütünlüklü perspektifini oluşturdu, hem de resmileşti. Geçen 5 yıllık sürecinin olumlu olumsuz muhasebesini yapan Genç Komünistlerin kongre sürecinden daha bir güçlü çıktıkları görülmektedir.

Kongre, Proletarya Partisi TKP/ML'yi tartışmasız TMLGB'nin öncüsü olduğunu, bu bağlamda TMLGB'nin ideolojik ve siyasi açıdan öncüye tam bağımlı olduğunu, örgütsel açıdan kendi içine ilişkin olarak dar anlamıyla bağımsız olduğunu ve bütün bunların sonucu olarak bütünsel açıdan özerk olduğunu, devrimin baştan sona silahlı mücadele içerisinde gelişeceği MLMZD tespitinin doğruluğunu tartışmasız benimsemekle kalmayıp, örgütün bütün çalışmalarını bu perspektifle ele alması gerektiğini savunmuştur. Yine örgütün yarı-askerleşmesinin gerekliliği gibi bir dizi önemli konuda karar alınmasının, perspektif oluşturmasının yanısıra MLMZD'ye bağlılığını ilan etmiştir. Bütün bunlar İbrahim KAYPAKKAYA tarafından konan, proletarya partisi'nin temel mücadele ilkelerine ve ideolojik temellerine bağlılığın, proletarya partisi'ne güvenin bir kez daha ve en üst düzeyde bağlılığın ilanidir.

Kongre'nin komünizmin öldüğü gürültülerinin koparıldığı şu koşullarda MLMZD'ye bağlılığını ilan etmesi, silahlı mücadele yürüten örgütlere karşı tecrit ve yok etme politikalarının uygulandığı, barışçıl mücadelenin, dolayısıyla da reformizmin yüceltildiği, dayatıldığı koşullarda silahlı mücadeleye bağlılığının yanısıra örgütün yarı-askerleşmesinin gerekliliğini vurgulaması, Batı bölgesinde görece devrimci-demokratik gençlik hareketliliğinin ivmesinin düşmesinin de etkisiyle gençlik hareketlerinde boy gösteren "dağılma", "kopma" ruh haline karşılık proletarya partisi'ni tartışmasız önderi olarak kabul etmesi, gençlik faaliyetinin bütün alanlarına temel perspektifler oluşturmasının yanısıra yine bir dizi konuda bütünlüklü perspektifler oluşturması, bu süreçten birliğini pekiştirerek çıkması vb. ülkemiz ve dünya komünist gençlik hareketi ve de halk gençliğinin bütünü için kazanılmış sağlam bir mevzi olarak görülmedir.

Revizyonizmin yarattığı tahribat ve uluslararası Komünist Hareket'in yeterli ölçülerde bir önderlikten yoksun kaldığı son yıllarda UKH'nın saflarında ortaya çıkan bazı boşluk, dağılma ruh halinin gelişmesi, emperyalizmin manyetik alanını genişletmesi gibi bir yığın olumsuzluk doğdu. Yaklaşık son 40 yıllık dönemde son derece önemli ve güçlü mevziler ardarda karşı-devrim güçlerine kaptırıldı. Ancak her devrim dalgası ve devrime önderlik eden güçler kendisinden öncekilerin deneyimleriyle kuşanarak gelir. Yeniden kopacak olan fırtınalar ülkemiz ve uluslararası alanda güçlü önderlikler oluşturmaksızın karşı devrim güçleriyle son hesaplaşmalardan başarıyla çıkamaz. Ancak ve ancak MLMZD'yi kavramış, "akıma karşı yüzme cesaretini" mücadelesinin her alanında tesis etmiş güçlü önderlik kurumları devrim fırtınasının arkalarına alarak, kitlelerle birlikte emperyalizmin ve her türden gericiğin kalesini ele geçirebilir, bunları sağlamca elde tutabilir.

TMLGB Kongresi'nin önümüzdeki sürece ilişkin hareket noktası olarak belirlemiş olduğu siyasileşme, askerleşme ve kitleleşme şiarı bütün yukarıda ortaya koymaya çalıştığımız nedenlerden dolayı dikkate değerdir.

Komünist saflarda 1992 yılı içerisinde yaşanan gelişmeler hem parti düzeyinde, hem de komsomol düzeyinde güçlü önderliklerin yaratılmasının temellerinin atıldığını göstermektedir. Önümüzdeki yıllar bu temellerin gücünü somut olarak göstermekle kalmayacak, komünizme doğru tarihin deviniminin dünya çapında en büyük teminatlarından birinin ülkemizdeki komünistler olduğunu da somut olarak gösterecektir.

LİSELERDE MÜCADELE KIZIŞIYOR

Küçükköy Endüstri Meslek Lisesi Öğrencileri Direnmeyi Öğreniyor

Küçükköy Endüstri Meslek Lisesi kurulduğundan bu yana her zaman sorunlarla yüklü bir okul olmuştur. Her zaman mutlaka derslerimizin en az yarısı boştur. Derslerimizin yarısının dolu olduğuna, okul müdürünün deyimleriyle "dua edilebilir". Çünkü bizler "şanslıyız". Çünkü derslerimizin "yanısı dolu". Buna rağmen okulumuzda habire yeni bölümler açılıyor. Tabii bunda amaç, velilerden "okula yardım" diye para koparmak. Zaten kimsenin gelip de (ne veli, ne öğrenci, ne de MEB'den bir yetkili) "ne var-ne yok" nedir durum?" diye sorduğuda yok "allaha şükür", "isteyen" istediği gibi al oynatıyor yıllardır.

Ama biz liseli gençlik "böyle geldi, böyle gider" sözünü yalanlarcasına, "böyle gelme di, böyle de gitmeyecek" diyerek, bu haksızlıkları ve haksızlıklara karşı yapmaya çalışıyoruz haklı "savunmuş"larımızı aktarıyoruz.

Okulumuza geçen sene "İETT" den, tamamen kendi zorlamamızla elde ettiğimiz otobüslerimiz, okul müdürü tarafından kaldırıldı. Sebabi, kendisinin de ortağı olduğu bir servis firmasıyla anlaşmasıydı. Tabii bizi düşündüğünden değil, bu ortaklıktan elde edeceği kardan dolayı böylesi bir uygulamaya gitti. Böylece öğrenciler, İETT otobüslerine verdiklerinden daha çok para ödemek zorunda bırakıldılar.

En önemli haksızlığın yapıldığı yerlerden biri de kantindir. Kantinde asılı bulunan

fiyat listesiyle, gerçek fiyatlar arasında oldukça fark vardır. Yiyecekler çok pahalı olmasına karşın, aynı oranda da sağlıksızdır. Tabii ki müdür beyimiz burda da el altından para aldığı da herkesin malumdur. "Sayın Müdürümüz" okulu öyle bir hale getirmiştir ki, artık orası okul değil, herhangi bir ticarethanedir. Ticaret hanelerin de tek amacı bilindiği gibi "kâr"dır.

Okulumuz, her okulda olduğu gibi, en canlı dönemini ilk açıldığı günlerdir. Çünkü ancak en çok parayı veren kişi çocuğunu okula kayıt ettirebilmektedir. Yani kayıtlar "açık arttırma"yla yapılmaktadır. Çünkü müdürün felsefesi "parası olmayan okumasın"dır. vs... vs...

Bu ve benzeri sorunlar Türkiye'nin her alanında özeldir de her lisede muhakkak vardır. Bu sorun ve haksızlıklar karşısında, soruna yakından ilgili, biz liseli gençliğin, tavırsız kalmaması gerektiği düşüncesiyle, okulumuzun kantininde boykot yapma kararı aldık. İlk günlerde katılım oranının yüksek olduğu bu eylemliliğimizin ikinci haftasına doğru bu katılım oranı düştü.

Kantine karşı, topladığımız paraları, öğrencilere ücretsiz yemek dağıldı, ama yeterli olmayan organizasyondan dolayı istenilen başarı elde edilemedi. Kantine boykotunun ilk günü polis öğrencilere saldırdı ama, duyarlı öğrencilerin kararlılığı karşısında müdahale etmekten çekindi.

27 Kasım tarihinde basın açıklaması ka-

ranında birleşmesine karşın, idare-polis işbirliği sonucunda basın açıklaması yapılamadı ve ileri bir tarihe ertelendi.

25 Kasım 1992 tarihinde okul çıkışına 15 dakika kala, "bomba ihbarı" gerekçesiyle bütün öğrenciler dışarı çıkarıldı. Amaç "önder" konumundaki öğrencilere bu bahaneyle gözdağı vermektir. Ama hiç birşey elde edemediler.

Şu iyi bilinmelidir ki, biz liseli gençlik, özellikle bizi yakından ilgilendiren "akademik" sorunlarımız karşısında kesinlikle suskun kalmayacağız. Hiçbir baskı ve gözdağı demokratik mücadelemizi engelleyemez. Engelleyemeyecektir de...

Kahrolsun Gerici-Faşist ve Sovyetist Eğitim! Yaşasın Demokratik Lise Mücadelemiz! Ayrıca Küçükköy Endüstri Meslek Lisesinde çeşitli günlerde

- Faşist-Feodal-Sovyet Eğitime Son!
- Tokat-Altın'da, Şehit düşen Tuncay Çarıkçıoğlu Yoldaşı Mücadelemizde Yaşatacağız!
- Yaşasın Halk Savaşı!
- İhbarcılık Şerefsizliktir, İhbarcılarımızda Barındırmayalım!
- Öğrenciler Örgütlü Mücadeleye!
- Yaşasın TKP/ML, Yaşasın TMLGB ! sloganlarımız okul duvarlarımızda
- TKP/ML TMLGB imzasıyla yazılmış olduğu görüldü.

Küçükköy Endüstri Meslek Lisesi YDG

"KÜRECİK'İN DEVRİMCİ YAPISINI YAŞATACAĞIZ"

Malatya

"Kürecik'in devrimci yapı ve karakterini yaşatacağız" diyorlar, Kürecik Lisesi öğrencileri.

8 Aralık günü Kürecik Lisesi öğrencileri, sobaların yanmadığı ve sınıfların çok soğuk olduğu gerekçesiyle dersleri doykot ettiler. Boykota orta okul ve liseli öğrencilerinin tümü katıldı.

Boykota katılan 'Yeni Demokrat Gençlik' okuru bir kaç öğrenciyle yapılan röportajı sunuyoruz.

YDG: Boykot yapmaktaki amacınız veya sizin 'boykot' yapmanıza yol açan etmenler neydi? Biraz anlatır mısınız.

Öğrenciler: Sobalarımız yanmıyor, hava çok ögük, üşüyoruz. Biz bu sorunumuzu ilk önce okul müdürü Ramazan TUTUK'a ilettik. Müdüre; "Tüm öğrencilerden para toplandı, Milli Eğitimde de odun parası göndürelidi, ayrıca Kürecikliler Dayanışma Derneğinden de öğrencilere yardım gönderildi. Bu yardımlar nereye kullanıldı?; neden sobalarımız yanmıyor?" şeklinde tepkimizi belirttik Okul müdürünün tavri çok ilginçti. Bize; "Madem o kadar nazik insanlarız, çekin gidin, nereye giderseniz gidin, başımıza bela olmayın" diyerek hakarete bulunarak bizi kovdu. Bunun üzerine biz de öğrenciler olarak tepkimizi boykot yaparak ortaya koymak kararı aldık ve boykotu gerçekleştirdik.

YDG: Peki, boykota ittiniz; hiçbir saldırı olmadı mı veya müdahale etmek isteyen oldu mu?

Öğrenciler: Olmaz olurmu. İlk önce Kepez Köyü muhtarı ve okul aile birliğinden iki kişi geldi, boykotumuzu engellemeye çalıştılar. Muhtar Akgül öğrencilere: "Kahpeler, kancıklar, züppeler, soytanlar vb." gibi argo kelimelerle tüm öğrencilere hakarete bulundu, ve iki arkadaşımıza saldırdı. Bizler bu durum karşısında eylemimizin meşruiyetini koruyabilmek için fiziki bir tepki yerine, muhtarı yuhlayarak ve sözlü olarak uyararak tepkide bulunduk. Muhtar aynı tavn devam ettirince muhtar ve diğer iki kişiyi kovaladık, kaçtılar. Öğrenciler, muhtar ve müdür için "Halk düşmanları, işbirlikçiler" şeklinde slogan attılar.

YDG: Peki, boykotunuz başarıya ulaştı mı?

Öğrenciler: Boykota öğretmenlerin "Haftaya sobaları yakatacağız" demeleri üzerine son verdik. Biz onların verdiği söze güvendik. Boykotumuzun başarıya ulaşp ulaşmayacağı okul idaresinin verdikleri söze bağlı olmalarına kaldı. Eğer sözlerini tutmazlarsa yine boykota gideceğiz. Ayrıca Halktan iki yaşlı dede muhtara kızarak bizim haklı olduğumuzu söyleyerek bize destek verdiler. Boykotun son bulması üzerine; işbirlikçiler bize devletin kolluk kuvvetlerine ihbar etti. Müdür ve işbirlikçileri bir çok öğrencinin ismini kolluk kuvvetlerine teşhir ettiler.

Bu gelişen olaylar sonucu Kürecik halkı ve gençliği olarak şunu belirtmekte fayda görüyoruz: Belirteceğimiz düşünce gerçekleşende Kürecik halkının ve gençliğinin düşüncesidir.

Bizler; Kürecik'in devrimci dinamik yapısını ve karakterini yaşatacağız. Devrim şehitlerimizi seviyoruz. Ezilen herkesin yanındayız.

Küçükköy Endüstri Meslek Lisesinden, Polis eksik olmuyor.

KUBILAY LİSESİ ÖĞRENCİLERİNDEN ÇAĞRI

Malatya

Malatya'da, Kubilay lisesi Öğrencileri örümcekleşmiş eğitim sisteminin köreltilici uygulamaları sonucu her geçen gün daha fazla gerici uygulamalara maruz kalmaktalar.

Kubilay lisesi öğrencileri dergimize gönderdikleri açıklamalar da okul gerçekliğini şöyle dile getirmektedir:

Bu okulun en büyük özelliklerinden biri, görev yapan öğretmenlerin, çevrede bulunan öğrenci velilerinin milliyetçi duygularını kullanarak on-onbeş yıldır aynı okulda barınmaları ve otoriter tutumlarının haklılığını kabul ettirmeye çalışmalarıdır. Bu otoriter tutumlarının sonucu öğrenciler üzerinde baskıların artmasına; öğrencilere istedikleri gibi hareket etmelerine, okuldan atılmakla tehdit etmelerine vs. neden olmaktadır.

Kız erkek öğrenciler birarada geldiklerinde dahi hakaretle karşılanması ve sert uyarılarda bulunulması, özellikle; kız arkadaşların büyük

hakaretlere uğraması, bu hakaretlere daha rahat yapabilmek için de kız arkadaşları aynı yerlerde toplayıp onlara bu konuda "fetva" vermeleri ve okulun şart koşmuş olduğu kıyafetleri bazı gerici-faşist öğretmenler, kendi gerici düşüncelerini haklı çıkarmak -esasta hayvani güdülerini gidebilmek- için kız arkadaşların bacaklarına hayvan gibi bakmakta, sarkantılık etmektedir. Bu durum kız arkadaşlarca tepkiyle karşılanmakta ve onları tedirgin etmektedir. Bu gerici faşist öğretmenler kendilerini haklı çıkarabilmek için "sizler bacaklarınızı açarsanız bizler de bakarız, çünkü biz erkekiz, bakmamızı istemiyorsanız bacak açık gezmeyin" şeklinde açıklamalar yaparak adillerini göstermektedirler.

Özellikle okul müdürü, "başbuğu" (kendisine böyle denilmektedir). Bekir İlyasoğlu tarafından kız arkadaşlara "sizler neden okula geliyorsunuz, gidin evinize oturun, okuyupta ne yapacaksınız" denilmekte ve bu sözlü saldırılar her fırsatta tekrarlanmaktadır.

Kemalizmi kullanarak gelmiş oldukları

makamla mı sigorta altına alabilmek, düzen usaklıklarını daha uzun vadeli kılabilmek için öğrencilere zorla istiklal marşını söyletilmesi ve istiklal marşı okunmasına üç defa katılmayan öğrencilere disiplin cezası, okulumuzun genel uygulamalarındandır. Bu uygulamaların yarıdakısı durumunda olan gerici faşist, Fahmi Duran, Z. Serap Özates, Selahattin Sayılır, Hasan Özer, Hasan Çitil, İhan Şenyuva, ve Turan Kalaycıoğlu adlı öğretmenlerdir.

Eğit-Sen'li öğretmenlere, öğrenci velilerine, Demokratik kitle örgütlerine, tüm insanlara sesleniyoruz; Türkiye çapında eğitim kurumlarında yaygın olan bu tür anti-demokratik uygulamaların -baskı, haraç alma, öğrenciyi hakaret, insanlık onurunu rencide etme vs.- ücretlerine gidilmesini ve, hak ettikleri cezalarının verilmesini istiyoruz.

PARALI EĞİTİME SON ! KAHROLSUN GERİCİ, İRKÇİ, BURJUVA FEODAL EĞİTİM SİSTEMİ ! YAŞASIN DEMOKRATİK LİSE MÜCADELEMİZ !

SÜLEYMAN NAZIF LİSESİ ÖĞRENCİ BİRLİKLERİ: "OKULLARDA BASKILARA SON"

Biz S.N. lisesi öğrencileri olarak üç yıldır ÖĞRENCİ BİRLİKLERİ mücadelesi vermekteyiz. Ancak bu zaman içerisinde geniş bir kişilerle ulaşamadık.

Bu hatalarımızı görerek okul içinden kaynaklanan sorunları sahiplendiğimizde ve buna uygun eylemler gerçekleştirildiğimizde öğrencilerin Ö.B.'lerini sahiplenebileceği gerçeğini anlayıp, bilince çıkarttık.

14 Ekim 1992 tarihinde, basit bir nedenden ötürü öğrencilerden A.D. müdür F.Sefa Saruhan ve müdür yardımcısı Ersin Yıldırım tarafından tekme-tokat ve ağza alınmayacak küfürlerle dövüldü. Aynı günün akşamında toplanan S.N. Lisesi Öğrenci Birliği bir eylem komitesi (E.K.) oluşturdu ve ertesi gün için eylem kararı aldı.

15 Ekim 1992 günü daha ilk saatlerde sınıf konuşmaları yapıldı, bir çok öğrenciyle tek tek görüşüldü ve önceki gün alınan karar doğrultusunda, üçüncü dersin tenefüsünde eylem komitesi okul kantininde alkışlarla eylemi başlattı. Bir anda okul koridorları ve kantini öğrencilerin "DAYAĞA HAYIR!" sloganları ve alkışlarıyla inlemeye başladı. Protesto esnasında müdür bir taraftan okulda kesinlikle dayak olayının yaşanmadığını savunurken, diğer taraftan müdür yardımcısı öğrencileri hıpalamakla meşgulü. Bu arada yüz kadar öğrenci, öğretmenlerin kordonu içinde kalınca, oturma eylemine başladılar. Daha sonra E.K. okul öğrencilerinin %90'ının katılımıyla

gerçekleştirilen bu eylemin sona erdiğini duyurdu. Öğrencilerin sınıflarına dağılmasına karar verdi. Öğrenciler sınıflara dağılırken bile slogan ve alkışlar kesilmedi. İdarenin gözünü oldukça korkutan bu eylem sonrasında, öğrenciler tenefüslere çıkartılmadı. Ama bu arada sınıflarda konuşmalar ve öğretmenlerle tartışmalar devam etti.

Eylemden sonra gelişen olaylarda öğrenciler kimi zaman resmi ve sivil polislerle karşı karşıya getirildi. Kimi zamansa disiplin cezasıyla tehdit edildi. Bu yoğun baskılara rağmen veliler öğrencilere sahip çıkarak, idareden baskılara son vermesini istedi. Ayrıca onbeş kadar öğrencinin idare tarafından sivil polislerle konuşturulmak istenmesi okul öğrencilerinin büyük tepkisine yol açtı.

Biz Öğrenci Birlikleri olarak şunu çok iyi kavradık; öğrencilere doğru araç ve yöntemlerle gidildiğinde kitleselleşmenin gerçekleştiğini gördük. Çünkü, biz üç yıldır yapamadığımızı, kısa bir süreçte, yarım saatlik bir eylemle gerçekleştirdik. Ö.B.'ne bir ivme kazandırdık. Ö.B. lisemizde hızla gelişiyor. Süleyman Nazif Lisesiindeki öğrenciler Ö.B.'ne güvenip, destekliyor.

-KAHROLSUN FAŞİST EĞİTİM SİSTEMİ!
-POLİS-İDARE İŞBİRLİĞİNE SON!
-OKULLARDA BASKILARA SON!
-YAŞASIN ÖĞRENCİ BİRLİKLERİ!

LİSELERDE "FAŞİST-FEODAL-ŞÖVEN EĞİTİME SON"

Avcılar İnsa ve Süleyman Nazif lisesinde, komprador-feodal eğitim programının bir uygulaması olan "kredi" sistemi kendini hissettirmeye başladı. Buna paralel olarak lise öğrencilerinde var olan hoşnutsuzluk daha da artarak birtakım eylemliliklerde kendini ifade ediyor.

Bilinçli, devrimci öğrencilerin çalışmaları ve önderlikleriyle, demokratik lise savışınının tohumları ekiliyor. Buna bağlı olarak baskı ve gözdağı daha artıyor. Egemen sömürücü sistem tüm alanlarda olduğu gibi liselerde de insanca eğitim için mücadele edenleri sindirme çabası sürdürüyor. Buna karşın devrimci-demokrat öğrencilerin bilinçlendirme ve örgütlenme çalışmaları da hız kazanıyor.

Süleyman Nazif ve İnsa liselerinde "kredi sistemi" ve anti-demokratik uygulamaları protesto içerikli

"PARTİZAN GENÇLİK" imzalı bildiriler dağıtıldı.

Avcılar İnsa lisesinde gerici eğitim sisteminin bir parçası olan, dayak uygulamasına karşı öğrencileri mücadeleye çağırın ve dayığı protesto içerikli yine "PARTİZAN GENÇLİK" imzalı bildiriler dağıtıldı.

GENÇLİK'TE "GUZMAN'A ÖZGÜRLÜK" DEDİ

Peru komünist partisi Genel Sekreteri ABİMAEL GUZMAN(BAŞKAN-

GONZALO)'nun Peru egemen sınıflarının eline esir düşmesi sonrası, tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de de bu değerli insanın yaşamının kurtarılması ve haklı mücadelesine destek olabilmek için, dayanışma komiteleri kuruldu, yürüyüşler yapıldı, bildiriler dağıtıldı.

Yeni Demokratik Gençlik'de dayanışma bilinciyle bu kampanyaya lise, üniversite ve mahallelerde propaganda çalışmalarıyla destek oldu.

H İ.Ü. Edebiyat-Fen, coğrafya ve Merkez bina kampüsünde, "Abimael Guzman ve PKP öncü kadrolarıyla dayanışma için, YERİ GÖĞÜ AYAĞA KALDIRIN", ve "Guzman serbest bırakılsın" başlığıyla yayınlanan bildiriler, YDG imzalı dövizlere yapılandırılmış olarak üniversite duvarlarına asıldı. Dövizlerde "YAŞASIN HALK SAVAŞI, YAŞASIN ML-MZD" Sloganları hemen göze çarpıyordu.

H Ayrıca, Ertuğrul Gazi lisesinde halk savaşının zaferine ilişkin TKP/ML-TMLGB imzalı yazılamalar gerçekleştirildi.

H Tuzla lisesinde Abimael Guzman'ın tutuklanmasını protesto eden, gençliği dayanışma eylemlerine çağırın ve halk savaşını öven TKP/ML-TMLGB imzalı yazılamalar ve kuşlamalar yapılmıştır.

H Ayrıca Soğanlık-Bağlar mevkiindeki elektrik trafosu, Abimael Guzman tutuklanmasını protesto etmek ve katledilmesinin engellenmesi amacıyla TKP/ML-TMLGB militanları tarafından molotoflandı.

Baskılar Liseli Gençliği Yıldıramayacak

Bizler Yeni Demokrat Gençlik olarak okulumuzdaki 92-93 eğitim döneminin başlangıcından şimdiye kadar ki süreci aktarmak istiyoruz.

Okulların açılmasıyla birlikte okullara komprador burjuvazi devleti olan T.C'nin malum güçleri tarafından Polis "Öğrencileri" yerleştirildi. Bunda amaç okullardaki

devrimci demokrat öğrencileri tespit edip haklarında "gereken işlemler"i yapmaktır. Bu uygulamanın en somut örneklerinden biri de Hava Öziş Bakan Lisesi'nde yaşandı.

Yerleştirilen bu ajan öğrenciler sayesinde, idare tarafından okuldaki, devrimci, demokrat, yurtsever tüm insanların listesi çıkarılmış ve okuldan atılmakta tehdit edilmişlerdir. Okul giriş-çıkışlarına, bizzat müdür tarafından polis çağırılmakta, ayrıca gene müdür tarafından milliyetçi konuşmalar yapılarak diğer öğrenciler, devrimci, demokrat, yurtsever arkadaşlarına karşı kışkırtılmaktadır.

Biz de bunun üzerine, Liseli Yeni Demokrat Gençlik olarak, bu haksız uygulamaları kınayıcı, Milliyetçi ve Şovenist eğitim anlayışına karşı, YDG imzalı bildiriler dağıttık.

Ayrıca, Karataş Lisesi Müdür Yardımcısı ve Beden Eğitim Öğretmeninin, Elif DEMİR adlı arkadaşıştır. LÖB'li arkadaşlarda bu yürüyüşe katılmışlardır.

Ve yine, Çınarlı Endüstri Meslek Lisesi'nde LYDG tarafından liseli öğrencileri mücadeleye çağırın YDG bildirileri dağıtılmış, bu eylemin arkasından, öğrenci arkadaşlarımızın YDG hakkında sempatiyle konuşulduğu gözlenmiştir.

KAHROLSUN BURJUVA, FEODAL VE ŞOVENİST EĞİTİM SİSTEMİ!

YAŞASIN DEMOKRATİK LİSE MÜCADELEMİZ!

İzmir'den
Liseli Yeni Demokrat Gençlik

Liseli Gençlik, dayağa, haksız disiplin cezalarına ve keyfi uygulamalara karşı protestolar geliştiriyor.

Liselerde Dayak Meşrulaştırılmaz, Meşrulaştırmayacağız!

Ön Açıklama: Süleyman Nazif Lisesi'nde, baskıları protesto amacıyla Eğitim-Der Sefaköy şubesinde başlatılan açlık grevi, polis müdahalesiyle ikinci gününde sona erdi. Gelişmelerle ilgili olarak açlık grevine katılan bir Yeni Demokrat Gençlik okuru ile yaptığımız söyleşiye ya-
yınlanıyor.

YDG: Genelde liselerde eğitimin gerici, faşist niteliği dolayısıyla dayanın okul idarelerince "meşru" kılınmaya çalışıldığını biliyoruz. Yine de siz beş gün süreli açlık grevine başlamadan önceki süreci kısaca aktarabilir misiniz?

YDG okuru: 14 Ekim tarihinde bir arkadaşımız ders zili çaldığı halde sınıfa girmediği için müdür baş yardımcısı Ersin YILDIRIM ve müdür F. Sefa SARUHAN tarafından dövüldü. Bunun üzerine öğrenci Birliği diğer gün akşamı sloganlı bir eylemle olayı protesto etti. Eylem sonrası, idare bir arkadaşımızı okuldan atma kararı aldı ve velisini zorlayarak tasdiknamesini verdi. Ardından öğrenci ve velilerin zorlaması sonucu atılan arkadaşımız okula geri alındı. İdare bundan sonra eyleme katılan hiç kimseye ceza vermeyeceğini açıklamasına rağmen 13 Kasım tarihinde 70-80 kişiye 3-5 günlük uzaklaştırma ve 3 arkadaşımızın da üst disiplin kuruluna verildiğini belirtti. Bunun üzerine biz aramızda tartışarak açlık greviyle bu uygulamayı protesto etmeye karar verdik.

YDG: Özellikle açlık grevi eylemini tercih etmenizin nedenini ve eylemin amacını açıklayabilir misiniz?

YDG Okuru: Liseli Öğrenci

Birliklerinin merkezi bir yapıya kavuşmasına hizmet etmesi; liseliler arasındaki diyalogları geliştirmek, geniş bir kamuoyu oluşturmak düşüncesiyle açlık grevi eylemini tercih ettik. Eylemin genel amacı tüm orta öğretimde dayanın kaldırılması, gerici devlet okullarında paralı eğitimin kaldırılarak, eğitimde fırsat eşitliğinin sağlanması, disiplin yönetmenliğinin değiştirilmesi, eğitimin bilimselleştirilmesi, toplumsal sorunlara duyarlı tek tip öğrenci anlayışına son verilmesi, okullardaki polis baskısının son bulması, öğrenci birliklerinin yasallaştırılması, taleplerimizin gerçekleştirilmesidir. Özellikle ise "Dayağa Hayır" diyen öğrencilerin ceza almamacakları yönünde söz verilmesine rağmen ceza almalarını protesto etmektedir.

YDG: Sizin liseniz dışında eyleme katılan lise oldu mu?

YDG Okuru: Dr. Kemal Naci Ekşi, Alibeyköy, Esenyurt, Bahçeliveler, Kocasinan, Avcılar, İnşa ve bazı diğer liselerden temsilci düzeyinde katılanlar oldu.

YDG: Açlık grevini kaçınıcı gününde sona erdirdiniz?

YDG Okuru: Beş günlük açlık grevi kararı almamıza rağmen grevin ikinci günü polis Eğitim-Der Sefaköy merkezini basarak; kimlik ve adres tespiti yapıp "ya eylemi bırakırsınız, ya da biz yapacağımızı biliriz" demesi üzerine eylem sona erdirildi. Öğrenci arkadaşların aktif eylemlikte ve polisle yüzyüze gelmedeki tecrübesizliği, organizasyonun ve önderlik etmedeki yetersizlikle birleşince eylemi düşündüğümüz coşkuyla bitiremedik.

YDG: Eylemin bu haliyle ama-

cına ulaştığı söylenebilir mi?

YDG Okuru: Biz hak verilmez alınır düşüncesiyle eylemin bütün eksikliklerine ve zaaflarına rağmen somut taleplerimizle ilgili hak alma mücadelemizde bir kilometre taşı olacağını düşünüyoruz.

YDG: Son olarak özelde liseli öğrencilere, genelde kamuoyuna vermek istediğiniz bir mesaj var mı?

YDG Okuru: Öğrenciler olarak haklarımızı almak, uykudan uyanıp kendi aramızda dayanışma ruhunu güçlendirmekten, demokratik mücadelemizde bir kilometre taşı olacağını düşünüyoruz. Biz liseli Yeni Demokrat Gençlik okulları olarak tutarlı demokrat olmanın ezilen bütün toplumsal kesimler üzerindeki baskılara karşı çıkmaktan geçtiği bilinciyle, halkın diğer kesimleri üzerindeki her türlü baskıya karşı çıkacağımızı belirterek; tüm duyarlı kamuoyunun da aynı anlayışla hareket etmesi gerektiğini düşünüyoruz.

YDG: Söyleşi için teşekkürler...

Süleyman Nazif Lisesi, Öğrenci Birliği'nin eylemlilikle ilgili, dergimize gönderdiği bir açıklamayı aşağıda yer veriyoruz:

(Öğrenci Birliği'nde hemen hemen bütün gruplar vardır.)

S. Nazif Lisesi Eyleminden sonra Ö.B içindeki bazı devrimci gruplar olayı sadece kendilerinin yaptığını söyleyip, dergilerinde de bunun propagandasını yaptılar. Böylece halkı ve devrime sempati duyan insanları yanıltmaya çalışıyor, devrimin genel çıkarlarını değil de dar grup çıkarlarını düşünüyorlar. Böylece halkı, insanları yanlarına alacağına inanıyorlar, fakat hiç de düşün-

dikleri gibi değildir, eğer devrimci-ler halkı kandırmaya kalkıştırlarsa dürüst olmazlarsa halkı yanlarında değil de, arkalarında tekme atarken görürler. Biz bunu devrimci grupların kendi ahlakına bırakıyoruz. Bu öylemi Ö.B tarafından yapıldığını tekrar belirtiyoruz.

MALATYA ÖREN LİSESİ'DE BOYKOT

Malatya Ören Lisesi'nde diğer okullar gibi bir yığın sorunla baş başa. Ören Lisesi'nde öğretmen yokluğu nedeniyle, iki aydır ders işlenmemesini protesto eden öğrenciler, bir günlük 'ders boykotu' gerçekleştirdi. Boykot sırasında ve sonrasında, okul müdürü Nazım ÖCAL, gençliğe ve devrimci-demokrat öğrencilere nasıl düşününce olduğunu, küfür ve hakaretlerle bir kez daha gösterdi. Disiplin cezaları ve karakol ile öğrencileri tehdit etmekten geri durmadı. Okul aile birliği toplantısında devrimci öğrencilerin isim listesini vererek ihbarcı yüzü ortaya koydu. Devrimci öğrencileri okuldan attırmak için elinden geleni yapıyor ama, hiç kimse öğrencilerin demokratik mücadelesini engelleyemeyecektir. Yapılan her saldırıya gereken cevabı vereceğiz.

Ören Lisesi
YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

İNSAN HAKLARI HAFTASINDA

Kayıplar...
Kirli savaş...
Polis baskısı...
İşkenceler...
İnfazlar...
Katliamlar...
Sürgünler...
Yasaklar...

ve
Katliam seyircisi
TC.
İnsan Hakları
Bakanlığı

Çocuklarının gözaltına alınıp kayıp edilmesini protesto eden aileler, eski başbakanlık binası önünde hükümeti protesto ettiler ve eylemleri sırasında devletin katliamcı yüzünü teşhir eden bir bildiri okudular.

Ön Açıklama: Dergimize posta kanalıyla gönderilen TMLGB Kuruluş Kongresinin Kısa kararlarını ve kongreyi tanıtım eylemlerini halk gençliği cephesinde önemli bir atılımın ifadesi olarak gördüğümüzden aynen yayınlıyoruz.

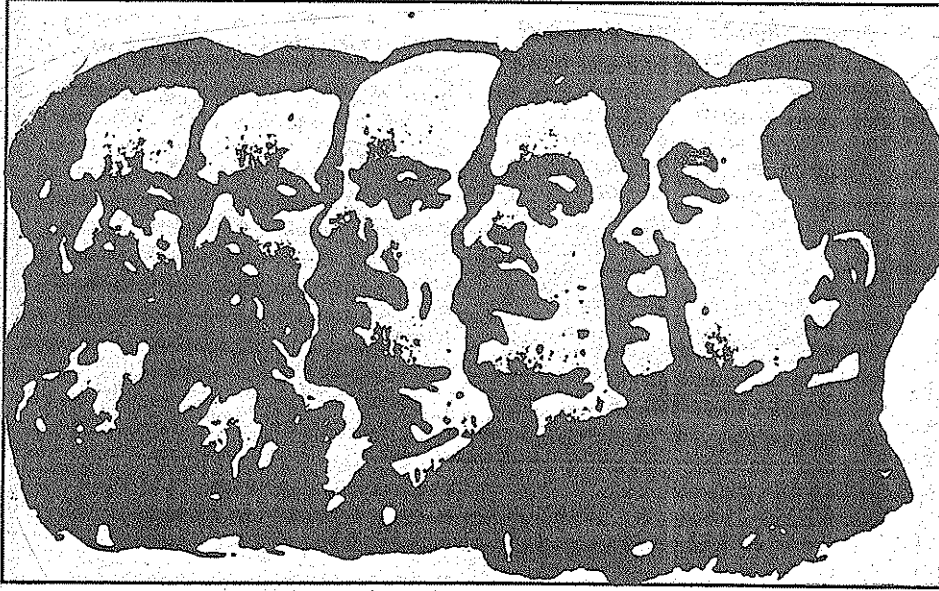
ML/MZD'nin KIZIL GÜZERGAHINDA HALK GENÇLİĞİNİN ÖNCÜ MEVZİSİ TMLGB KURULUŞ KONGRESİNİ TAMAMLADI!

Yıl 1972. Dünya Proletaryasının Türkiye Cephesinde genç bir Komünist önder; İBRAHİM KAYPAKKAYA, komünizmin kızıl bayrağını sınıf mücadelesinin gönderine çekti. Artık çeşitli milliyetlerden Türkiye proleter-yası, kendisiyle birlikte tüm sınıfları tarihe gömecek öz örgütüne: TKP/ML'ye kavuşmuştu. TKP/ML, kurucusu ve önderinin dalgalandırdığı kızıl bayrağı yirmi yıl boyunca yüzlerce şehit verme pahasına onurla taşımasını bildi.

Yıl 1987. TKP/ML, kuruluşunda öngördüğü gençliğin komünist örgütünü kurma anlayışını hayata geçirmek için somut adımlar attı. İsmail ORAL yoldaş önderliğinde başlayan çalışmalar başdöndürücü bir hızla gelişerek kısa sürede azımsanmayacak güçte ve nitelikte bir örgütü,

gençlik hareketinin gündemine soktu. Bu süreç, bugün kongremizin onur üyeliğiyle taçlandığı şehit yoldaşlarımız, başta İsmail ORAL olmak üzere ilk GK üyeleri Tuncay ÇARIKÇIOĞLU, Hasan ALTINTAŞ, Samsun II Komitesi üyeleri Ayhan ALTUNBAŞ ve Halil ERCİYAS, Ankara II Komitesi üyesi Ahmet ŞAHİN ve TMLGB üyesi Refik YAŞAR, Medet HOŞAFÇI ve Yılmaz TALAYHAN, İstanbul'dan TMLGB üyesi Naki GÖKSÜ, Bursa'dan TMLGB üyesi Yusuf EKİCİ yoldaşlarımızın komünist özveri ve çalışkanlıklarıyla ilerleyen bir süreçtir. Ve yıl 23. Kasım, 1992. beş yıllık bir süreç boyunca bazılarımızın kanı, bazılarımızın halen emeğini ve bilincini katarak yorduduğu ve bugüne getirdiği TMLGB, alt kongrelerden demokratik bir yolla seçilip gelen seçkin delegelerinin katılımıyla kuruluşunu tamamladı.

Kongremiz, faşist diktatörlüğün devrimcilere ve komünistlere karşı yoğun saldırılarını sürdürdüğü ve bunu çoğu kez katliama dönüştürdüğü bir süreçte, düşmana inat düşmanın göbeğinde toplandı. Kongremiz böylelikle uşaklığını yapan basın ve TV'ler aracılığıyla halkın üzerine korku salarcasına her gün şindiği güçlü, yıkılmaz imajına bir darbe vurmuş olmanın gururunu tüm devrimcilere ve emekçi halkımıza armağan etmiştir.

Kongremiz faşist diktatörlüğün gençlik hareketlerine yönelik yoğun baskı ve saldırılarının sürdüğü, gençlik hareketlerinde görel bir gerilemenin yaşandığı, çeşitli çevrelerde yulgnlık, dağılma ve tasfiyecilik akımlarının filizlendiği bir süreçte toplanarak, her türden revizyonist reformist ve tasfiyeci akımları mahkum ederek, gençlik hareketinin geleceğini belirleyecek komünist bir mücadele mevzisi açmış olmanın gururunu çeşitli milliyetlerden halk gençliğine armağan etmiştir.

Kongremiz, dünya ölçüsünde bir bir yıkılan revizyonist kalelerinin ardından sosyalizmin öldüğü teorilerinin piyasaya sürüldüğü, yeni dünya düzeni kandırmacası altında emperyalizmin kanlı ellerini dünya halklarının bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm ve ko-

münizm mücadelesini boğmak için uzattığı bir süreçte toplanarak, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm ve yüce komünizm davasına sarsılmaz inancını ML-MZD şahsında ifade etmenin gururunu tüm dünya proletaryası ve emekçi halklarına ve onun gençliğine armağan etmiştir.

Kongremiz, silahlı mücadelenin faşist diktatörlük tarafından boğulmaya, kitlelerden yalıtılmaya çalışıldığı reformist ve revizyonistlerin de bir başka cepheden buna destekler sunduğu bir süreçte toplanarak, ülkemizde devrimin temel halkasının silahlı mücadele ve devrimin bu aşamasında özgün biçiminin Gerilla Savaşı olduğunu ve buna her türden desteği kendisinin canla başla vereceğini ilan etmenin gururunu ordumuz TIKKO'ya armağan etmiştir.

Kongremiz, proletaryanın önderliğine tahammülsüz, bağımsız gençlik hareketleri gibi teorilerin devrimci gençlik hareketlerinin içine sokulmaya çalışıldığı bir süreçte toplanarak, gençliğin mücadelesini proletarya ve emekçilerin mücadelesine hizmet temelinde ele alarak partimize bağlılığını ilan etmenin gururunu çeşitli milliyetlerden Türkiye Proletaryasının öncüsü TKP/ML'ye armağan etmiştir. Ve Kongremiz, devrimin bu uğurda mücadele edenlerin kanları üzerinde yükseldiğinin bilinciyle TMLGB'nin bugünlere gelmesinde büyük katkıları olan İsmail ORAL, Tuncay ÇARIKÇIOĞLU, Hasan ALTINTAŞ, Ahmet ŞAHİN, Ayhan ALTUNBAŞ, Halil ERCİYAS, Refik YAŞAR, Medet HOŞAFÇI, Yılmaz TALAYHAN, Naki GÖKSÜ, Yusuf EKİCİ, Hasan DEMİR, Yılmaz SAGDIÇ, Akın(Kod adı) yoldaşları onur üyeliğine seçmenin gururunu tüm parti ve devrim şehitlerinin anısına armağan etmiştir.

YAŞASIN 1. KONGREMİZ! YAŞASIN ML-MZD!

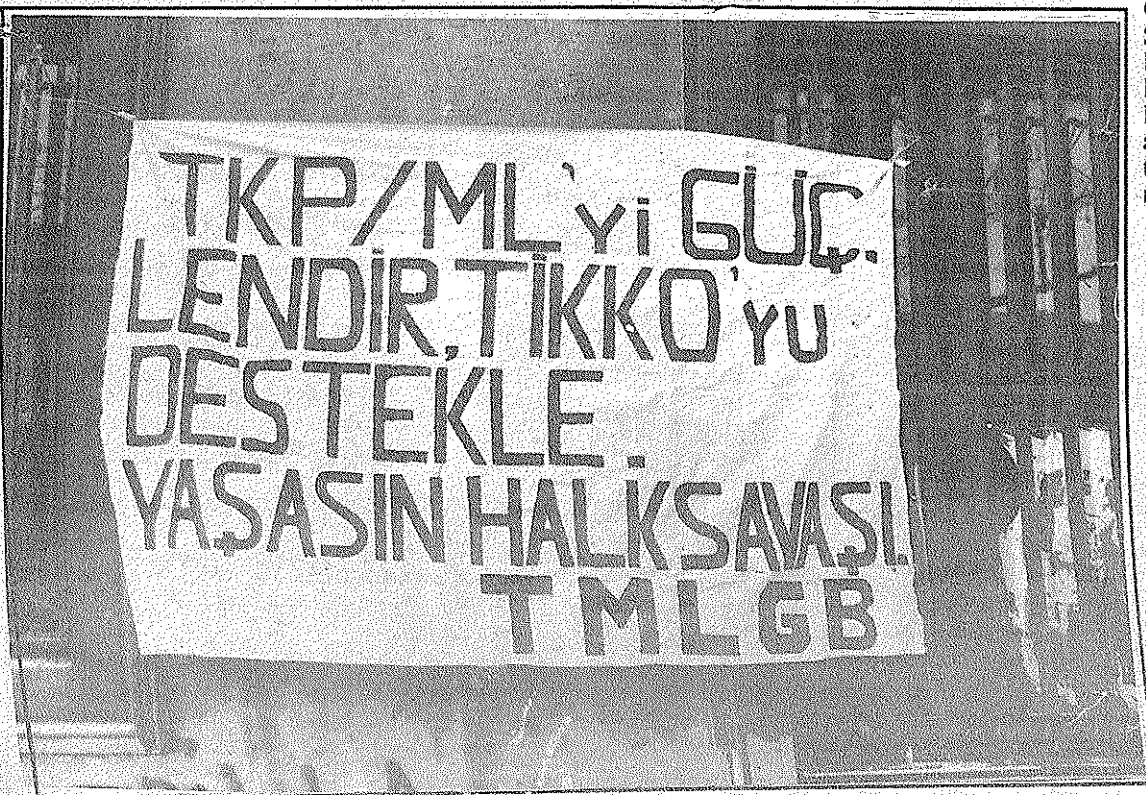
YAŞASIN PARTİMİZ TKP-ML YAŞASIN ORDUMUZ TIKKO!

**MERKEZİ GÖREV İŞİĞİNDE
SİYASİLEŞME-ASKERİLEŞME-
KİTLESELLEŞME
EKSENİNDE İLERİ!**

**TMLGB 1. KONGRE DELEGASYONU
23 KASIM 1992**

**TMLGB 1. KONGRE KISA KARARLARI
KARAR:1**

Kongremiz sağ ve soldan yorumlara dikkat çekerek salt kongremiz açısından değil, faaliyetimizin esas çalışma ve aşamaları açısından ÜYELERİMİZİN SİLAHLANDIRILMASI: ORGAN TOPLANTILARININ SİLAHLI YAPILMASI VE DÜŞMANLA SON KURŞUNUNA KADAR ÇA-

TIŞILMASINI PRENSİP OLARAK KABUL ETMİŞTİR. BU İLKE ORGAN TOPLANTILARININ YANINDA TEK TEK DURUMLARDA DA DÜŞMANIN SIYASAL KİMLİĞİMİZE YÖNELİK OLARAK SALDIRMAŞI DURUMUNDA UYGULANACAKTIR.

KARAR: 5

Partimizin birliği ilkeli ve ML'dir. Dünya ve ülke açısından tarihi öneme sahiptir. Birliğin gerçekleşme biçimine yönelik olarak getirilen eleştiriler ayrıntıdır. Esas yan ilkeli ve olumlu olmasıdır. Birliğin karakterinin ML olmasıdır. TMLGB alanında da demokratik bir işleyiş ve ruh birliği içerisinde kongre örgütlenmiştir. Her iki alandan da tasfiyeye yönelik hiçbir anlayış ve uygulama olmamış, ruh birliği egemen olmuştur. GK'nın kongre öncesi yayınladığı genelgege onaylanmıştır. Birliğe karşı ortaya çıkabilecek düşüncelere yapıcı temelde eğitime, sorunu örgüt dışına çıkaran tavırlara disiplin tavrı geçerli olacaktır.

Kongremiz Partimizin içinde bulunduğu durumu da tartışarak, kendi açısından görebildiği eksiklere dikkat çekmiştir. Ancak Partimizin kimi eksikliklerini fırsat belleyen tüm anti-ML akım ve kişileri de uyararak. Partimiz TKP/ML'ye güvenimizin tam olduğu, onun, ışıltılı otoritesinin faaliyetimizin tartışmasız yegane çıkış yolu olduğu belirtilerek, Parti düşmanı akımların iştahını kursaklarında bırakmıştır.

KARAR: 6

Parti MK-ÖB'nin ve GK'nın hizibe karşı aldığı tavır doğru görüldü. GK'nın 17. Tüplantisında kendi eksiklerine ilişkin getirmiş olduğu tavır doğru görüldü. Hizip k.burjuva kariyerist ve yıkıcı olarak bir kez daha mahkum edildi.

KARAR: 7

Gençlik Komitemizin faaliyeti değerlendirilerek esasta başarılı bulundu. Hizibin bu konudaki iddia ve önderliğe ilişkin getirmiş olduğu güvensizlik bu kararla aynı zamanda mahkum oldu.

KARAR: 8

Öğrenci gençlik hareketine önderlik bizim tarafımızdan yaratılacaktır. TMLGB bugün pek çok örgütten ileri olmasına karşın, gençlik hareketinin önderliğine gelebilmiş durumda değildir. Ki bu nokta da hiçbir örgüt tek başına bu işlevi yerine getirememektedir. TMLGB ideolojik-siyasi kapasite ve örgütsel güç açısından en güçlü gençlik teşkilatı olmaya adaydır. Bu işlevini önümüzdeki dönemlerde aktif olarak yerine getirmeye çalışacaktır.

KARAR: 13

"Komsomol mücadele, çalışma ve örgüt anlayışı üzerine" GK'nın koyduğu perspektif onaylandı. Özellikle son dönemde pek çok gençlik teşkilatında, parti örgütünden bağımsızlık düşüncelerinin boy verdiği bir süreçte, TMLGB KP'nın ideolojik-siyasi otoritesini kayıtsız şartsız kabul ederek k.burjuva saf demokrasinin anti-ML anlayışlarına bir darbe vurdu.

KARAR: 14

GK'nın hazırladığı TMLGB program ve tüzüğü onaylandı. Böylelikle TMLGB, Bulgaristan'da devrim öncesi kurulup, kısa bir süre sonra kaldırılmasıyla, devrim öncesi komsomol örgütlenmesinin Tarihte ilk ve yaşayan tek örneği olarak ülkemiz sınırlarının dışındaki Uluslararası Komünist Gençlik Hareketlerine bir esin ve çıkış kaynağı olmuştur. Bugün dünyada devrim öncesi varolan tek komsomol olma şerefini TMLGB'miz program ve tüzüğünü resmileştirerek taşımaktadır.

KARAR: 19

DKÖ'lerde ilke sorununu ele alan Kongremiz; bu sorunun yanlış kavrandığı görüşünü ortaya koydu. DKÖ'lerin ilkeler doğrultusunda mücadeleye sevk edilmesi yanlış değildir. B nokta reformistlerle aramazda kalın bir ayrımsındır. Yanlış kavranan bu yönlendirmenin mekanik tarzda ele alınmasıdır. Mesele ilkelerin ruhu üzerinde şekillenen her KÖ'nün faaliyet alanını kucaklayan, demokratik devrimin özgün alanlara ilişkin alternatifini çerçevesinde ortaya konmalıdır.. (Sözgelimi üniversite alanı ise DHÜ programı vb.) Kongremiz TMLGB dahil, diğer gençlik teşkilatlarındaki bu ortak yanlışla işaret ederek, tüm devrimci gençlik teşkilatlarına ilkelerinin ruhu üzerinde şekillenen özgün-alana ilişkin programların ortaya konulması çağrısı yaparak, "ilke" yarışına son verilmesini talep etmektedir.

KARAR: 23

Kongremiz, P/A (Propaganda/Ajıtasyon) faaliyetini yöneticinin organlarda ihtisaslaşma olarak organ iç örgütlenmesinde ele alınabileceği, ancak bu P/A faaliyetinin icrasını o alandaki örgütlenme faaliyeti yürütenlere ait olduğunu karar altına almıştır.

KARAR: 24

Kongremiz, tüm örgütün yarı-askeri bir çizgide hareket etmesini tespit etmiştir. Gündeme, devrimci duruma, siyasi gelişmelere vb. Paralel olarak siya-

sal A/P'nin yanında sabotaj, cezalandırma vb. yönlü silahlı eylemlerin de yapılması, bunun salt askeri komitelerin değil örgütün tümünün yapmasını kararlaştırmıştır. TMLGB'nin yarı-askeri niteliğini ortaya koyarak, kongremiz devrimci demokrat gençlik teşkilatlarıyla arasına kalın bir ayırım çizgisi daha çekmiştir.

KARAR: 30

TMLGB'mizin bugünlere gelişinde canlarını vererek şehit düşen ilk genel sekreteri İsmail ORAL (parti kadrosu), GK üyeleri Tuncay ÇARIKÇIOĞLU (Parti MK üyesi), Hasan ALTINTAŞ (PÜ), ve ayrıca Ayhan ALTUNBAŞ, Halil ERCİYAS, Ahmet ŞAHİN, (kuruluş sürecinde ilk şehidimiz), Refik YAŞAR, Medet HOŞAFÇI, Yılmaz TALAYHAN, Naki GÖKSU, Yusuf EKİNCİ, Hasan DEMİR, Yılmaz SAGDIÇ, Akın(Kod adı), Haydar (kod) Yş.lar TMLGB onur üyeliğine seçildi.

Kongremiz bunların dışında yukarıdaki gündem ışığında bir dizi temel siyasi sorunu ele alarak karara bağlamıştır. Bu konudaki yazıları ileriki sayılarımızda okuyucularımıza iletacağız.

Kongremiz düşmanın burnunun dibinde tamamlanarak, aldığı siyasi kararların yanında özellikle "örgüt içlerinde ajanların cirit attığı" "055 ihbarlarıyla her yanın kontrol altında tutulduğu" yaygıralarını da çürüterek, bu açıdan da düşmana ağır bir şamar indirmiştir.

**KONGRE TANITMA FAALİYETİNDE
TMLGB EYLEMLERİ**

- 1)- İstanbul Üniversitesi'ne iki pankart asıldı, bildiriler dağıtıldı, yazılımlar, pullama ve kuşlamalar yapıldı.
- 2)- İstanbul Teknik Üniversitesine bir pankart asıldı, bildiriler dağıtıldı, pullama ve kuşlamalar yapıldı.
- 3)- Marmara Üniversitesi'ne bir pankart asıldı, bildiriler dağıtıldı, pullama ve kuşlamalar, yazılımlar yapıldı.
- 4)- Yıldız Üviverisitesi'ne bildiriler dağıtıldı, pullama ve kuşlamalar yapıldı.
- 5)- Atatürk Öğrenci Sitesi Yurdu civarına yazılımlar ve Meslek Kız Yurdu'na pullamalar yapıldı.
- 6)- Sarıyer merkezine, Maden, Şenevler, Ferahevler ve Derbent'te bildiri dağıtımı, pullama ve kuşlamalar, Pınar Mah. pullamalar yapıldı.
- 7)- Bağcılar'a bildiri dağıtımı, pullama, Güngören'e bildiri dağıtımı.
- 8)- Gazi mah., İkitelli Köyü ve Bakırköy-Kocamustafapaşa tren hattında yazılımlar.
- 9)- Süreypaşa, İdealtepe, Maltepe istasyonlarına pullama, yazılama Rahmanlar tren istasyonuna pullama.
- 10)- Dudullu'da bildiri dağıtılması, pullama yapılması, Ümraniye İmes Sanayi Sitesi bölgesinde yazılama.
- 11)- Avcılar, Esenyurt/Paisee'de yazılama, pullama ve kuşlama, Koçasınan Soğanlı'da bildiri dağıtımı ve pullama.
- 12)- Maslak, Abideyi Hürriyet ve Yenibosna'daki Yapı Kredi Bankası Şb., Sarıyer'deki Yapı Kredi ve Emlak Bankası Şb., Beşiktaş'daki Emlak Bankası Şb., Şehremini Akbank Şb., Şirinevler'deki Ziraat Bankası Şb., Maltepe Pamukbank Şubelerinin molotoflanması.

Başkan Gonzalo And Dağları'nın Doruğundadır

12 Eylül 1992 günü Perü Komünist Partisi Genel sekreteri Abimael Guzman Peru cuntasının askerî güçleri tarafından tutsak edildi.

Guzman askerî bir mahkemede anti-demokratik bir şekilde ve kapalı kapılar ardında yargılandı ve ömür boyu hapse mahkum edildi. Guzman basına ilk gösterildiğinde bile halka yol göstermekten ve slogan atmaktan geri durmadı. Milyonların önderi Guzman'dan uzun bir süredir haber alınmıyor. Ne avukatı, ne ailesi, ne de uluslararası demokratik örgütler, Guzman'la diyaloga geçemiyor. Uluslararası kamuoyunun baskısıyla katledilemeyen Guzman, karanlık cezaevlerinde işkenceyle ortada kaldırılmaya çalışılıyor. Ama Peru egemen sınıfları şunu bilmelidir ki: Peru devrimi Guzman'ı kurtaracaktır. Yani Peru devrimi yakındır.

Yeni Demokratik Kadın Derneği Kapatıldı! Gerekeç: "Kayıplardan Size Ne"

Yeni Demokratik Kadın Derneği (YDKD), iftihar maddelerinin dışına çıkışı ve amaç dışı faaliyet yürütme iddiasıyla valilik tarafından kapatıldı. 4 Aralık günü akşam 5 sırasındaki derneğe gelen çok sayıda polis, gözaltında kayıplarda ilgili bir dosyaya ve bir çok yasal denetim ve kütüphane kayıtlarında polis kapılar dosyasını ararken, "Burası kayıplar bulma yerini? Kayıplardan size ne dedim belirtin? Derneğin Yürütme Kurulu üyesi Tanış Akınar, "Bu uygulamalar 'señtalik' ve 'hükümet devleti' nidalarıyla iktidara gelen koalisyon hükümetinin vaatlerini, ne kadar tutumlarının bir göstergesidir. 20 yılın Türkiye'nin varındaki karaburdu kalkması bir sistem sorumudur" dedi.

Tuncay Çankıoğlu İTÜ'de ve mezarı başında anıldı.

BİZ GENÇLİĞİZ, GELECEK ELLERİMİZDEDİR!

KOMÜNİST ÖNDER TUNCAY ÇARIKÇIOĞLU ÇEŞİTLİ EYLEMLİLİKLERLE ANILDI

Tuncay Çankıoğlu mezun olduğu İTÜ Elektrik-Elektronik fakültesinde düzenlenen forumla anıldı.

2-3 Kasım 1992 tarihinde Tokat'ın Almus ilçesinde, TC güçleri ile girdiği çatışmada şehit düşen TKP/ML Merkez Komitesi üyesi Tuncay Çankıoğlu 10 Kasım 1992 tarihinde arkadaşları ve yoldaşları tarafından İTÜ Elektrik-Elektronik fakültesi kantininde yaklaşık 50-60 kişilik bir forumla anıldı.

"Tuncay Yoldaş Kavgamızda Yaşıyor" Yeni Demokratik Gençlik imzalı bir pankartın açıldığı anma Devrim Şehitleri için saygı duruşu ve saygı duruşu sırasında şiir okunmasıyla başladı. "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "Tuncay Yoldaş Ölümsüzdür", "Yaşasın Halk Savaşı", "Ağa Patron Devletini Yıkacağız", "Halk İktidarı Kuracağız", "İktidar Namlunun Ucundadır" sloganlarının atıldığı anmada iki kişi konuşma yaptı.

Konuşmacılardan biri Tuncay Çankıoğlu'nun dünyayı değiştirme mücadelesinde gerçek anlamda özgürleşmeyi tercih ettiği ve (devlete meydan okuma) özgürlüğünü kazandığını belirterek; Egemen sınıfların "ölü ele geçen terörist" nitelemesiyle Tuncay'ın ve diğer şehit düşen devrimcilerin milyonların gönlünde taht kurmasını engelleyemeyeceğini söyledi.

Diğer konuşmacı ise egemen sınıfların ekonomik ve siyasal açmazlarından kaynaklanan güçsüzlüklerinden dolayı, gelişen sosyal ve ulusal mücadeleleri durduramayacaklarını, onlarca kadrosunu şehit vererek, İbrahim Kaypakkaya'nın çizdiği kırmızı güzergahta, Halk Savaşı yolunda hergün daha da gelişen TKP/ML'nin mücadelesinin buna en güzel örnek olduğunu belirtti. Türkiye Devrim Hareketinin 70 yıllık tarihinin her türden revizyonist-oportunist teoriyi mahkum ettiği ve bugün "KSI'ler İçin Gerilla Savaşı" şiarının yankısını bulan biricik şiar olduğunu vurguladı. "Sosyalizm Öldü" nidalarının ay-yuka çıktığı bir dönemde Peru'da PKP önderliğinde gelişen halk savaşının ML-MZD biliminin doğruluğunu bir kez daha ispatladığını anlattı.

Ayrıca TMLGB çeşitli eylemliliklerle Tuncay'ı andı.

★ Marmara Göztepe kampüsünde yazılama yapıldı, asılan pankart 6 saat kaldı.

★ Yıldız Üniversitesi, İTÜ, İÜ, Marmara Hukuk'ta bildiri dağıtıldı.

★ Yıldız Üniversitesi, İTÜ ve Marmara Üniversitesine pullama yapıldı.

★ Yeni Bosna, Esenkent, Soğanlı ve 1 Mayıs mahallelerinde yazılama yapıldı.

★ 6 banka şubesi molotoflandı.

BANKALARA MOLOTOF KOKTEYL

11 Kasım günü İstanbul'da bazı banka şubelerine molotof kokteyli atıldı. Türkiye İş Bankası'nın Feriköy, Kurtuluş, Çağlayan, 1. Levent şubeleriyle, Yapı ve Kredi Bankası'nın 4. Levent şubesi ve Emlak Bankası'nın Barbaros şubesine atılan molotof kokteylleri büyük maddi hasar meydana getirdi. Eylemleri Tuncay ÇARIKÇIOĞLU'nun katledilmesini protesto için TKP/ML TMLGB adlı örgüt üstlendi.

Anadolu Üniversitesi Alternatif Açılışı Yapıldı

Eskişehir

23 Eylül '92 günü A.Ü Yunus Emre Kampüsünde yaklaşık 100 kişilik öğrenci katılımıyla alternatif açılış gerçekleştirildi. Kortej oluşturarak İBF kantininden çıkan öğrenciler alkışlar eşliğinde, slogan atarak rektörlük binasına doğru yürüyüşe geçtiler. "Yaşasın Alternatif Açılışımız AÜÖD'lüler" pankartının taşındığı yürüyüşte "Özel Güvenlik Birimlerine Hayır!" "YÖK'e, Özel Statüye, Mütavelli Heyetlerine, Paralı Eğitime Karşı Alternatif Açılış", "Yaşasın Yeni Demokratik Üniversite", "Kardeşlik Susmak Değildir", "Kırlı ve Özel Savaşa Son" dövizleri dikkati çekti. Rektörlüğün önüne geldiğinde insan hakları ve özgürlükleri uğruna devrim

mücadelesinde şehit düşenler anısına saygı duruşunda bulunuldu. YÖK'e tüm anti-demokratik uygulamalara ve Kürdistan'da yürütülen kırli savaşı protesto eden konuşmalardan sonra, Seher Şahin'in katledildiğini canlandıran bir tiyatro gösterisi sunuldu. Halayların çekildiği, türkülerin söylendiği açılış, dostluk ve dayanışma duygusunun geliştiği, pekiştiği üniversite işleyişinde temel unsurlardan olan gençliğin kendi insiyatifiyle, kodamanlara nispet gerçekleştirdiği; yaklaşık 50 dakika süren çoşuklu bir biçimde sonuçlandırıldı.

Alternatif açılış başlangıcında Rektörlük binasına doğru yürüyen AÜÖD'ler içinde YDG 'de Aktif olarak yer aldı.

Eskişehir

YÖK'ün holdingci anlayışının bir sonucu olarak paralı eğitim uygulaması pervasız sömürücü yüzünü gitgide daha çıplak ortaya koyuyor. Paralı eğitimi yerleştirme doğrultusunda öğrenim Har (a)çlarına yapılan % 1000'lere varılan zamlar yetmiyormuş gibi, A. Ü'de 1990 ve sonraki girişli öğrencilerden her kaybettikleri sene için, fakülte ve yüksek okullara göre, yıllık 11 milyon ile 70 milyon arasında değişen oranda para isteniyor. Yeni pratiğe geçirilen bu uygulamaya göre, parayı yatırmayan öğrenci okuldan atılacak.

Bu uygulamayı protesto etmek amacıyla A.Ü'nde oluşturulan, "paralı Eğitime Hayır Komitesi" tarafından TBMM başkanlığına gönderilmek üzere 1500 imzalı dilekçe toplandı. 4 Kasım'da toplanan dilekçeleri postalamak

için 20 kadar öğrenci ellerinde "Ticarethane değil Üniversite istiyoruz" yazılı dövizlerle birlikte Yunus Emre Kampüsü içerisindeki postaneye gittiler. Burada açılış yapan bir öğrenci YÖK'e ve tüm anti-demokratik, sömürücü uygulamalarına karşı olduklarını ve kaldırılmasını istediklerini, 3 kasımda iki arkadaşlarının gözaltına alındığını bildirdi. Dilekçelerin TBMM başkanlığına postalanmasının ardından o ana kadar müdahale etmeden olayı izleyen siyasi polis, postane çıkışında 9 öğrenciyi tartaklayarak gözaltına aldı. Olayı görüntülemeye çalışan Partizan Eskişehir temsilcisinin de üzerine yürüyen polis zor kullanarak filmlerini yakmış ve zorbalıklarının görüntülenmesini engellemek istemiştir. Gözaltına alınanlar daha sonra 5 Kasım'da serbest bırakılmışlardır.

ÇAPA TIP FAKÜLTESİ'NDE FORUM

İ.Ü. Çapa Tıp Fakültesi'nde bir araya gelen yaklaşık 100 kadar öğrenci Kürdistan'daki katliamları, gözaltında kayıpları ve infazları protesto amacıyla bir forum düzenlediler. Adana'da katledilen devrimci, Şaban BUDAK'ın babasınının katılarak, konuşma yaptığı foruma, müdahale eden sivil polisler, bir öğrenciyi göz altına almaya kalktı. Diğer öğrencilerin direnerek arkadaşını vermemesi üzerine polisler bu öğrenciyi bırakmak zorundan kaldı. Forumun sona erdirilmesinden sonra güvenlikleri açısından, kol kola çıkarak çıkış kapısına gelen öğrenciler, yine sivil polislerin silah

çekip "durun, polis" diye bağırmasıyla karşılaştı. Sivil polisler tavrı alan öğrenciler, polislerin arkadaşlarını gözaltına almasını engellemek için kenetlendi. Öğrenciler olay yerine gelen, çevik kuvvet ekipleri tarafından gözaltına alındı. Yaklaşık 40 kişinin gözaltına alındığı olayda, öğrenciler birgün karakolda tutularak serbest bırakıldılar.

MERSİN'DE GENÇLİK HAFTASI KUTLANDI

Dünya Gençlik Haftası dolayısıyla Mersin İHD Gençlik komisyonu ve Öğrenci Birliği tarafından 15 Kasım Pazar günü bir gece düzenlendi.

1.000 civarında katılımın olduğu geceye tüm DEVRİM ŞEHİTLERİ için saygı duruşuyla başlandı. Saygı duruşundan sonra, yapılan konuşmalarda gençliğin çeşitli sorunları dile getirildi, ve gençlik üzerindeki yoğun baskılar kınandı. Bu arada salondaki çeşitli dergi okurları tarafından Gençlik haftasıyla ilgili konuşmalar yapıldı. Gençlik sorunlarına değinildiğinde "GENÇLİK GELECEK, GELECEK SOSYALİZMDİR", "ANADİLDE EĞİTİM", "KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK" vb. sloganlar atıldı. Yeni Demokrat Gençlik'ten geceye katılan kalabalık bir grup olarak, bizlerde özellikle Kürt halkına yönelik baskı ve katliamlara değinildiğinde "KÜRDİSTAN FAŞİZME MEZAR OLACAK", "KAHROLSUN PATRON AĞA DEVLETİ!", "YAŞASIN HALK SAVAŞI", "MUNZUR, TOKAT, ERZİNCAN İLERLİYOR PARTİZAN" solganiyle gecede büyük bir coşkunluk yaşanmasında etkili olduk.

Konuşmalar dışında gece, halk oyunları, skeçler ve şiir gösterileriyle sürdü. Bunun yanısıra Mersin'de çalışmalarını sürdüren 'Grup UYANIŞ' kendi ürünleri olan Kürtçe ve Türkçe parçalardan oluşan bir program sergiledikten sonra, 'Evin tiyatrosunun 'EVİN' oyununu propaganda gerekçesiyle İHD yönetiminin engellenmeye çalışıldığı, buna rağmen oyunu gerçekleştirildi. Adana'dan gelen Grup 'DOST EZGİ'nin eşliğinde, tüm gençlerin halay çekmesiyle gece sona erdi.

Mersin Yeni Demokrat Gençlik

TÖDEF ŞENLİĞİ ENGELLENDİ

İstanbul

TÖDEF'lilerin 2. kuruluş şenliğinin yapıldığı Boğaziçi Üniversitesi Güney Kampüsü Konferans Salonu'nu basan polis içerdeki 20 öğrenciyi gözaltına aldı. 4 Aralık günü DGM'ye çıkarılan öğrencilerden 5'i tutuklanarak cezaevi-

ne gönderildi. Polisin üniversitelerdeki keyfi baskılarının, anti-demokratik uygulamalarının hat safhaya ulaştığı günümüz Türkiye'sinde, artık keyfi gözaltılar, işkenceler de yetmiyor, tutuklama, hatta infazlarla insanları özlük hakları için mücadele etmekten alıkoymaya çalışıyorlar. Ama bütün bu baskıları öğrenci gençlik geri tepmesini bilecektir.

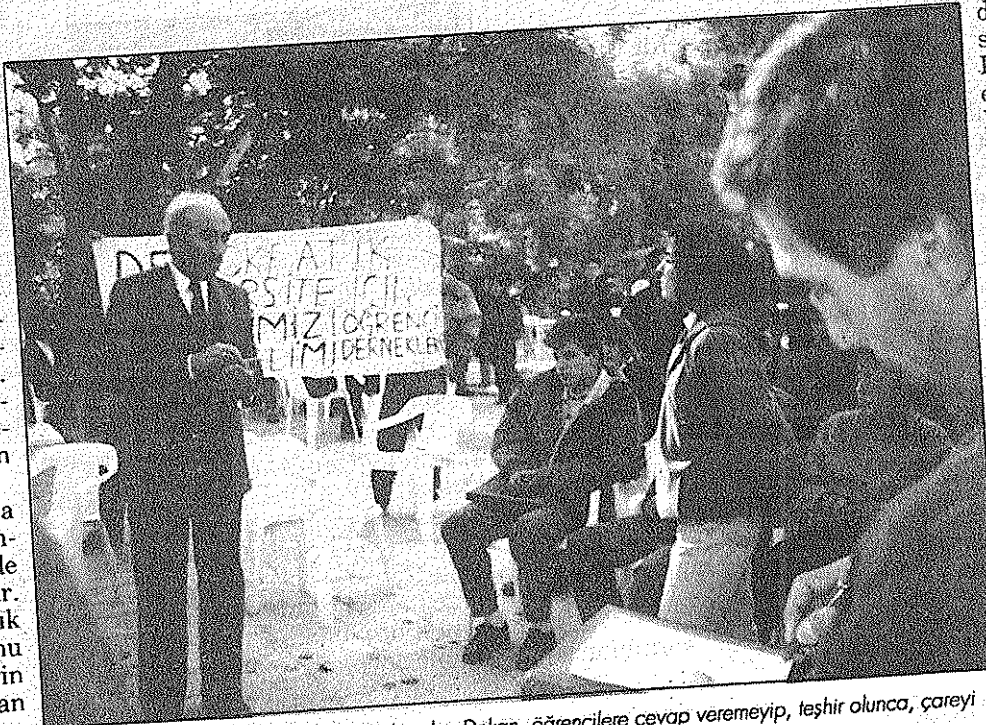
DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİNDE GERİCİ SALDIRILAR!

Kasımın ikinci haftası gerici grupların polis desteğinde D.E.Ü Eğitim fakültesine saldırısına bir kez daha sahne oldu.

Gerici gruplar İzmir'deki üniversite fakültelerinde Bosna-Hersek olaylarını paravan kullanarak, dincimilliyetçi zihniyeti, video gösterisi ve afişleme çalışmalarını yaymaya çalışıyorlar. Bunu yaparken devrimci öğrencilerin mevizlerine ve değerlerine de saldırmaktan geri durmuyorlar.

Tüm fakültelerde sırayla gerçekleştirdikleri propaganda çalışmalarını D.E.Ü'de de gerçekleştirmeye çalışıyorlar. Video gösterisi için hazırlık yapıyorlar. (Bu arada şunu da belirtelim öğrencilerin davul sokmasına engel olan polis idaresinin kapıdaki görevlileri birçoğu okul öğrencisi olmayan bu insanların TV, Video, afişlerle girmesine izin vermişlerdir). Tam da bu sırada öğrenci derneğinin panosuna afişlerini asmak istiyorlar. Bu sırada kantinde bulunan devrimci-demokrat öğrenciler onlara;

"Dernek panosunun bir çok arkadaşlarımızın okuldan atılma, işkence görme pahasına elde ettikleri bir hak olduğunu, kendilerinin bu konuda emek sarfetmediklerini belirterek, panoyu kullanamayacaklarını belirttiler. Ayrıca kendilerinin katliamların kınanması konusunda dürüst olmadıklarını, üzerinde yaşadıkları ülke topraklarında gerçekleştirilen katliamlara sessiz kalanların başka ülkelerdeki katliamlar için birşeyler yapmalarının yeterli anlama sahip olmadığını vurgulandı. Emperyalizm ve işbirlikçilerince, insanlığın katledildiği, ulusların birbirine düşürüldüğü ve bu şekilde ulusları denetim altına alıp, silah ticaretiyle kâr üstüne kâr kattıklarının, bu çatışmaların böyle tahlil edilmesini gerektiğini sırf ulusal ya da dinsel ortaklıktan dolayı taraf olunamayacağı,

Öğrenci Forumuna çaretkarca müdahale eden Dekan, öğrencilere cevap veremeyip, teşhir olunca, çareyi Forumu terk etmekte buldu.

taraf olunacaksa ezilen halklardan yana olunması gerektiği söylenmiştir. Buna karşılık gericiler "sizler demokrasiyi savunuyorsunuz, bırakın konuşalım" diyerek demagoji yapmaya çalışmışlardır. Devrimci-demokrat arkadaşlarımızda; "sizler az olduğunuz ortamda demokrasi diyorsunuz, çok olduğunuz ortamda ise elele tutuştugu için gençlere saldırmaktan, içki içtiği için dil kesip, öldürmeye kadar varan şiddet kullanıyorsunuz" denilmiştir. Kantindeki öğrencilere dincilerin gösterisini isteyip istemediği sorulduğunda büyük bir çoğunluğu istememişlerdir.

Bunun üzerine giden gerici grup, öğlen sonrası taş ve sopalarla geri gelmişlerdir. Bu sırada onları desteksiz bırakmak istemeyen polis, iki otobüs çevik kuvvet, bir o kadar da sivil polisle fakülteye gelmiştir. Kendilerine "Müslüman Gençlik" diyen gerici grupla benzeri tartışmalar kantinde sürmüş, gericilerin sandalye fırlatmasıyla tartışma kavgaya dönüşmüştür. Gericiler öğrenciler püskürtülünce sivil polisler

gerici grubu kordon içine alıp, silahlılarını öğrencilere çevirip gericileri koruyarak, dışarı çıkarmışlar ve hiç biri göz altına alınmamıştır. Daha sonra çevik kuvvet okula girerek öğrencilere saldırmıştır. Polis saldırısını gerici grubun "Kahraman polis çok yaşa" sloganını atarak alkışlaması izlemiştir. Gericiler grup bu sloganı atarken, sevindiricidir ki; okuldaki öğrencilerin çoğu "Kahrolsun Faşizm, Yaşasın Mücadelemiz", "Katil Polis Dışarı" diye tepkilerini dile getirmişlerdir. Bir kısım öğrenci çatışmaya katılıp devrimcilere destek olmuştur, bir kısmı da polisi alkışla protesto etmiştir. Çatışma sonrası 18 arkadaşımız gözaltına alınmıştır. Bunun üzerine diğer gün yaklaşık 300 kişinin katılımıyla bir form düzenlenmiş, idarenin ve polisin tavır genişçe teşhir edilmiştir. Üniversite de yaşananların devletin topyekün savaş projesinin bir uygulaması olduğu belirtilmiştir. Zaten Dekan kendisine Ankara'dan MIT'in baskı yaptığını, soruşturma ve tutuklamalar için girişim-

de bulunmasını istediklerini söylemiştir. Forumda 17 Kasım olaylarını protesto için eylem kararı alınmıştır. Eylem kararı kitlenin ortak isteğiyle alınmıştır. 17 Kasım da "demokrasi yürüyüşü" adında okul içersinde bir gösteri düzenlemek için çaba harcanmıştır. Buna rağmen 100 kişiyle başlayan Forum Dekan'ın gelmesinden sonra 500-600 kişilik bir katılma ulaşılmıştır. Dekan polisle işbirliğinde olduğunu açıkça ifade etmiş ve bunu bir gereklilik gibi sunmaya çalışmıştır. Bilim adamlarının olması gereken yerlerde nasıl insanların yer almış olduğu, öğrenci gençlik önünde çıplak bir gerçek olarak ortaya bir kez daha çıkmıştır. Öğrenciler Dekan'ın konuşmasını "polis idare işbirliğine son" diyerek kesmiş Dekan toplantıyı terk etmek zorunda kalmıştır.

Sonraki günlerde Dokuz Eylül üniversitesi çeşitli fakültelerinde okuyan 41 öğrenciye soruşturma açılmıştır. D.E.Ü. İktisat Fakültesi öğrenci derneği soruşturmaları protesto etmek ve engellemek için imza kampanyası başlattı. 8 Aralık günü kampüs içerisinde polisin ve idarenin tüm baskılarına rağmen basın açıklaması yapıldı. Açıklamada; "Top yekün savaş projelerinin, üniversiteleri provakasyonlarla yansıdığını, bu sayede özel güvenlik birimlerinin meşrulaştırılmaya çalışıldığını" ifade eden öğrenciler, polisin emriyle açılan soruşturmaları kınadıklarını ve sessiz kalmayacaklarını açıkladılar.

Bütün bunlar idare-polis-MIT ve topyekün savaş hazırlıkları bağıntısının üniversitelere yansıyan, ufak ama somut bir göstergesidir. Ancak biz diyoruz ki hiç bir baskı ve provakasyon kâr etmeyecek.

BİZ GENÇLİĞİZ, GELECEK ELLERİMİZDEDİR!

İzmir Yeni Demokrat Gençlik

ÇUKUROVA'DA KIVILCIM OLMA ÇABASI

Adana

Üniversitelerde gittikçe artan baskı ve sömürü, gençlik kitlelerini daha bir isyancı karaktere bürünmeye zorluyor.

Geniş halk yığınlarının istemlerini kendilerine malzeme ederek, şeffaf yönetim kisvesi altında iktidara gelenler, geçmiş yönetimlerden devr aldıkları tüm baskıcı yöntemleri daha da azgınca güncel yaşantımıza sokmuştur. YOK'ü kaldırıp, özerk demokratik üniversite vaadedenler, gençliğin üzerine, gerek müfredat, gerek paralı eğitim, gerek

resmi-sivil faşist terörüyle adeta bir ahtapot gibi saldırmaktadırlar.

Çukurova Üniversitesinde de öğrenciler gençlik üzerindeki baskılar, gitgide artmaktadır. Bu baskılara, insani değerlere ve yeniyen olan aşklarıyla, devrimci-demokrat öğrenci ve gençlik örgütleri karşı koyup, ilerlemenin kavgasını yürütmektedirler.

Altıncağ savaşının öncü gençlik örgütü TMLGB'de Çukurova üniversitesinde devrimci ajitasyon ve propaganda eylemlerini sürdürmektedir.

Öğretim yılının başlamasıyla birlikte çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına ve gençliğine yapılan baskıları teşhir eden TMLGB imzalı bildiriler dağıtılmıştır. Ayrıca TKP/ML- TMLGB imzasıyla "KAHROLSUN ZULÜM, KAHROLSUN SÖMÜRÜ"

"YASAŞIN DEMOKRATİK HALK ÜNİVERSİTELERİ!"

"PERU'DAKİ HALK SAVAŞINI HALK SAVAŞIYLA DESTEKLE"

"KÜRDİSTAN KIZILLAŞACAK PATRON-AĞA DEVLETİNE MEZAR

OLACAK" sloganlarının yazılı olduğu kuşlamalar yapıldı.

Ayrıca değişik günlerde TMLGB imzalı afişlemeler yapılmıştır. Afişlemede;

"ÖĞRENCİ KARDEŞLERİ!
TMLGB'YE KATIL, TİKKO'YA
OMUZ VER HALK SAVAŞINI DESTEKLE!"

BU CAN BU BEDENDE KALDIKÇA KAZIYACAĞIZ KÖKÜNÜ: EMPERYALİZMİN, FEODALİZMİN VE KOMPRADOR KAPİTALİZMİN" sloganları kullanılmıştır.

Uludağ Üniversitesi Yeni Demokrat Gençlik Haykırıyor: SUSTURAMAYACAĞIZ !

Merhaba;

Selamımız alanlarımızdan, okulun dört bir yanından. Bizler Uludağ Üniversitesinde eksik ve hatalarımıza rağmen durmadan yenilenip, gelişerek gençliğin sesi olma savaşımını sürdürüyoruz.

Sömürücü egemen sınıflar yükselen mücadele karşısında her geçen gün biraz daha telaşlanmakta ve bu telaşla rastgele saldırılarda, baskılarda bulunmaktadır. Burjuvazi, yayın organlarıyla sınıf bilincini, halkın gerçek kurtuluş mücadelesini veren devrimci kesimi halka zarar veren terör odakları olarak, göstermeye çalışmaktadır.

Emekçi kesim için yaptığı "Nasıl daha iyi, rahat sömürebilirim? Planlarına öğrenci gençliği de katmakta, kendi lehine düşünmeyen, robot, hak-kim aramaktan aciz bir gençlik yaratmaya çalışmaktadır. Bu planları doğrultusunda devrimci düşünceler taşıyan sorunlarına sahip çıkan, hak-kim arayan ve YÖK'ün çizdiği bilimsel(!) Üniversitelere karşı, özerk-demokratik üniversite mücadelesi veren kesimi gözaltı, işkence ve infazlarla sindirmeye çalışmaktadır. Özellikle son dönemlerde hedef olarak üniversiteler gösterilmekte örgütsel mücadelenin ana damarlarından birinin üniversiteler olduğunu söyleyerek halkın gözünde baskıları meşru göstermeye çalışmaktadır.

92-93 öğretim yılına bu gündemle girdik. Eksiklerimizi çelik bir kararlılıkla tamamlayıp, zaaflarımızdan yararlanarak olumlu bir gelişmeyle faaliyetimize başladık ve sürdürüyoruz.

İlk eylemliliğimiz MARKS-ENGELS-LENİN-STALİN-MAO ZEDUNG yoldaşların ışık yolunda ilerleyen Peru Komünist Partisinin Genel Sekreteri Abimael Guzman (Başkan GONZALO) yoldaşın yakalanışına ve katletme çabalarına karşı tüm dünyada yürütülen, eylem günü ilan edilen 7 Ekim'deki forum olmuştur. Form sırasında "Bizim Kızıl Bayrağımız Dalgalanıyor Peru'da" yazılı pankart taşınarak, Peru mücadelesi ve Başkan Gonzalo'ya ilişkin konuşmalar yapıldı. Okulun ilk günlerine rastlayan bu eylem, istediğimiz güçlülükte vurguya ulaşmadı.

Öğrencileri olduğumuz Uludağ Üniversitesi 1 Ekim tarihinde yeni öğretim yılına baş-

ladı. Her sene olduğu gibi bu senede idare öğrencileri açılış törenlerine davet etmiş ancak törene tek öğrenci alınmadığı gibi tören idare+öğretim üyeleri+jandarma kendi aralarında düzenledikleri "Yükselen Öğrenci Gençlik Mücadelesini nasıl yokedebiliriz?" konusunun tartışıldığı bir toplantıya dönüşmüştü. Bu durum tüm öğrencilerin özellikle devrimci, demokrat kesimin tepkisini çekti. Önceki yıllarda olduğu gibi alternatif olarak öğrencilerin yapacakları bir şenlikle okulun açılışına ilişkin düşünceler gündeme getirilmeye başlandı. İlk öneriyi getiren Ul-der açılış çalışmalarını İFÖD-GK ile yapmak istediğini açıkladı. Ancak daha kurulamamış hatta geçen öğretim yılında kuruluş çalışmaları yapılırken idare + jandarma baskısına maruz kalmış İFÖD (İktisat Fakültesi Öğrenci Derneği) kendini fes edemeyecek duruma düşmüş ve dağılmıştı. Yani Ul-der'li arkadaşlar bu öneriyi olmayan bir yapıya getiriyorlardı. Yurtsever ve Devrimci Gençlik bu eylemliliği organize edecek güçleri bulunmadığını belirterek çekildiler. Biz YDG olarak bu önerinin yanlışlığına olmayan bir yapı adı altında bu eylemliliği düzenlemenin devrimci düşüncüyle bağdaşmadığını belirterek çekildiğimizi açıkladık. Eleştiri ve görüşlerimizi hakkı bulan GKB li arkadaşlar da bizim sonra çekildiklerini açıkladılar.

Bir iki günlük tartışmalardan sonra TIP-DER'in açılışı, halen çalışmalarını devam ettiren EFÖN ve Ul-der'le yapma konusundaki yeni öneriyi uygun bulduk. Açılış tarihi 16 Ekim Cuma günü olarak ka-

rarlaştırıldıktan sonra çalışmalarına başlandı.

15 Ekim Perşembe akşamı yurttan, cuma günü tüm kampüste dağıtılan YDG bildirilerinde öğrenci gençliğin sorunlarına ve çözüm önerilerine değiniliyordu. Cuma günü tüm kampüsü özellikle de iktisat fakültesini çeviren 1500 kadar jandarma öğrencilere gözdağı vermek, psikolojik baskıyla devrimci demokratları yıldırım amacıyla kantine girdi. Şenlikle ilgili dövizleri, YDG ve DEV-GENÇ imzalı bildirileri toplamaya başlayan jandarmaya karşı alkışlı protestoyla "jandarma defol", "Kışla değil okul istiyoruz" gibi sloganlarla ve söylediğimiz marşlarla baskı, işkence ve infazlarla mücadeleyi engelleyemeyeceklerini haykırıyorduk.

Saat 12 'de başlayacak olan şenlik idarenin bir süre elektrikli kesmesi ve şenliğe davet edilen Özgürlük Türküsü grubunun cihazlarını hazırlamalarını sonra 12.30 da başladı. Geniş kitle katımlı şenlikte kitleyi dağıtmak amacıyla idare + jandarma birliği, çözümümü tekrar elektrikli kesmekte bulacağını düşündüyseniz de türkü ve marşların daha coşkulu çıktığını gördü. Tüm şenliği filme alan jandarmanın şenlik sonrası, Özgürlük Türküsü grubunun toparlanmasına yardım eden bir grup arkadaşımıza kimlik kontrolü yapmak istemesiyle, ortam bir anda gerginleşti. Kimlik göstermeyi reddeden arkadaşlarımızla jandarma arasında tartışmalar devam ederken öğrencilere saldıran jandarma altı arkadaşımızı döverek gözaltına aldı.

19 Ekim Pazartesi günü listelerle gelen jandarma 4 arka-

daşımızı daha gözaltına aldı. Aynı gün dağıtılan YDG imzalı bildirilerde bu olay ve idarenin içinde bulunduğu tutum protesto ediliyordu. Bildirilerde ayrıca iktisat fakültesinde bulunan altı-yedi kapının yalnızca iki tanesinin açık olmasına ve idarenin neden bu tutumda olduğu, öğrenciden kendini neden soyutladığı soruluyordu. Bildiriler dağıtıldığı sırada YDG'nin gerçekleştirdiği eylemlilikle idare kantin bağını kesen iki kapı kırıldı ve YDG dağıttığı bildirilerde eylemi üstlendi. Öğrenci gençlik baskı altına alınmaya çalışıldığı sürece eylemlerimiz sürececek denildi.

YÖK'ün kuruluş yıldönümü 6 Kasım'da YÖK'ün doğal koruyucusu kolluk güçleri (jandarma-polis) okulumuzu işgal etmi, tüm binaların çevresi kuşatılmış, giriş çıkışlarda kimlik kontrolleri yapılarak tepkiler baltalanmaya çalışılmıştır.

6 Kasım günü bir arkadaşımız gözaltına alınmış ve bu arkadaşımız 10 Kasım gününe kadar gözaltında tutulmuştur. İlk günler emniyet tarafından alındığı inkar edilerek anlamsız tavırlar takınmışlardır. Tüm bu baskıları, keyfi gözaltıları ve göz altında kayıpları protesto etmek amacıyla oturma eylemi yaptık. Bu eyleme herkesi çağırдық. Ne yazık ki bu eyleme değil demokratlar, devrimcilerden dahi katılım olmamış bu da bizi ister istemez samimiyetleri hakkında düşünmeye yöneltmiştir. Eylem 15-20 kişiyle yapılmış olsa da ciddi tavrı alınması açısından önemli bir gelişmeydi.

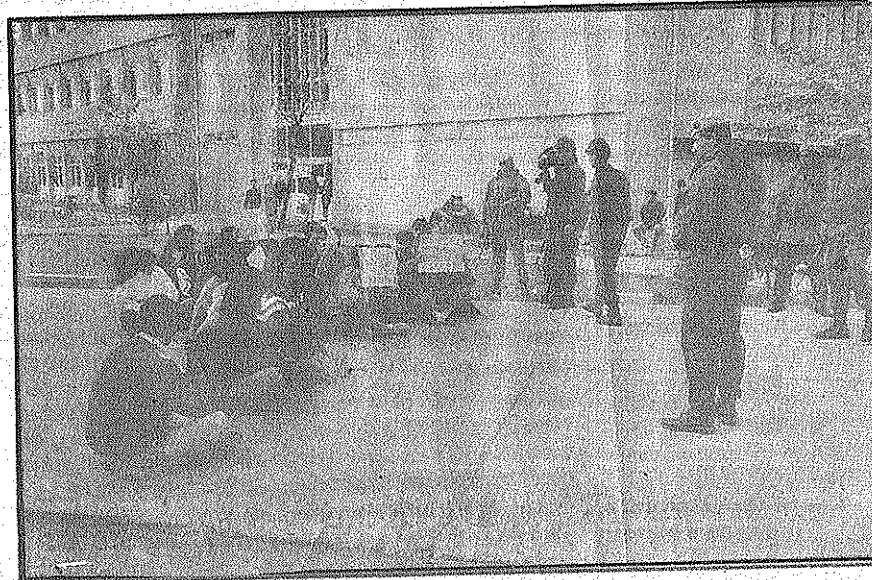
Diğer yandan okulumuzda Ul-Der'in düzenlediği "gözaltında kayıplara son" konulu açlık grevi, geliştirilen ve bizim de katıldığımız (insiyatif geliştirmesekte) doğru bir eylemlilikti.

Ve Seslendik, sesleniyoruz. Bulduğumuz her alanda faşist diktatörlüğün topyekün saldırısına, topyekün savunmayı yaratalım. Kazanılmış mevizlere sahip çıkalım ve bu mevizler üzerinden ileriye yönelelim.

KAHROLSUN FAŞİST-FEODAL-ŞOVEN EĞİTİM SİSTEMİ!

YAŞASIN ÖZERK-DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE MÜCADELEMİZ!

YAŞASIN DEMOKRATİK HALK ÜNİVERSİTELERİ!

Uludağ Üniversitesi, Görükle kampüsünde Yeni Demokrat Gençlik, arkadaşlarının gözaltına alınmasını protesto için oturma eylemi yapıyor.

Bursa YDG

ÇIRAĞIN 'OKUL'UNDA SÖMÜRÜ, SAKATLIK VE ÖLÜM VAR

Türkiye'de işyerlerinde uğradıkları iş kazaları sonucu yaralanan, sakat kalan ya da meslek hastalığına yakalanan çocukların sayısının günde 46'ya ulaştığı belirlendi. Çocuk işçilerin yaş dağılımının genellikle 12-18 yaş arasında toplandığı Türkiye'de 12 yaşından küçük çocukların yüzde 4'ü yasalara aykırı

olarak ağır ve tehlikeli işlerde çalıştırılıyor. Öte yandan Türkiye'de eğitim çağı olarak kabul edilen 6-24 yaş grubundakilerin yalnızca yüzde 52'sinin eğitim kapsamında bulunduğu, yüzde 48'inin ise çeşitli işyerlerinde istihdam edildiği belirlendi. Öz Gıda-İş Sendikası tarafından, çıraklar üzerinde

yapılan bir araştırma, yasal olmamasına karşın, 12 yaşından küçük çocukların yüzde 4'ünün ağır ve tehlikeli işlerde çalıştırıldığı ve çırakların yaş dağılımının genellikle 12-18 yaş arasında toplandığını ortaya koydu. Günlük çalışma süreleri iş yasasına göre günlük 7.5 saat olmasına karşın çırakların yüzde 95'i, 7.5 saatin üzerinde çalışıyor ve ek ücret almaksızın fazla mesai yapmak zorunda bırakılıyor.

Avrupa standartlarına göre, istihdam edilen gençlere 4 saatte bir ara dinlenmesi verilmesi sağlık şartı olarak öngörülürken, Türkiye'de ara dinlenmesi yapabilen çırakların oranı yalnızca yüzde 44. Yine yasalarda, çocuklara saat 20.00'den sonra çalışma yasağı getirilmesine karşın çırakların yüzde 13'ü gece de çalışıyor. Çırakların yüzde 85'i ise yıllık izinden faydalanmıyor.

Çıraklar ekonomik durumları ve işyerleri olanaklarının elverişsizliği nedeniyle yeterli beslenmeden oldukça uzak görünüyor. Nitelikim yüzde 47.3'ü beslenme ihtiyacını bakkaldan aldığı helva,

ekmek yumurta vs. ile karşılıyor. Anket yapılan çocukların yüzde 38'i hem aileleri hem kendileri için harcama yapıyor.

Araştırma sonucuna göre, çırakların çoğunluğu il merkezinde yaşıyor gözükmesine karşın, konut durumuna göre yapılan inceleme yüzde 71'inin gecekonduda oturduğunu ve kır kökenli olduğunu ortaya koyuyor. Ocak 1992 tarihinde yapılan ankete göre çıkarların yüzde 70'i ayda 500 bin lira ile 750 bin lira arasında değişen oldukça düşük gelir düzeyine mensup ailelerden geliyor. Yüksek gelir dilimi olarak kabul edilen 1 milyon 700 bin ile 2 milyon lira arasında aylık gelire sahip olan ailelerden gelenlerin oranı ise, sadece yüzde 30. Çırakların yüzde 46'sı ilkokul mezunu iken, en yüksek eğitim düzeyine sahip olan liseden ayrılanların oranı, sadece yüzde 1. İlkokulu terk eden çırakların oranı ise yüzde 23 dolayında. Bu durum küçük sanayide çalışmakta olan çırakların eğitim düzeylerinin hayli düşük olduğunu ortaya koyuyor.

Vezneciler Kız Yurdu Öğrencileri Sorunlarına Sahip Çıktı

İstanbul

İstanbul Vezneciler Kız Öğrenci Yurdu'nda kalan öğrenciler, yurtlarındaki sorunların kamuoyuna duyurulması ve sorunların çözülmesi için yetkilileri uyarmak amacıyla bir günlük yemek yeme ve yurt kantininde alışveriş yapmama eylemi yaptı.

Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı öğrenci yurtlarında, sorunların çözülmediğini ve her öğrenim yılında aynı sorunların değişik şekil ve boyutta öğrencilerin karşısına çıktığını belirten Vezneciler Kız Yurdu'nda kalan öğrenciler, özellikle, öğrencilerden alınan paraların "yurtlara ilişkin sorunların çözümü için harcanmadığına" dikkati çekiyorlar. Yurtlarda kalan öğrencilerden belirten öğrenciler boykot gerekçelerini kapsayan açıklamalarında, "Bu paralar nereye harcanıyor. Bu paralarla yurtların hangi sorunları çözülüyor, yurtlarda öğrencilere sunulması gereken hizmetlere bu paralardan aktarma yapılarak kalite artırımı veya ücret indirimi yapılmıyor" sorunlarının yanıtlanmasını istiyorlar. Yurt ve yurtlarda verilen yemek ücretlerine yapılan zamların, sunulan hizmetlerde herhangi bir değişim ve kalite artımı olmamasına karşın sürekli arttığı vurgulayan öğrenciler, "Yemekler çok pahalı ve kalitesiz. Ayrıca yurt yönetmeliğinde bulunan 'Bir öğrenci akşam yemeği kuponunu verdiği zaman artı bir ücret ödemediği çorba

da içer' maddesine karşın, çorba içmek isteyen arkadaşlarımız ekstra ücret ödemek zorunda kalıyorlar. Yemek kuponlarının 1500 lira olduğu yurdumuzda bir kâse çorba içmek isteyen arkadaşlarımız çorba için 2800 lira ödüyor. Bunun açıklamasını bugüne kadar defalarca sormamıza karşın hiçbir yönetici ve yetkili açıklayamıyor" dediler.

Yurt-Kur'un öğrenciye destek olmak için günlük 4 bin 500 lira para yardımı yaptığını, buna karşın, üç aylık yurt, yatak ücretlerinin 75 bin liradan 230 bin liraya çıktığını belirten öğrenciler, şöyle dedi:

"Türkiye genelinde tüm temel gereksinimlere, zamlar yapılırken, ne Yurt-Kur'un öğrenci yardımına zam yapıyor ne de hizmetlerde bir düzelmeye görülüyor. Aksine öğrenciler yurtlardaki sıcak suya bile para ödemek zorunda bırakılıyor."

Yurtlarda yemeklerin kalitesini kontrol edebilecek bir mekanizmanın olmadığına dikkati çeken öğrenciler protesto için yurttan yemek yemeyeceklerini, kantinden de alışveriş yapmayacaklarını açıklayan öğrenciler, eylem gerekçelerini içeren açıklamalarını yurt duvarlarına da astı. Bu yazılı açıklamada öğrenciler özetle şu görüşlere yer verdiler: "Bir F-16 uçağına harcanan para ile 10 bin öğrencinin barınacağı yurt yapılabilir. Buna karşın her yıl üniversiteyi kazanan yaklaşık 100 bin öğrenciden sadece 30 bin yurtlara girebiliyor. 70 bin öğrenci ise dışarda kalıyor."

Kitaba Tahammül Yok!

Marmara Üniversitesi'nde Göztepe Kampüsü, Atatürk Eğitim Fakültesi kantininde, okulun başlangıcından itibaren öğrenci derneğinin kitap fiyatlarının pahalı olması nedeniyle, kitap alıp okuyamayan öğrenciler için açtıkları stand, bir çok sivil polisle birlikte, 30-40 kadar Çevik Kuvvetle basılarak, hepsi yasal olarak satılan, piyasada bulunan 200 kadar kitaba el koyuldu. Öğrenci derneğinin çeşitli imkanlarla temin ettiği kitaplar, öğrencilere kiralamak amacıyla kullanılıyordu.

Öğrencilerin satranç takımında alan polis, ilgili ilgisiz, stand yakınlarında satranç oynayan 11 kişiyi de gözaltına aldı.

Bu tarihten bir süre önce kampüs polis noktasında, bir polisin öldürülmesi sonrası yemekhane ve kampüste öğrenciler üzerinde baskı ve tehditlerin artarak devam ettiği gözleniyor. Polisin öldürülmesinin sorumlusu öğrencilerimiz gibi davranılarak, haksızlıklara sessiz

kalmayan, sorunların çözümü için mücadele yürüten ve bu yüzden defalarca gözaltına alınıp, işkence gören insanlar sindirilmeye çalışılıyor.

M.Ü öğrencileri haftalığı 3 bin liradan bile kiralayabildikleri kitapların yer aldığı standın polis tarafından basılmasını ve arkadaşlarının gözaltına alınmasını protesto ederek olayı eğitim fakültesi Dekanına bildirdiklerini, Dekan ise "yetkisiz olduğunu öne sürerek yardım edemeyeceğini" söylediler. M.Ü öğrencileri polisin okulun her saatinde kampüste olsun, yemekhanede olsun keyfi tavrılarla "gövde gösterisi" yapıp kendilerini tehdit ettiğini ve gözdağı vermeye çalıştığını, bunun da polis devletinin, demokratik mücadele yürüten insanların başındaki bir uygulaması olduğunu belirttiler. Mantıksız, keyfi gözaltılara ve baskılara sessiz kalmayacaklarını, kitaptan korkanların nedeni az içinde olduklarını ortaya koyduklarını vurguladılar.

Marmara Üniversitesi YDG

Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğrenci Derneği 1. Olağan Genel Kurulu Toplandı

HFOD yayımladığı 1. olağan genel kurul bildirisinde 7 Kasım'da toplanan Genel Kurul'un, başarıyla sonuçlandığını duyurdu. Genel kurul bildirisini içerisinde kamuoyuna aşağıdaki taleplerin duyurulması kararlaştırılmıştır.

Üniversiteler demokratikleştirilmeli, idari-bilimsel-mali özerklik tanınmalıdır.

- İnsan hakları ihlalleri, sokak infazları, gözaltında kayıplar ve işkence son bulmalı, Kürdis-

tandaki kirli savaşa son verilmeli, TC ordusu gen çekilmelidir.

- Tartışılmakta olan Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu (CMUK) ve avukatlık yasa tasarısı hakkında akademik çevrenin de görüşleri alınmalı, bu tasarılar anti-demokratik biçiminde yasalaşmamalıdır.

Yukardaki hususlar dışında kalan tüm anti-demokratik uygulamalara da son verilmelidir.

İ.Ö.D.F.'DE NELER OLDU - ŞİMDİ NE YAPMAK GEREK?

İstanbul üniversite gençliğinin yaşadığı durgunluk ve gerileme olguları onun örgütlenmelerinde de yaşanıyor ve sözkonusu örgütlenmeler mevcut durum ve mevcut anlayışlarıyla çözümler üreten değil, sorunların derinleşmesine zemin sunan konumlarda yer alıyorlar. Bunların en tipik ve merkezi örgütlenme olması nedeniyle en önemli örneği İ.Ö.D.F. (İstanbul Öğrenci Dernekleri Federasyonu)'dır.

üst organı olan MYK (Merkez Yürütme Kurulu) kitlelerin hiçbir şekilde müdahale edemediği, siyasi yapılar tarafından paylaşılan bir organ haline almış, burdaki temsilcilerini (burdaki üyeler, kitlelerin değil, siyasi yapıların temsilcileri olmuşlardır) siyasi yapılar isteklerine göre değiştirmiş ya da geri çekmişlerdir. Oysa bir K.Ö.'de bu hak tamamen ve yalnızca kitlelerde olmalıdır. Ancak İ.Ö.D.F.'de bu hak kitlelere tanınmamış, tamamen ve yalnızca siyasi yapılara tanınmıştır.

olumsuzluklara neden olan hataların birer anlayış olarak İ.Ö.D.F.'de yer alan dışımızda ki hemen her yapıcı; olması gerekenler, doğrular olarak savunulması, benimsenmesi. Onlara göre K.Ö.'leri ve dolayısıyla İ.Ö.D.F. böyle işlemliydi. Yani temel sorun K.Ö.'lerine iki farklı bakış açısının olmasıdır. K.Ö.'leri kitlelerinin kendilerini ifadeleri zemin sunan onların iradesinin hakim olduğu, işleyişleri bu amaçlara uygun ve devrimcilerin, komünistlerin kitleleri ikna etmeye çalışarak kendilerine yakınlaştırmayı, onları kazanmayı benimsedikleri yerler midir? Yoksa kitlelerin değil yalnızca siyasi yapıların kendilerini ifade ettikleri, kararların kitlelerin iradelerine başvurmadan ya da kitlelerin iradelerini çiğneyerek onlar tarafından alındığı, işleyiş bu amaçlara uygun olarak birer siyasi yapılar platformu mudurlar? Bizim tercihimiz birinci tanımdır, ancak İ.Ö.D.F. ikincisini seçti bunu sistemleştirdi, sonuçta da yukarıda açtığımız duruma düştü.

İ.Ö.D.F kurulması ile birlikte üniversite gençliğinin o güne değin yaşadığı hatalı anlayışların büyük oranda sürdürücüsü oldu, hatta işleyiş ile bu hataları sistemleştirdi. Kurulduğu dönemde merkezi bir örgütlülüğün asgari koşulları mevcuttu (bazı dernekler düzenli bir işleyiş sağlamışlardı. İkinci hatta, üçüncü genel kurullarını gerçekleştiren, yüzlerce üyeye sahip ve kitleleri etkileyebilen dernekler mevcuttu) ayrıca mücadelenin geldiği boyutta, böyle bir örgütlenmeyi gerekli kılıyordu. Ancak İ.Ö.D.F daha kuruluşunda gelişmeyi sağlayacak, kitlelerle bütünleşecek politikaları değil de, bunların zıtlarını tercih etti. Bunlara muhalefetimiz yetersiz kaldı, ancak kuruluş kurultayı tutanaklarına "mevcut mantığın K.Ö'ne değil siyasi örgüt platformlarına denk düşen bir mantık olduğu" şeklindeki şerhimizi geçirdik. Bu dönemde görece önemli bir potansiyele, kitleler üzerinde etkiye sahip ve yeni oluşan, hataları aşma olasılığı olan bir yapıdan ayrılmak değil, içinde yer alıp mücadele etmek daha doğruydü ve öyle yaptık. Bu dönemde bu koşullarda dışarda kalmak hem değiştirme yönünde çaba harcamamaya hem de görece önemli bir potansiyelin dışında kalmak olacaktı.

rüşlerini yansıtmaya, o yönde oy kullanma hakkı tanınmıştır. Böylelikle bir kişinin ya da azınlığın iradesi kitlelerin iradesinin üstüne çıkartılmıştır. Kararları belirleme hakkı dernek kitlelerinden, temsilcilere aktarılınca dernek toplantıları da işlevsizleşmiş ve sonuçta yapılmamaya başlanmıştır. Bunun sonucunda şu ya da bu oranda işleyen dernekler, İ.Ö.D.F. tarafından varlıkları, işleyişleri gereksizleştirilerek onları tasfiye sürecine sokulmuşlardır. Sonuçta, kitlelerin iradesinin hiçbir şekilde yansımadağı, onları kendileri, ifade etmelerine şans tanınmayan bir yapı oluşmuş, doğal ve kaçınılmaz olarak bu yapı kitlelerden kopuk, üzerlerinde etkisi olmayan, demeklerin işlemediği sürekli eriyen bir konuma gelmiştir. Kitlelerden kopuk bir yapının onları tanıması mümkün değildir, kitleleri tanımayan bir yapının doğru politikalar üretmesi mümkün değildir. Yani "kitlelerden öğrenmeden, kitlelere öğretilemez." İşte bu yüzden İ.Ö.D.F. doğru politikalar da üretememiş, siğ, etkisiz politikalar etrafında dönmüş durmuştur. İ.Ö.D.F. Genel Kurul'a giderken somut durumu buydu.

Geçen yılın sonlarına doğru gerçekleşmesi planlanan kurultaya bu iki farklı bakış açısı arasındaki farkları çizmek, duyurmak bu temelde birlikte olabileceğimiz yapılarla birliktelikler oluşturmak, görüşlerimizi kitlelere açmak vb. amaçlarla katıldık. Çünkü kurultaya değinki süreçte bu yeterince yapılmamıştı, bunu layıkıyla yapmadan ayrılmak -ki o güne değin mevcut işleyiş savunulan, oluşturulmasına ve uygulanmasına katkıda bulunanlardan bazıları sonucun olumsuzluğu karşısında birdenbire yüzsekse derece dönerek ayrıldılar; Ta İ.Ö.D.F.'nin kuruluşundan beri hatalarına, bunların temeline vurgu yapmamıza rağmen doğru değildi, çünkü açık ve cepheden hesaplaşma gerekliydi. Bu olmadan ne hatalar kitlelere; devrimcilere yeterince kavratılabilir ne de doğrular yeterince duyurulabilir, geliştirilebilirdi hedefimiz bunu gerçekleştirdikten sonra- koyduğumuz doğruların genel kurulda kabul görmeyeceği bizce çıktı. Çünkü daha önce de belirttiğimiz İ.Ö.D.F.'nin çoğunluğunu oluşturan anlayışlar İ.Ö.D.F.'nin hatalarını sistemli bir çizgi olarak savunuyorlardı -derneklerde İ.Ö.D.F.'den ayrılmaya çağrılar yapmak ve ayrılan dernekleri doğru işleyişler temelinde yeniden inşa etmekte, bunlar belli bir olgunluğa ulaşınca da adım adım merkezleşmelerini sağlamaktı, işte İ.Ö.D.F. genel kurula giderken bizim durumumuz ve düşüncelerimizde bu biçimdeydi.

İ.Ö.D.F.'nin kurulmasından bir sonrakine genel kurula değinki pratiği; kuruluşunda mevcut hataların tamamen uygulamaya sokulduğu ve sonuçta kitlelerden uzaklaşmış, üzerinde yükseldiği örgütlenmeler olan dernekler tasfiye olmuş bir İ.Ö.D.F.'nin ortaya çıktığı bir süreç olmuştur. İ.Ö.D.F.'nin en

Kuruluştan genel kurula değin uzanan bu süreçte biz gerek MYK'da görüşlerimizi açıklayacak bir konumuzun olmaması, Ö.T.K.'da bu olanağa sınırlı olarak sahip olmamız nedeniyle, gerekse de yer yer kendi eksikliklerimiz nedeniyle bu olumsuzluklara yeterince müdahale edemedik. Ama yine de birçok kereler bu durumu eleştirdik, öneriler getirdik. Fakat sonuç değişmedi. Bunun en önemli ve temel nedeni mevcut

Değil devrimciliğe dürüstlüğe dahi yanaşmayan seçim numaralarıyla, geçen seçim sürecinden sonra İ.Ö.D.F. kurultaya başladı. Ama İ.Ö.D.F. o denli çürümüş ve son seçim süreciyle o denli kirlenmişti ki aylarca kurultayını bitiremedi. Yapılan birkaç oturumda gündem dahi netleştirilemedi, birçok delegelikler üzerine bitmez tartışmalar yaşandı. Sonuçta olabileceklerin en kötüsü gerçekleşti. İ.Ö.D.F. kurultayı öğrenim yılı bitmesine rağmen esasta başlatmamıştı. Doğrusu bu kadarını hesaplayamamıştık. İ.Ö.D.F. bizce bitmişti ama

YÜKSEK ÖĞRENİM GENÇLİĞİ BUGÜNKÜ DURUMU

Türkiye Devrim Hareketinin tarihinde gerek 50 yıllık reformist, pasifist geleneğin aşılmasını, devrimci-radikal mücadele ve örgütlenmelerin ve komünist örgütlenmenin oluşmasını sağlayan 60'lı yılların sonuyla 70'li yılların başlarındaki dönemde gerekse de hareketin kitleselleştiği ve ivmelendiği, 70'li yılların ortalarından Askeri Faşist Diktatörlük'e değin uzanan yıllarda yüksek öğrenim gençlik hareketinin boyutu ve rolü oldukça yüksek olmuştur. Bu dönemlerde Türkiye Devrimci hareketinin en yoğun olarak kitleselleştiği ve etkili olduğu alan üniversiteler olmuş, devrimci, komünist düşünceler diğer halk sınıf ve tabakalarına esas olarak bu alandan yayılmıştır. Özellikle henüz devrimci siyasi örgütlerin oluşmadığı 60'lı yılların sonlarında Devrimci Gençlik Federasyonları gibi esasta bir üniversite gençliği

örgütlenmesi bu görevi omuzlamıştır. Üniversiteler tüm bu süreçler boyunca devrimci mücadelenin önemli bir alanı ve bir çok yerde kaleleri olmuştur.

12 Eylül Askeri Faşist Diktatörlüğü'nün ardından gelen azgın saldırı ve baskılara yukarıda belirttiğimiz özellikleri nedeniyle en çok maruz kalan alanlardan biri de üniversiteler olmuştur. Üniversitelerde öğrencisinden-öğretim görevlisine devrimci, demokrat niteliğe sahip olanlar; cezaevleri, okuldan atma, görevden alma araçları ile üniversitelerden koparılmış, üniversiteler susturulmuş, ardından Faşist diktatörlüğün geçmiştenden çıkardığı "dersler" ve yeni koşullarla şekillenen ihtiyaçları doğrultusunda yeniden düzenlenmiş ve Askeri Faşist Diktatörlüğün önemli ürünlerinden biri olan YÖK, bu yeni düzenlemenin yöneticisi, uygulayıcısı ve savunucusu rolüyle sahneye çıkarılmıştır.

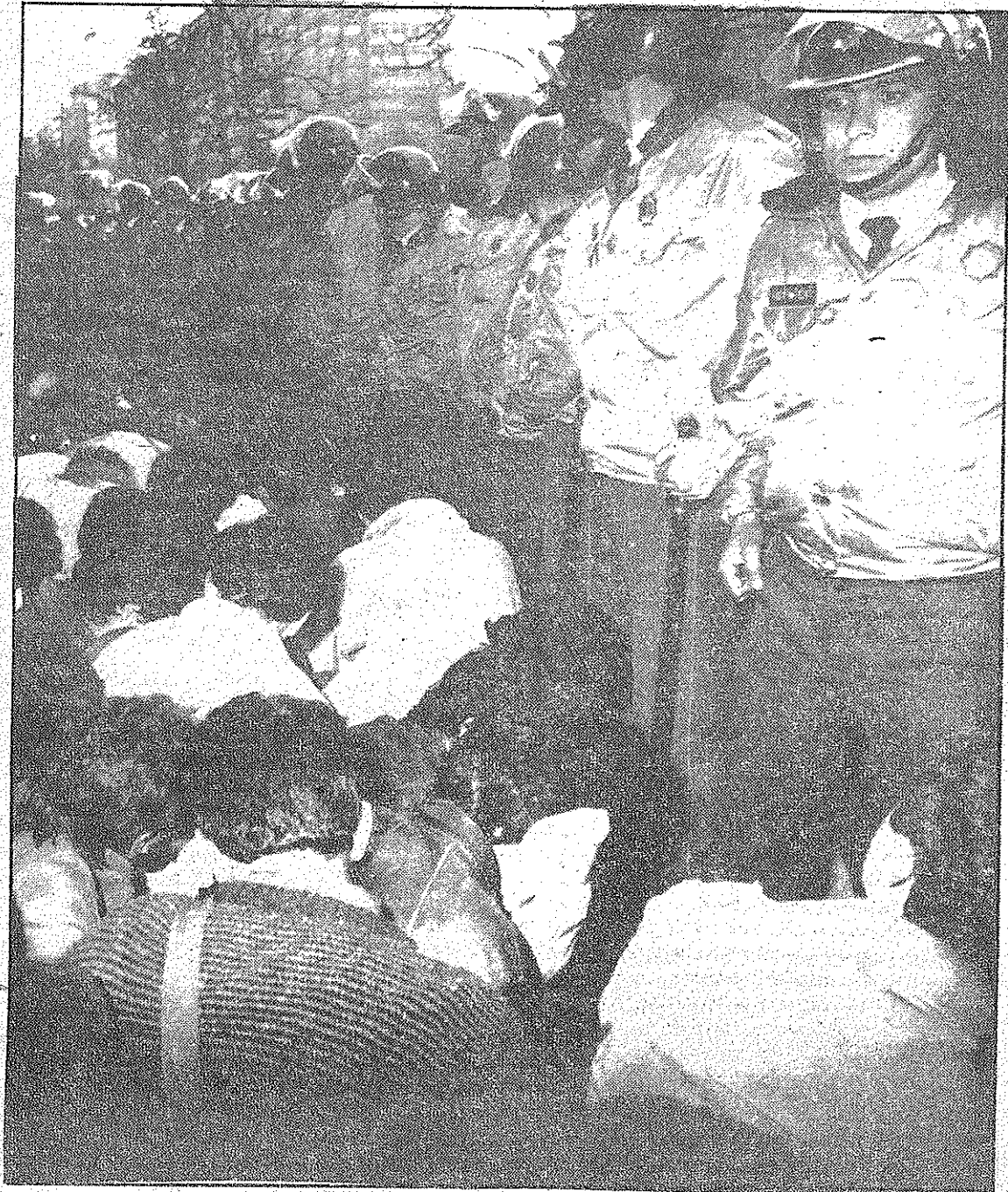
1985 sonlarından itibaren varlığı hissedilmeye başlayan yüksek öğrenim gençliği hareketinin, ilk mücadelesi, öğrenci dernekleri kurma yönündeki girişimlere devletçe getirilen baskı ve engellemelere karşı gelişmiş, ardından atılanlara karşı mücadeleler gündeme girmiştir. Hareket ilk dönemde yoğun baskı ve engellemelere karşı karşıya gelmiş, dernek kurucuları, vb. keyfi olarak gözaltılına alınmış, bürokratik engellemeler bunlara eklenmiştir. Ancak bunlara rağmen hareket gelişmiş, birçok fakültede dernekler kurulmuş ve geniş yığınların çekingende olduğu ilgisini veya desteğini almıştır. Bunun en somut örneği öğrenci derneklerinin gelişmesini önleyemeyeceğini anlayan devletin onları kendi güdüsüne alma amacıyla TBMM'den geçirmeye çalıştığı Tek Tip Dernek Yasasına hemen tüm yurt çapında gösterilen kitlesel ve radikal tepkiler olmuş, 12 Eylül sonrası ilk yürüyüşleri binlerce kitleyle gerçekleştirilmiş ve hem kitleselleşme de hem de mücadelenin boyutunda bir sıçrama sağlamıştır. Bu sıçramayla birlikte hareketin ilk dönemlerinde etkin olan ve dar grupçu tekekeci mantıkları ve reformist-pasifist anlayışlarıyla öğrenci derneklerinin başına çöreklenmeye çalışan Yarı tayfası erime sürecine girmiş adım adım devrimci anlayışlar yüksek öğrenim gençliği hareketinin önderliğini ele geçirmişlerdir.

Öncelikle İstanbul, Ankara gibi büyük kentlerde kurulan öğrenci dernekleri platformlarında çoğunluğun devrimci anlayışlara geçmesi ile hareketin kitleselliği ve ivmesi artarak yükselmiştir. Nisan 1987 ile başlayan bu süreç esas olarak Mart 1990'a kadar devam etmiş, bundan sonra yüksek öğrenim gençlik hareketi duraklama ve gerilemeye girmiştir. Bu durum hemen her alanda yaşanmasına rağmen özellikle hareketin merkezi ve motoru olan İstanbul'da en boyutlu şekilde ortaya çıkmıştır.

1990 Mart'ından günümüze kadar uzanan bu duraklama ve gerileme döneminin nedenlerini doğru bir şekilde tahlil etmek, bundan sonra yapılacakların doğruluğunun önkoşulu olacaktır. Şimdi bu konuyu açmaya çalışalım; ilk olarak bugünkü durumu özetlersek; kitlelerden tecrit olunmuş ya da olunmakta hareket oldukça daralmış ya da giderek daralmakta propaganda, ajitasyon ve eylemliliklerde tekrara ve sığığa düşmüş ve kitlelerin ilgisinin olmadığı ya da ilginin düştüğü bir durum. (İlk şıklar özellikle İstanbul diğer sık ise istisnaları da içermesine rağmen genelde diğer illeri anlatmaktadır.)

Üniversite gençlik hareketinin ilk ortaya çıktığı koşullar; öğrenci gençliğin uzun sürede bulunduğu pasifikasyon ve depolitasyon ortamının yanı sıra, devrimci örgütlerin dağılıklığı, diğer halk sınıf ve tabakalarının mücadelesinin henüz çok geri olması, Kürt ulusal hareketinin yeni başlamış olması vb. idi. Bunlara rağmen hareket görece kitleselleşmiş ve ivmelenmiştir.

Hareketin düşüş ve gerilemeye girdiği dönemlerde ise geniş öğrenci yığınlarının hemen kesintisiz bir tarzda devrimci, akademik eylemlilik ve ajitasyon propagandaya tanık olanları ile pasifikasyon ve depolitizasyon

Öğrenci Gençlik, tek tip dernekler yasasına gereken tepkiyi gösterdi.

ÇLİĞİNİN MÜCADELESİNDE RÜM VE NEDENLERİ

yonları daha da azalmış devrimci yapılar toparlanmalar yaşayarak önderlik düzeyleri yükselmiş, diğer halk sınıf ve tabakalarının ve Kürt Ulusal Hareketinin mücadelesi ivmelenmiş ve boyutlanmıştır. Revizyonist kampın çöküşünün sosyalizmin çöküşü olarak sunulmasının yarattığı olumsuz ortam ve devletin yoğun baskı ve demagoji çabaları ise bu dönemin olumsuz koşulları olmuştur. Ancak yine de şu tespit edilmelidir ki, hareketin düşüş gösterdiği dönemdeki dış koşullar yükseldiği döneme oranla, daha iyidir. Demek ki hareketin düşmesinin esas nedeni dış koşullar değil bizzat hareketin kendinden kaynaklanan hatalardır. Bunu görmeyip düşüşün nedenlerini başka yerlerde aramak çözümsüzlüğe giden yoldur. En başından toplumun en yoğun devrimci ajitasyon-propaganda ve eylemliliklerin yapıldığı, devrimcilerin görece en yoğun olduğu, alan olan üniversitelerde, üniversite gençliği bunca sorunla karşı karşıyayken ve diğer alanlarda mücadelenin kesintili olsa da ivmelenmesi sözkonusuyken yüksek öğrenim gençliği hareketinin neden düştüğü sorusuna, mantıklı bir yanıt bulma çabası bize sorunun nerede olduğunu gösterecektir.

Hareketin yükselme içinde olduğu 87-90 döneminde filizlenen ve giderek sistemleşen hatalı anlayışlar sonuçta hareketi tıkamış ve aşılammış düzenin ağır baskı ve demagoji, politikaları vb. olumsuz koşullarla birleşerek, sonuçta duraklama ve gerileme özellikle İstanbul'da neredeyse kritik bir hal alarak bugüne gelinmiştir.

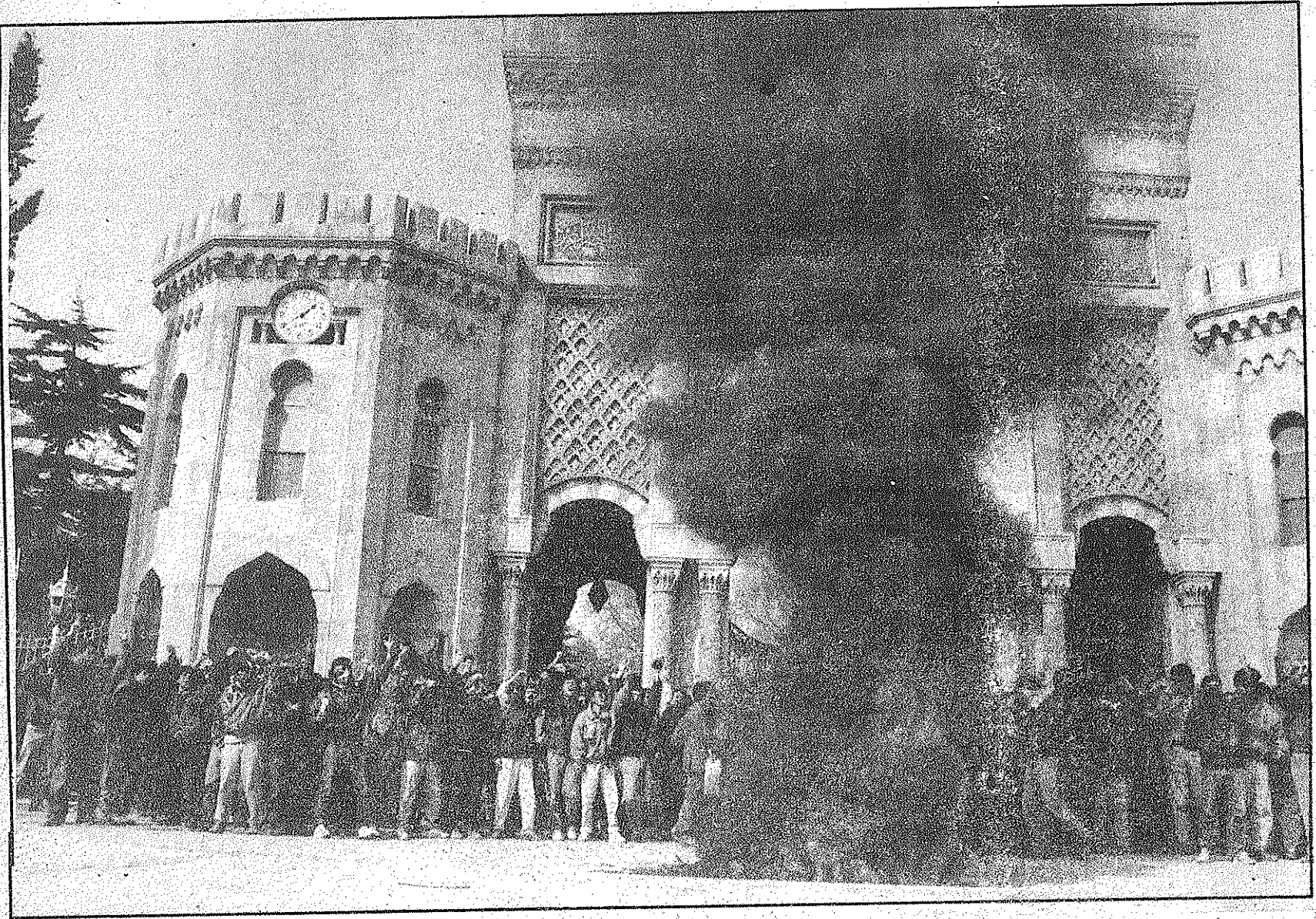
1987 Nisan'ıyla birlikte daha da ivmelenen ve kitleselleşen harekette, önderliği ele geçiren devrimci anlayışlar bir süre sonra o dönemin koşulları açısından umulamadı ötesinde oluşan gelişmeler karşısında gerek önderlik eden anlayışların çizgileri ve gerekse de hazırlıksızlıkları nedeniyle hatalara düşmeye ve/veya hatalara karşı

etkisiz kalmaya başladılar.

Bu dönemde düşülen hataların birincisi dar grupçuluktur. Özde küçük burjuvazinin kısa vadeli çıkarları için uzun vadeli çıkarları yadsıması tavrının, oluşan kitleyi; uzun zürel sabırlı ve dönüştürücü bir şekilde değil de, hemen, kendini yerli-yersiz öne çıkarma ve diğer anlayışları bilimsel bir temelde eleştirmek yerine kendi çizgisine güvensizliğin de bir sonucu olarak kolayca, günlük, yerel olaylar üzerinden tu-kaça ilan etmek yoluyla kazanma şeklindeki yansımaları bu hatanın temeli olmuştur. Yükseköğrenim gençliği hareketinin merkezleri olan birçok dernekte politika üretmek yerine anlamsız ve bıktırıcı süreç değerlendirmeleri, grupsal tartışmalar ön plana geçti. Genelde devletin bir politikası ve saldırısı sonrası geliştirilen tepkilerle oluşan eylemlilikler ardından sistemli bir tarzda eylemliliklerin yükseltilmesi, yayılması yeri-

ne, hali hazırda harekete geçen kitleleri "kazanma" yoluna gidiliyor ve bu da diğer anlayışları eleştirme, mahkum etme yoluyla gerçekleştirilmeye çalışılıyor; dernek toplantıları hangi anlayış nerde ne yaptı -ki bunların çoğu sözkonusu demerin dışındaki alanlarda gelişen olayları tartışmaları ile tıkaniyordu. Ki birçok dernek henüz doğru-dürüst işler halde değildi. Bu anlayışları, önce eylemlerin (1988 16 Mart'ı; 88 Kasım YÖK'e Hayır Mitingi vb.) bölünmesi ve onların ardından da örgütlülüklerin bölünmesi takip etti. (İYÖDER, İÖDF vb.) Tüm bunlar; kısa vadeli çıkarlar için uzun vadeli çıkarları gözden kaçıran, mevcut durumun görece olumluluğu karşısında başı dönmüş, hızla ve dayatmayla önderliği ele geçirmek isteyen anlayışların ve bu anlayışlara ciddi bir karşı koyuş gerçekleştirilememesinin kaçınılmaz sonucu olarak zaten geniş öğrenci yığınları üzerinde yeni

Öğrenci gençlik, 88-89'larda birçok konuda, kitlesel-radikal eylemlilikler geliştire biliyordu.

yeni filizlenmeye başlayan devrimci anlayışların önderliklerinin birbirine düşerek kısırlaşmasını, kitlelere önderlik edemez hale gelmesini doğurdu.

Bu dönemde düşülen ikinci hata; geniş kitlelerin kendilerini ifade edecek, eylemlilik ve politika üretimine aktif olarak katılacakları örgütlenmeler olan derneklerin -gerek kitle örgütleri konusundaki kavrayışlarının yanlışlığı ya da yetersizliği gerekse de dar-grupçu mantığın bir uzantısı olan tekkeci anlayışların sonucu olarak- siyasi örgüt platformları haline getirilip ya niteliğine uygun olmayan ya da gündemi aşmak yerine tıkayan tartışmaların mekanı haline getirerek kitlelerin derneklere katılımının sözde ne denirse densin özde engellenmesidir. Bugün hareketin en önemli sorunlarından biri olan kitlelerden tecrit olma bu anlayışların sonucunda oluşmuş yani kendini kitlelerden tecrit eden bizzat hareketin kendisi olmuştur. "Kitlelerden öğrenmeyi", kitleleri dinlemeyi, anlamayı reddedenlerden öğrenmeyi, onları dinlemeyi, anlamayı kitlelerde doğal olarak reddetmişlerdir.

Kendi içinde bölünmüş, hatta birbirine düşmüş ve kitlelere sırtını dönmüş hareket doğal olarak ilk dönemde ortaya attığı politika ve sloganları geliştirip, derinleştiremedi, kendini tekrar sığığa düşürdü. Yerli yersiz aynı politikaların, sloganların, eylemliliklerin tekrarlanması, üretimsizlik ve kısır-döngü kitlelerin ilgilerinin düşmesinde bir diğer etken olarak ortaya çıkmıştır.

Daha filizlenme aşamasındayken bölünmüş, esasta birbirleriyle mücadele eden, kitlelerin kendilerini ifade etmesini özde engelleyen, politika üretemeyen bir hareketin

devletin ağır baskı ve demagojileriyle de karşı karşıya olduğu bir dönemde mevcut duruma düşmesi kaçınılmazdı ve böyle de oldu.

Yükseköğrenim Gençliği Hareketinin Düşüşü Nasıl Durdurulabilir, Gelişim Sürecine Girmesi Nasıl Sağlanır?

Açıktır ki; bugün yükseköğrenim gençliği hareketinin içinde bulunduğu durumun en temel nedeni komünist bir önderlikten yoksun oluşudur. Yükseköğrenim gençliği hareketinin bölünmesinin, bir birine düşerek kitlelerden kopmasının politikasızlığa ve kısır döngüye girmesinin esas nedeni önderlik eden anlayışların küçük burjuva, dar-grupçu karakteridir. Bu tür anlayışlar kısa vadeli çıkarları, uzun vadeli çıkarlara feda ederken, devrimci anlayışlar arasındaki mücadelenin yeri ve biçimlerini doğru tarzda ele almayı, devrimciler arası çatışmalar ya da anlamsız, düzeysiz polemikler vb. ile dönem dönem düşmanı gözden kaçıran, ona olanak sunma, zemin hazırlama durumuna düşerken, doğru bir ittifaklar politikası izlemeyip ortak hareket etmek için özde çaba harcamaz, öne çıkmak çabasıyla sınırlı bir güçle, her bir şeyler yapmaya çalışırken, sınıfsal karakterleri ve siyasi çizgileri gereği kitlelere güvensizlik duyup onlardan öğrenmeyi reddederek, onlardan koparken; komünistler, temsil ettikleri sınıfın çıkarlarını ve nihai he-

defi gözünde tutan politikaları halk arasındaki çelişkileri doğru ele alma yöntemleri, özellikle Lenin ve Mao'dan öğrendikleri ittifak politikaları kitlelerden öğrenme anlayışları, Leninist kitle çizgisini benimsemeleri ile devrimin ve halkın çıkarlarını gözetir, halkı ve devrimcileri önderlikleri altında birleştirir ve kitlelerden öğrenip, kitlelere öğretir, onların içinde ve başında yer alarak kitleleri devrime kanalize ederler. Yani komünist bir önderlik şimdi varolan bölünme, yerine birleşmeyi, kitlelerden kopma yerine bütünleşmeyi, politikasızlık ve kısır-döngü yerine kitlelerin beklenti ve ihtiyaçlarına uygun politikaları ve canlı bir çalışmayı sağlayabilir ve bunları ancak o yapabilir.

Öyleyse bugün yükseköğrenim gençliği hareketinin düşüşünün durdurulmasının ve gelişme sürecine girmesinin ilk ve önkoşulu komünist bir önderliğin tesis edilmesidir. Bu da tamamen bize bağlı bir sorundur.

Bizim yükseköğrenim gençliği hareketi deneyimimiz ve geleneklerimiz diğer birçok devrimci anlayışa göre oldukça azdır. Ancak buna rağmen Marksist-Leninist Gençlik, örgütsel açıdan fiili olarak oluşmaya başladığı dönemden günümüze değin yaşanan süreçte elde edilen deneyimler, MLMZD bölümünün ışığında incelenmelerinin avantajı ile birçok derse ve birikime sahip olmamızı sağlamışlardır. Pratiğimiz diğer devrimci anlayışlardan tüm yükseköğrenim gençliği hareketi tarihi bakımından daha az olsa da, onların yaşadıkları pratikleri değerlendirecek doğru bir ideolojiye sahip olmamalarına karşın bizim MLMZD bilimine sahip olmamız bu alandaki çizgimizin onlar-

dan daha ileri bir noktaya çıkmasını sağlamaktadır.

Yüksek öğrenim gençliği hareketine önderlik etmemiz için en başta önderlik misyonumuzu bir bütün olarak bilince çıkarmamız gerekmektedir. Bugüne değin süreçte özellikle bu konuda yetersiz kalınmış, gerek mücadele alanlarının esas-tali ilişkisi içinde alanımızın tali bir alan olmasının yanlış anlayışların bilinçli/bilinçsiz oluşmasına yol açması, gerek yükseköğrenim gençliği hareketi alanındaki geçmişteki konumun bilinçlerde bıraktığı tortular ve gerekse de örgütlülüğün bu dönemde esas olarak alandaki faaliyetten çok diğer alanları besleme, destekleme pozisyonunda kalması vb. nedenlerle yükseköğrenim gençliği hareketi alanında faaliyetimizin hedefinin hareketin önderliğini icra etmek olduğu tam olarak bilince çıkarılmamıştır.

Alanımızın tali bir alan olması hiçbir şekilde bu alanda yapacaklarımızın fazlasını yapmamıza ve önderliği ele geçirmeye çalışmamıza bir engel olmadığı gibi esas alanları daha iyi desteklememiz, beslememiz ve bulunduğumuz alanın devrime hizmetini sağlamamız açısından önderliğimiz açık bir zorunluluktur. Yüksek öğrenim gençliği içindeki faaliyetimizi geçici, iğreti bir faaliyet olarak değil, kişiler doğal olarak değişse de örgütsel açıdan kalıcı, sağlam temeller yaratma hedefinde olan, önemli bir faaliyet olarak görmeliyiz. Hepimiz şunu çok net olarak kavramak ve bilince çıkarmak zorundayız. **YÜKSEKÖĞRENİM GENÇLİĞİ HAREKETİ İÇİNDE HEDEFİMİZ, HAREKETİN DEVRİME HER YÖNDEN TAM DESTEĞİNİ SAĞLAMAK İÇİN ÖNDERLİKTİR!**

Bugünden birçok konuda (anti-faşist mücadele islamcılara karşı tavır, diğer devrimci anlayışlara ve kitlelere karşı tutum vb) bu durum kendini ortaya sermektedir. Yapmamız gereken MLMZD bilimiyle daha çok donanmak, örgütlülük düzeyimizi daha üst boyutlara sıçratmak, olumlu yönlerimizi daha geliştirip olumsuzlukları atarak yerlerine yenilerini koymak ve alanımızdaki mücadeleye önderlik bilinci ve sorumluluğu ile dört elle sarılmaktır.

Yüksek öğrenim gençliği hareketinin düşüşünü durdurmanın ve hareketi gelişme sürecine sokmanın, yaşama geçirilmesinin, harekete komünist bir önderliğin tesisine doğrudan bağlı olan diğer adımlarının başında derneklerin doğru bir çizgide yeniden inşaa edilmesi gerekmektedir.

Kitleleri kazanmak ve mücadeleye sevk etmenin en verimli yolu onları bilinç ve mücadele düzeylerine uygun örgütlenmelerde birleştirmek ve oralarda onlarla birleşerek daha üst düzeylere yükseltmeye çalışmaktır. Bu noktada kitlelerin yaşam koşullarını iyileştirme mücadelesi olan ekonomik mücadele ve onun araçları olan ekonomik mücadele örgütleri (kitle örgütleri) en geniş kitleleri birleştirmeleri, mücadeleye sevk etmeleri ve devrimcileri, komünistlere onlarla birleşip ilerleme zemini sunmalarıyla

Öğrenci eylemlilikleri, son bir iki yılda 150-200 kişilik dar grup eylemliliklerine, gençlik örgütleri platformu marjinal eylemliliklerine geriledi.

büyük önem kazanırlar.

Ülkemizde yükseköğrenim gençliği çok küçük bir kesimi dışında, barınma, beslenme sorunundan işsizliğe mahkum olmaya, kişiliğini özgürce geliştirip ifade edememekten, iletişimsizliğe; kültürel gerilikten kalitesiz eğitime değin, birçok ekonomik ve akademik sorunla yüz yüzedir. Kitleleri bu zemin üzerinde birleştirecek ve mücadeleye sevk edecek örgütlenmelerin nesnel koşulları oldukça uygundur ve bu zeminin devrim mücadelesi açısından mutlaka kullanılması gerekmektedir.

Yükseköğrenim gençliğinin ekonomik-akademik mücadele örgütleri olan öğrenci dernekleri ortaya çıktıkları dönemde devletin baskı ve demagojileri, kitlelerin depolitizasyon ve pasifikasyonu, devrimci yapıların dağılımı vb. gibi birtakım dezavantajlara sahip olmalarına rağmen oturdukları zeminin uygunluğu sonucu bir gelişim gösterebilmişlerdi, varolan birçok dezavantaja rağmen dernekler genel olarak kitlelerin ilgisinin ve/veya desteğinin olduğu kurumlar haline alabilmişti. Ancak yükseköğrenim gençliği hareketine hakim olan yanlış anlayışların dernekler alanındaki yansımaları sonucu dernekler bugün birçok alanda yokolma noktasına girmiş durumdadırlar.

Yükseköğrenim gençliği hareketinin önderliğini ele geçiren anlayışlar kitle örgütlerinin niteliğini politik örgütlerle karıştırmış, ya kitle örgütlerini politik örgütler gibi nitelendirerek (üyelik koşulu olarak anti-faşist, anti-empyralist vb. olmayı ileri sürmek gibi) ya da gündemi tıkayıcı, dar, grupçu tartışmalarla ya da tepeden karar ve politikaları dayatarak kitleleri kendilerini ifade etmekten, karar ve politikalar oluşturma süreçlerine aktif olarak katılmaktan mahrum ederek bu politikaların doğal ve kaçınılmaz sonucu olan sadece devrimcilerden oluşan ve kitlelerden tecrit olmuş olmaları sonucu derneklerin ortaya çıkmasına yol açmışlardır. Süreç içinde birer siyasi örgüt platformuna dönü-

şen derneklerin yanısıra siyasi örgütler de kitleler tarafından sarılmayınca ve beslenmeyince giderek kan kaybına uğradılar ve bugünkü hallerine geldiler.

Bugün ortaya çıkan olumsuz durum bu politikaların doğal ve kaçınılmaz sonucuyken (derneklere anti-faşist, anti-empyralist vb. kişiler alınacaksa buralara sadece devrimcilerin geleceği, kitlelere derneklerde kendilerini ifade etme, karar alma ve politika üretme süreçlerine aktif olarak katılma hakkı tanınmayınca, onların da derneklerden çekip gideceği ve derneklerin politika ve eylemliliklerine katılmayacakları, gün gibi açıktır) sadece sonuçları tespit etmek ve yakınmak, bunları yaşatan politikaları mahkum etmeden, hele hele bu politikalarda ısrar edilerek, hiçbir anlam taşımayacaktır. Bu politikaları mahkum etmek ve yerlerine doğrularını koymakta, sözkonusu politikalar sınıf karakterlerinin ve siyasi çizgilerinin yüksek öğrenim gençliği alanına izdüşümleri olanların değil, ancak komünistlerin işidir.

Bu konuda bilince çıkarılması gereken halka, nasıl ekonomik mücadele ve ekonomik mücadele örgütleri devrim için vazgeçilmez araçlarsa yükseköğrenim gençliği alanında da bu mücadele ve örgütlenmelerin izdüşümleri olan ekonomik-akademik mücadelenin ve onların örgütlenmelerinin (derneklerinin ya da adı ne olursa olsun bu tür örgütlenmelerin) vazgeçilmezliğidir. Derneklerin içinde buldukları durum sonucu umutsuzluğa kapılıp kültür-sanat kolları vb. gibi başka işlevlere sahip, ekonomik-akademik bir örgütlenmenin işlevini taşımayacak, bu niteliğe ve hedefe sahip olmayan örgütlenmelere yönelerek bu nedenle ekonomik-akademik örgütlenme gibi temel ve vazgeçilmez bir örgütlenme gözden çıkarılmak, sonuçta mevcut durumu aşmamayı nesnel olarak temellendirmek olacaktır.

Ekonomik-akademik örgütlenmelerin önemi ve vazgeçilmezliği bugün yükseköğ-

renim gençliği alanında derneklerin yeniden inşaa edilmesi görevini önümüze koymaktadır. Bugün tüm birimlerde bu yönde çabalara girmek, yasal olsun olmasın düzenli bir işleyişe şip derneklerin oluşmasına önderlik etmek gerekmektedir. En başta kendimiz soruna ciddiyetle eğilmeli, yaşanan sürecin ve mevcut durumun sonucu, karamsarlığa ve umutsuzluğa düşen ya da başka çözümler arayan devrimci-demokrat kişi ve anlayışlara karşı ısrarlı ve açıklayıcı bir şekilde yaklaşarak, bu yönde harekete geçirmeye çalışmalıyız. Bu düşüncelerde ya da bunların yaşama geçirilmesinde yalnız kaldığımız yerlerde tek başımıza hareket etmek yoluna çekincesiz olarak girmeli, gereksiz, soyut günün sorunu olmayan tartışmaların yaşanmasına izin vermeden, en kısa sürede yeni dernek örgütlenmelerinin ortaya çıkması hedefiyle hareket etmeliyiz.

Tüm birimlerde aynı anda bir gelişim olması mümkün olmayacağı için gelişmeye açık olanları doğru bir şekilde tespit edip buralarda yoğunlaşmalıyız. Bunların olumlu sonuçları diğer birimlere de yansiyacak ve onların yeniden inşasına örnek ve destek olacaktır. Ayrıca derneklerin en geniş kitleye ulaşmalarında, etkinlik ve eylemlerinin daha da etkili olmasında bir temel olan yasallık sorununu da ciddiyetle ele almalı, yeniden inşaa çabalarıyla birlikte tüzel kişilik başvuruları da yapılmalıdır. Yasallık bir yük ya da önemsiz bir ayrıntı olarak değil, bir mevzii ve bir araç olarak görülmelidir. Ancak yasallığın mümkün olmadığı koşullarda dernekler fiili olarak kurulmalı ve işletilmelidir.

Derneklerin yeniden inşaa edilmesinin en önemli yönü geçmişten çıkarılan derslerin ışığında hareket etmek olmalıdır, yoksa yapılanların hiçbir başarı şansı ve anlamı olmayacağı açıktır.

Bu nedenle dernekler ekonomik-akademik sorunlarla ilgili mücadele etmek isteyen herkese açık olmalı, kitleler karar alma, politika ve eylemlilik üretme süreçlerine aktif olarak katılmalı, derneklerde kitleler canlı ve somut bir üretim-pratik sürecin içinde tutulmalıdırlar.

Kararlar dernek toplantılarında alınmalı ve ani kararlar en kısa zamanda kitlelerin onayı ve denetimine sunulmalıdır. Bu davranışlar kitlelerin bilinçlenmesi ve devrime kazanılmasında bir zemin yaratılmasını sağlayacaktır. Dernek temsilcileri dernekleri temsil ettikleri her yerde dernek kitlelerin çoğunluğunun eğilimine uygun davranmalıdırlar. Bunun aksi tek kişinin ya da bir grubun iradesini çoğunluğun iradesinin üstüne çıkarma ve kitlelerin iradesini önemsiz sayma olacaktır. Bu durumda kitlelerin bu tür derneklerden çekilmeleri kaçınılmazdır.

Derneklerde kararlar kitlelerin eğilimi yönünde alınırken biz de bu eğilimin bizim eğilimlerimize uygun olması için kesintisiz bir şekilde çizgimizin, bunun yüksek öğrenim gençliği alanındaki izdüşümünün ve tek tek, günlük olaylara yorumların propaganda ve ajitasyonunu yapmalıyız. Ancak böyle bir çalışmayla derneklerde çalışmamızın esas amacı olan kitleleri ve kitle örgütlerini önderliğimiz altına alma ve çizgimiz doğrultusunda seferber etme amacına ulaşabiliriz.

Derneklerin merkezileşmesi konusunda ise esas gözönünde tutmamız gereken husus en geniş kitlelere açık olmaları ve kitlelerin iradesinin hakim olmasının yanısıra merkezileşmeyi oluşturmak derneklerin niceliği değil niteliğini gözönünde tutmak olmalıdır. Pratik, çürük elmaların toplamının bir yere götürmediğini göstermiştir. Merkezi-

leşme asgari bir örgütlülüğe, işleyişe, disipline sahip derneklerin üstünde, yükselmeli, bu duruma ulaşmayan dernekler merkezi yapının da yardımıyla bu duruma ulaştıklarında merkezi yapıya alınmalıdırlar. Aksi bir durumda kağıt üzerinde onlarca dernekte oluşan ama neredeyse dernek sayısı kadar kişiyi bile harekete geçiremeyen ve en trajikomikliği buna rağmen delege sayısı hesabına göre giderek kitleselleşen binlerce tabanı olan, ama cenazesi dahi ortada kalan (kurtulmayı dahi tamamlamadan dağılan) merkezi yapılar oluşturulmaktan kurtulamaz. (Örn; İÖDF) (Öğrenci derneklerinin merkezi yapısının birim dernekler üzerinde yükselen federatif bir yapı olması gerektiği daha önceleri açıklandığı için burada bu konuya değinmiyoruz).

Derneklerin ekonomik-akademik sorunlara karşı mücadele etmek isteyen en geniş kitlelere açılması ve kitlelerin kendilerini ifade etmelerine olanak ve zemin yaratılması hareketin içinde bulunduğu politikasızlığın önlenmesine de bir çare olacaktır. Politika ve eylemliliklerdeki kısır-döngü ve sıklık kendi başına bağımsız bir olgu değil, kitlelerden kopmanın, onlardan öğrenmemenin bir sonucudur. Geniş kitleler canlı bir üretim ve pratik ortamına çekildiğinde çok çeşitli düşünceler ortaya çıkacak ve komünistler bunları MLMZD biliminin ışığında düzenleyip, sistemleştirerek, tekrar kitlelere sunacaktır. Bu politikalar kitlelerin içinden doğduğu için sürekli yeni ve yaşamda karşılık bulan politikalar üretilebilecektir. İşte "kitlelerden öğrenmek" ve sonrasında "kitlelere öğretmek" budur. (Hiçbir çarpıtmaya izin vermemek için, açık olmasına rağmen şunu tekrar vurgulayalım ki; Burada sözkonusu olan teori değil, politikadır. Yani teorianın ışığında somut duruma, varolan herhangi bir soruna ilişkin ortaya konan düşüncelerdir. Somut durum da kitlelerin bağrında gizli olduğu için bunun ilk adımı da kitlelerden öğrenmektir. Bazılarının teori ve politikayı birbirine karıştırıp ileri sürdükleri gibi burda söylenen kitlelerin kendiliğinden oluşan eğilimlerinden, düşüncelerinden teori oluşturmak değildir, ekonomizm bunu söylemektedir. Bizim söylediklerimize ekonomizm diyenler, sözde ne kadar tekrarlarsa tekrarlansınlar, özde "kitlelerin efendisi olmadan öğrencisi olma", "kitlelerden öğrenip kitlelere öğretme", "kitlelerden kitlelere" düşüncelerini zerre kadar anlamamışlardır) Bizim yapmamız gereken geniş kitleleri çok iyi gözlemek, dinlemek, incelemek ve bunların sonucunda en uygun politikayı ileri sürmektir. Eğer gerçekten kitlelerin içine girmişsek ve onları doğru dürüst bir şekilde tahlil etmişsek ki bu da bir yöntem (kitleleri ileri, orta ve geri olarak ayrıştırma, dostları, düşmanları, temel ve müttefik güçleri doğru tespit vb.) ve deneyim sorunudur- yani gerçekten "kitlelerden öğrendiysek" doğru politikayı oluşturabiliriz.

Yüksek öğrenim gençliği hareketinin düşüşünün durdurulması ve hareketin gelişim sürecine girmesi için önem verilmesi gereken bir diğer konu da özellikle hareketin dibeye vurduğu, kitlelerle arasındaki mesafenin iyice açıldığı alanlarda hedef kitle olarak; üst sınıfların hem kafalarında oluşan önyargıların kırılmasının zorluğu hem de okulu bitirme durumuna gelmeleriyle birlikte düzenle ilişkilerinin ve beklentilerinin artması nedenleriyle ulaşmanın daha da zor olacağını göz önünde tutarak, alt-yeni sınıflar, almaktır. Özellikle İstanbul'da bu dönemde ajitasyon-propaganda, kitle ilişkileri kurma çabaları hemen tamamen bu grubun üzerin-

de yoğunlaşmalıdır. Diğer alanlarda da kitlesel bir hareket yaratma çabasında bu konu ön plana çıkmalı, oralarda da alt-yeni sınıflara ağırlık verilmelidir. Hedef kitle olarak alt-yeni sınıfların seçilmesinin önemi bu dönemde daha önem kazansa da genelde her dönem izlenmesi gereken bir yöntem olarak görülmelidir.

Yüksek öğrenim gençliği içinde yoğunlaşılması gereken bir diğer alan da yurtlardır. Hareketin kitleselleşmesinin en önemli ayaklarından biri yurtlar olacaktır. Çünkü buralarda çok çeşitli üniversite ya da fakültelerden insanlarla sürekli olarak bir arada olma olanağı vardır. Ayrıca yurtlarda karşı karşıya bulunulan ağır zorluklar da kitleye ulaşma ve harekete geçirmede önemli bir zemindir. Devlet, yurtlardaki sorunlara karşı kitlelerin harekete geçmesini önlemek için en ufak bir kıpırtıya yurttan atılmalarla karşılık vermekte, böylelikle tüm önderlik edenler yurtlardan koparılırken, kalanları da sindirmeyi hedeflemektedir. Ayrıca yurt yaşamının güçlükleri ve baskılar nedeniyle bir çok devrimci yurtlardan ayrılmaktadır. İlk olarak bunu önlemeli çok zorunlu olmadıkça yurtlardaki insanlarımız ve yakaladığımız ilişkiler yurtlardan ayrılmamalıdırlar. Aksine yurtlara bilinçli olarak insanlarımızı sokma çabası içinde olmalıyız. Atılmalara karşı önlem olarak da tüm insanlarımızın öne çıkması yöntemi uygulanabilir olmasına rağmen esas olarak atılmalarından sonra yurtlarda yaratılan ilişkilerle ilgilenmenin sürdürülmesi; bunların geriletilmesinin, sinmesinin önlenmesi ve ilerletilmesi, kazanılması, bunlar aracılığıyla yurtlardaki faaliyetin sürdürülmesi, bir sonraki atılmalarda bu kez bunların yarattığı ilişkilerle aynı çalışmanın sürdürülerek bir sürekliliğin elde edilmesi hedefi güdülmelidir. Böyle bir çalışma aynı zamanda saflarımıza birçok kişinin kazanılmasını da sağlayacaktır. Yurtlardaki çalışmalarımızı bu alanlarda kalıcı örgütlenmeler yurt komiteleri, blok komiteleri vb. oluşturulması ve işletilmesi hedefini önüne alan bir çabayla sürdürmemiz hem yurtlardaki hareketin kalıcılığının hem de daha geniş kitlelere daha kolay ulaşmamızın önkoşulu olacaktır.

Hareketin bu dönemde düşüşünün önlenmesi vb. gelişme sürecine girmesi için dikkat etmemiz gereken bir konu da devrimci anlayışlar arasındaki dar-grupçu, sektör, gündemi tıkayan, saptırma tartışmalar ve davranışlara tavırsız kalmamak, bunlara açık ve net bir şekilde tavır alıp, mahkum etmek ve dikkatleri somut durumdaki asıl gündeme, görevlere çekmek olmalıdır. Tabiki bunu sağlamanın en iyi yolu bu tür anlayışlara, böylesi davranışlar için zemin ve boşluk bırakmamak, önderliğimizi yüksek öğrenim hareketinde tesis etmektir.

Eğer bu görüşler başarılı olabilirse yüksek öğrenim gençliği hareketinin duraksamaya, gerilemeye başlamasına rağmen halen etkin olduğu büyük merkezler dışındaki alanlarda kısa sürede, süreç tersine dönebilir ve hareket kitleselleşerek gelişebilir. Büyük merkezlerde ve özellikle İstanbul'da ise devrimci eylemlilik, propaganda ve ajitasyonun sürecini ve zaman zaman etkin olacağını gözönünden kaçırılmadan kitlesel bir hareketin kısmen uzun vadeli bir sürecin (2-3 yıl) ürünü olacağını tahmin etmekteyiz. Ancak belirttiğimiz gibi buralar nitelik açısından önemlerini koruyacaklardır.

YAŞANAN "BOYKOT" LARA GENEL BİR BAKIŞ

Yüksek öğrenim gençliği kısa süre önce bir "boykot" deneyimi daha yaşadı. Gerçekleştiği dönemde daha önceki "boykot" deneyimlerinin gerçekleştiği dönemlere oranla yükseköğrenim gençliği hareketinin daha alt düzeylerde ve kitlelerden daha uzak olduğu bir konumda olmasının getirdiği özgünlüklerin yanısıra yaşananlar daha önceki deneyimlerin büyük oranda benzeri oldu.

Yök'ün kuruluş günü olan 6 Kasım'da esasta YÖK'e karşı olarak -bunun yanısıra devlet terörü vb. konularda "boykot"un hedefleri olarak yer yer dile getirildi- gündeme getirilen bu "boykot" girişimi her zaman ki gibi gerçekleştirenler tarafından "başarılı", "hedefine ulaşmış" olarak nitelendi. Ama nedense bu kez bu açıklamalarda geçen boykotlarda yapılan %80, %90 hatta %100 katılım iddialarına rastlanmadı. Yükseköğrenim gençlik hareketini yakından izleyen her kişi bu önemsizmiş gibi görünen ayrıntıdan dahi bu yıl ki boykotun başarılı olup olmadığını anlayabilir. Geçen yılki "boykot"larda gönüllü-bilinçli olarak ciddi bir katılım olmadığı halde -çoğu yerde esasta devrimcilerle sınırlı kalmıştı- %80'lerden 90'lardan söz edenlerin bu yıl hedefin ne olduğunu dahi açıklamadan soyut bir "hedefine ulaştı" açıklamasıyla yetinmeleri bu yıl ki boykotun sonuçlarının ne olduğunu kabaca da olsa anlamaya yeterli. Kaldı ki herkesin kendi üniversitesine, fakültesine bakması dahi durumun en net değerlendirilmesini sağlayabilir/saylayacaktır. Bu nedenle biz kapsamlı bir başarılı başarısız tartışmasını girmeyi anlamsız görüyoruz. Ama sorunu yalnızca "başarısız olmuştur" diyerek kestirip atmaya çalışacağız, neden başarısız olduğunu, başarının ne olduğunu, nasıl başarıya ulaşılacağını da açmaya çalışacağız.

İlk olarak boykotun, boykotçunun ne olduğunu ortaya koymaya çalışalım. Çünkü ne yazık ki bu çok basit, herkesçe bilindiği sanılan konularda dahi çarpıtmalara başvuruluyor, sorunun özü bu yollarla karartılmaya, kaybedilmeye çalışılıyor. Üniversitede ders boykotu sadece dersin yapılması, yapılmaması öğrencilerin derse girmemesi değildir. Bu sadece işin biçimidir. Gerçek anlamda boykot, gönüllü ve bilinçli bir şekilde konulan hedefe ulaşmak için derslere girilmemesi, üniversitede eğitimin bu temelde durdurulmasıdır. Boykotçu ise boykot günü şu yada bu nedenle okula gelmeyen, derse girmeyen kişi değil, boykot günü okula gelip boykotun hedefi için gönüllü ve bilinçli olarak derse girmeyen kişidir. Bunun göstergesinde boykot günü boykot alanlarında gerçekleştirilen boykotçu etkinliklere -forum, şenlik, yürüyüş, kantinde ya da fakülte / üniversite kapısında oturma vb. - katılmaktır.

Peki son yıllarda üniversitemizde yaşanan "boykot"lar böyle mi olmaktadır? Hepimiz biliyoruz ki hayır! Öyle ki boykot çağrısı yapanlar dahi bununla birlikte zaman zaman okula gelme çağrısı yapmaktadırlar ve kendilerinde okula gelmemektedirler. Ardından "boykot" günü okula gelmeyen herkesi "boykotçu" olarak ilan etmektedirler. ("Boykot" günü okula gelme çağrısı yapanlar dahi o gün okula gelmeyenleri "boykotçu" saymaktadırlar.) Bu durumun gerekçesi olarak da "boykot" günü okula gelmeyen öğrencilerin "boykot"u destekledikleri ama polis saldırısı, gözaltı vb. uygulamalardan korkarak okula gelmedikleri iddiası ileri sürülmektedir. Birinci olarak; eğer %80-90 hatta %100'ler boykotu destekliyorsa, bu kadar boykotçu polisten niye korksun. %80-90 hatta %100'lere polis ne yapabilir, yada birşeyler yapmaya kalkarsa pişman olmaz mı? neden bu iddiaları ileri süren arkadaşlar %80-90'ları polisle mücadeleye çağırıyorlar da evlerinde otumalarını istiyorlar yada evlerinde otumalarına rağmen onları "boykotçu" sayıyorlar? İkinci olarak; eğer bu %80-90'lar polis korkusundan okulu polise terk ediyorlarsa, okullar polise terk edildikçe buralarda ciddi hiçbir girişimin başarılı olmayacağı malum olduğuna göre, öncelikle yapılması gerekenin "boykot" değilce kitleleri polis karşı bilinçlendirmek ve harekete geçirmek olduğu, boykotun ise bundan sonraki adım olduğu açık değil midir? Görülüyor ki bu iddialar kendi kendini çürüten, somut durumu açıklayamayan ve sonuçta sahiplerini vuran iddialardır. Şimdiye değin yaşanan "boykot"lara %80-90'ların katılmadığını, bu "boykot"ların başarısız olduğunun bir diğer önemli göstergesi de; bu "boykot"lar sonrasında kitlelerin yüksek öğrenim gençliği mücadelesine katılımının artmaması, aksine azalma eğiliminin konumunu ve sürdürmesidir. Nasıl oluyor da kitlelerin %80-90 katıldığı bir eylem sonrası hareket az da olsa güçlenmekte, aksine güç kaybetmeye devam etmektedir? Ortada bir yanlışlık olduğu açıktır ve bu yanlışlık kitlelerin bu eylemlere büyük oranda katıldığı iddiasıdır. Aksi takdirde yükseköğrenim gençliği hareketinin gücü, kitlelerle ilişkisi ve bunların yönelimi şimdi ki halde mi olurdu? Gerçek anlamda bir boykota katılımı sağlamanın bu koşullarda mümkün olmadığını "boykot" çağrılarını yapan arkadaşlarda bildikleri ama olumsuz koşulları, olumlu hale getirmenin mücadelesine girmek yerine daha kolayım, "boykotçuluk" oynamayı tercih ettikleri için boykotla birlikte "okula gelme" çağrısı yapmakta ve / veya okula gelmekte ve okula gelmeyenleri boykotçu saymaktadırlar. Ama bu ne boykotur, ne de bu kişiler boykotçu. Gerçekte boykotun ve boykotçunun ne olduğunu ortaya koymak, yaşananların boykot olup olmadığını, başarılı olup olmadığını değerlendirmeye yeterli olmuştur sanırız.

Şimdi de bu "boykot" girişimlerinin neden başarısız olduklarını, olmaya mahkum olduklarını açıklamaya çalışalım. Bu "boykot" girişimlerinin işlediği sorunlar yükseköğrenim gençliğinin yaşamsal, önemli sorunları olmadığı için mi? Hayır, hepimiz yaşıyor ve biliyoruz ki bu sorunlar yükseköğrenim gençliğinin yaşamsal, önemli sorunlarıdır. Öyleyse neden kitleler bu sorunlara ilişkin boykot çağrılarını duyarsız kalmaktadırlar? Bu sorunun yanıtı tekil olarak boykot sorunuyla sınırlı olmayıp, bu sorunun da bir parçası olduğu bütünü, yükseköğrenim gençliği hareketinin gücünün, kitlelerle ilişkilerinin, örgütlülük düzeyinin, politikalarının ve bunların yöneliminin durumunu da kapsayan bir boyuttur. Bugün yükseköğrenim gençliği hareketi özellikle İstanbul'da oldukça zayıflamıştır. Büyük oranda örgütsüz ve kitleler üzerindeki etkisi en alt boyutlarda seyreden bir konumdadır. Bugün demeklerin durumu, merkezi yapı olma iddiasındaki örgütlülüklerin durumu,

kitlelerin en önemli, yaşamsal sorunlarda dahi en geri eylem biçimlerinde dahi harekete geçirememeye geçeceği bu konumun açık delilidir. "Boykot" şiarını ortaya atanlar herkesin hergün yaşadığı bu gerçekleri göremeyecek kadar gerçeklerden kopmuşlardır ya da bunları boykot gibi bir eylem için engel olarak görmeyecek "anlayış" a (?) sahiptirler. Tüm bunlar yaşanan "boykot"un başarısızlığının görünür ve geçerli nedenleridir. Yüksek öğrenim gençliği hareketi bu durumdayken boykot gibi kitlelerin en kitlesel ve en aktif katılımını gerektiren bir eylemi başarılı bir şekilde yaşama geçirmek mümkün değildir. Öyleyse esas çabamız bu olumsuz durumu düzeltmeye yönelmelidir. Bunun için de ilk yapmamız gereken bu olumsuz durumun nedenlerini bulmaktır. Bu olumsuz durumun temel nedeni yüksek öğrenim gençliği hareketinin bugüne değin ki pratiğine yön veren ve sözkonusu boykotlara da damgasını vuran, bu boykotların gündeme getirilişi, örgütlenmesi ve gerçekleşmesinde de gözlenebilen hatalı politikalarıdır. (Bu yazıda esas konumuz boykot olduğu için, yüksek öğrenim gençliği hareketinin hatalarına, mevcut durumuna ve çözüm yollarına çok kaba olarak, kısaca ve ancak

bu konuyla ilişkisi içinde değineceğiz. Bu çok önemli konuya esas olarak başka yazılarımızda ayrıntılı bir şekilde değineceğiz.)

Bu hatalı politikaların sözkonusu "boykotlar" örgütündeki örneklerini incelersek, en temel hata mevcut durumu, en başta kitlelerin bilinç, örgütlülük ve mücadele düzeylerini, eylem çağrısı yapanlarla ilişkilerinin boyutunu gözönüne almadan politikalar belirlemek, eylem çağrılarını yapmak yani kitlelerden öğrenmeyi reddetmek, kitlelerden öğrenmeden kitlelere öğretmeye çalışmaktır. Gerek bu "boykot"ta, gerekse öncekilerde kitlelerin "boykot"un hedefleri olarak ortaya konan konularda daha alt düzeylerde eylemliliklere ciddi katılımı -özellikle bugünlerde bu durum apaçık bir hal almıştır - olmamıştır. Yani kitleler somut durumları gözönüne alınmadığı için daha alt düzeydeki eylemlere çekilememişken daha üst eylemliliklere çağrılmışlardır. Ve sonuç tabii ki başarısız olmuştur. İkinci olarak; diğer tüm konularda olduğu gibi "boykot" kararında da kitlelerin katılımının, kararın oluşturma ve etkileme hakkının olmadığı bir şekilde alınmış kitleler karar alma mekanizmalarının dışında bırakılmış, kitlelerin kendilerini ifade edebilecekleri örgütlenmeler sözde ne olursa olsun, özde gerçekleştirilmemiştir. Kararlar ya siyasi örgüt platformları içerisine, işleyişine sahip "dernek"lerden ya da demek içerisine sahip siyasi örgüt platformlarından çıkmıştır. Üçüncü olarak; hemen tüm eylemliliklerde olduğu gibi bu eylemlilikler öncesinde yapılan ajitasyon-propaganda çalışmalarını kitlelerin dışında, onlardan kopuk göstermelik olarak yürütülmüştür. Tam bu hatalı anlayışlar yok edilmeden ne mevcut durumun düzelmesi mümkündür ne de bunun doğal sonucu olarak en üst eylem biçimlerinden biri olan boykotları başarılı bir şekilde gerçekleştirmek.

Bu nedenlerle bugün asıl yapmamız gereken, en geri eylemliliklere dahi çekemediğimiz kitleleri, böyle bir durum yokmuş gibi en üst eylem biçimlerinden biri olan boykota çağırarak, ardından bunun gerçekleşmeyeceğini görüp boykotu "boykotçuluk oynamaya" çevirmek ve böylelikle hem boşa zaman harcamak, hem de prestij yitirmek değil, mevcut durumun nedenlerini doğru bir tarzda tahlil edip bunun ışığında hareket etmektir. Bunun ilk yolu da mevcut durumun en önemli nedenlerinden biri olan kitlelerin dışında, onlardan kopuk, onlara rağmen planlar, eylemlilikler, örgütlülükler oluşturmak yerine -eğer gerçekten kitleleri kazanmak istiyorsak- kitlelerle bugün artık en alt düzeye inmiş ilişkilerimizi adım-adım, sabırlı ve kararlı bir çabayla yükseltmeye çalışmaktır. Bunun için yapılması gerekenler ise birinci olarak: Kitlelere geçmiş hatalarımızın özdeşleştirilmesi, ikinci olarak: Kitlelerin kendilerini ifade edebilecekleri, karar mekanizmalarında söz sahibi olacakları demokratik, kitlesel örgütlenmeleri oluşturmaya çalışmak, bunların oluşturulmasına kitleleri çağırarak, üçüncü olarak: Kitle örgütleri ile siyasi örgüt platformlarını birbirinin yerine koymaktan vazgeçip, bunları birbirinden ayırarak niteliklerine uygun işleyiş ve içerikler kazandırmak, dördüncü olarak: Kitlelerden kopuk, ayrı yaşamaya, faaliyet yürütmeye bir son vererek onların olduğu her yere girerek, onlara öğretmeden önce onların sorunlarını, durumlarını öğrenmek onlara anlatmadan önce dinlemeyi denemek, beşinci olarak: Devrimci anlayışlar arasındaki ilişkileri sektir yıkıcı, karalayıcı bir temelden siyasi, olgun ilişkilere birlik-eleştiri-daha yüksek birlik temeline taşımak ve böylelikle kitlelerin gözünde birbirine girmiş, kendi aralarında dahi tartışmayan, birlikte üretmeyen yapılan olarak görünmekten kurtulmaya çalışmaktır.

Eğer bunları yapmak yerine bu "boykot" a da damgasını vuran mevcut hatalı anlayışlarda ısrar edersek, hiçbir zaman kitleleri kazanamayız, onlarla bütünleşemeyiz, onları harekete geçiremeyiz, hiçbir zaman hedeflerimize ulaşamayız. Öyleyse gerçeklere gözümüzü kapatmaktan, hayaller aleminde yaşamaktan, somut durumdaki boykot politikaları, eylemlilikler üretmekten vazgeçelim. Ama aynı zamanda mevcut durum olumsuzluğundan etkilenerek, yılmılgıya ve karamsarlığa kapılmaya da karşı duralım. Bugün yüksek öğrenim gençliği birçok önemli, yaşamsal sorunla yüz yüze ve sorunları her geçen gün ağırlaşarak derinleşmekte. Yapmamız gereken mevcut durumu ve nedenlerini doğru tahlil edip bu tahlillerin sonuçlarının "yapma" dediklerini mahkum etmek, "yap" dediklerini ise kararlı ve sabırlı bir şekilde yaşama geçirmektir. Bunlar yapıldığı takdirde kitlelerle bütünleşebiliriz, onları harekete geçirebiliriz, egemenlerin gençlik ve eğitim politikalarını boşa çıkarıp, halkın ve devrimin çıkarlarına uygun politikaları onlara benimsetebiliriz ve onları bu çizgide mücadeleye çekebiliriz. TÜM BUNLAR MÜMKÜNDÜR VE YALNIZCA BİZE BAĞLIDIR! DOĞRU POLİTİKAYI KAVRAMAZLA VE ONU KARARLI VE SABIRLI BİR ŞEKİLDE YAŞAMA GEÇİRMEMEYE ÇALIŞMAMIZA BAĞLIDIR. ■

Kitle Örgütleri Üzerine

GİRİŞ

Sınıf mücadelesinin en önemli bileşenleri, ekonomik, politik ve ideolojik mücadeledir. Kitle örgütleri konusuna girmeden bu konuyla doğrudan ilişkili olan ekonomik mücadele ve ekonomik mücadeleyle kopmaz bir bağ içinde olan politik mücadelenin tanımını yapmamız gerekmektedir.

"İşçilerin emek güçlerini daha elverişli fiyattan satmak, iş ve yaşam koşullarını iyileştirmek" için patronlara karşı verdikleri toplu mücadele" (1)leri diğer halk sınıf ve tabakalarınca verilen iş ve/veya yaşam koşullarını iyileştirmek mücadeleleri ile aynı nitelikte mücadelelerdir ve bir bütün olarak "ekonomik mücadele" olarak adlandırılırlar.

Politik mücadele ise ikiye ayrılır. "Sendikacı politik mücadele" ve "sosyal demokrat (komünist) politik mücadele". "Sendikacı politik mücadele" "işçilerin durumlarına ilişkin sıkıntılara çare olabilecek, ama bu durumu ortadan kaldırmayan, yani emeğin sermayeye bağımlılığını ortadan kaldırmayan, önlemleri devletten isteme" (2) politikasıdır ve "işçi sınıfında burjuva politikasının ta kendisidir" (3)

Sosyal-demokrat politika ise amacı "siyasi iktidarın fethedilmesi" (4) olan mücadeledir. İşçi sınıfının mücadelesini "sadece emek gücünün satışında elverişli koşullar sağlamak için değil, mülksüzleri zenginlere kendilerini satmak zorunda bırakan toplumsal düzeni ortadan kaldırmak içinde" yönlendirmek "işçi sınıfını yalnız belli bir işveren grubuyla değil, çağdaş toplumun bütün sınıfları ve örgütlü siyasal güç olarak devletle ilişkilerinde temsil etmek"(5) işçilere yalnızca kendi durumlarını değil büyük toprak sahibi ile papazın, yüksek memur ile köylünün, üniversite öğrencisi ile serserinin ekonomik niteliğini, siyasal ve toplumsal görünümünü açıkça" anlatmak "bunların güçlü yanlarıyla zayıf yanlarını bilmesi her toplumsal sınıf ve katmanın bencil isteklerini ve gerçek niteliklerini gizlemek için başvurduğu her türlü basmakalıp sözlerin ve safsataların iç yüzünü kavraması, kurumların ve yasaların yansıtıkları şu ya da bu çıkarları ayırtmayı ve bunların o çıkarları nasıl yansıttıklarını" (6) açıklamak için çalışmaktır. İşçilere "zaten çok iyi bildikleri şeyleri" değil, esas olarak "bilmedikleri ve fabrikadaki ekonomik deneyimlerinin hiç bir zaman öğretmeyeceği şeyleri yani politik bilgileri" aktarmaktır. Sendikacı politika ekonomik mücadeleye siyasi nitelik kazandırma çabasının sonucunda oluşan düzen içi reformist politikadır, sosyal-demokrat (komünist) politika ise toplumsal devrimin politikasıdır.

Ekonomik mücadelenin işçilerin ve diğer halk sınıf ve tabakalarının kendi içlerindeki rekabetin ve/veya bölünmüşlüğü son bulmasını ve hakim sınıflara karşı birleşik mücadeleye girişmelerini sağlaması, kitleler için biraz eğitim alanı ve politik mücadeleye hazırlık adımları olması, onun kitleleri kazanma ve savaşma amacına sahip olanlar için büyük önemini ve politik mücadeleyle kopmaz ilişkisini açıklar. Çünkü kitlelerin ekonomik temelde de olsa birleşmesi ve patronun hükümetin vb. karşısına dikilmesi bir avuç sömürücüden oluşan hakim sınıfların iktidarlarının devamının temel dayanağı olan kitlelerin dağılımı, bölünmüşlüğü ve yabancılaşmasına karşı bir birleşmeyi içeren önemli bir adım ve kitlelerin birliklerini meslek ya da ortak konuma ve sorunlara sahip olma temelinden, sınıfıyla ve işçi sınıfı önderliğinde diğer halk sınıflarıyla birleşme düzeyine ve mücadelesini ekonomik mücadeleden politik mücadeleye yükseltmeye önemli bir zemindir. Bu nedenle "proletaryanın ekonomik mücadelesinin çok büyük önemi ve böyle bir mücadelenin gerekliliği Marksizm tarafından ta başından beri kabul edilmiş" (7) ve "Marksizm işçi sınıfının ekonomik ve politik mücadelesini tek ve ayrılmaz bir bütün olarak birleştirmiş" (8) tir.

İşçi sınıfı diğer halk sınıf ve tabakalarına oranla daha çok sömürülmesi, daha zor koşullarda yaşaması nedeniyle yaşam koşullarını iyileştirmek, maddi konumunu korumak ve geliştirmek mücadelesine yani, ekonomik mücadeleye- ilk atılan ve daha yoğun bir şekilde birarada olduğu, daha disiplinli ve kolektif bir iş yaşamı sürdürdüğü için de ilk olarak örgütlenen sınıf olmuştur. İşçi sınıfının ekonomik mücadele örgütleri olan sendikalar ilk olarak kapitalizmin ve dolayısıyla da işçi sınıfının anavatanı olan İngiltere'de gizli bir şekilde 1800'lerin başlarından itibaren örgütlenmişler, seri mücadeleleri sonucu dernek (sendika) kurma hakkını 1824 yılında burjuvaziden almışlardır. O günlerden günümüze tüm dünya yüzeyinde başta işçi sınıfı olmak üzere tüm halk sınıf ve tabakaları bu türden ekonomik mücadele örgütlerini yasal, yarı-yasal ya da gizli oluşturma mücadelesini vermektedirler.

Kitle Örgütlerinin Nitelikleri Nelerdir?

"... örgüt doğal ve kaçınılmaz olarak eylemin içeriği tarafından belirlenen yapıya sahiptir" (9) Kitle örgütlerinin yapısını, niteliğini belirleyen içeriği, kısaca kitlelerin yaşam koşullarını iyileştirme mücadelesi olan ekonomik mücadele temelinde oluşturulan örgütlenmelerdir.

Bu nedenle bu tür örgütlenmeler ilk olarak meslek ya da aynı konuma ve sorunlara sahip olma (işçi ya da öğrenci olma, gecekonduda ya da aynı mahallede yaşama, tutuklu yakını olma vb.) temelinde kurulan örgütlenmeler olmalıdır. Çünkü iyileştirmeye çalıştıkları koşullar mesleklere ya da konulara göre farklılıklar göstermektedir.

İkinci olarak: amaçlarına ulaşabilmeleri için durumlarını iyileştirmeyi hedefledikleri tüm kitleleri kucaklamaya çalışmalı kitle örgütünün kendine temel aldığı sorunların çözümü için mücadele etmek isteyen herkes kitle ör-

gütlerine girebilmeli alabildiğince geniş olmalıydılar. Bu aynı zamanda, komünistlerin en geniş kitlelerle ilişki kurması ve üzerlerinde etki kurması açısından da gerekli ve önemlidir.

Üçüncü olarak bu tür örgütlenmeler alabildiğince geniş olmaları için olabildiğince açık olmalıydılar. Çünkü genişlik gizlilikle çelişkilidir, geniş bir örgütlenmede gizliliğin sağlanması çok daha zordur.

Kitle örgütlerinin bu nitelikleri söylemde kabul edilse de uygulamada bunlara ters düşen birçok anlayış ortaya çıkmaktadır. Bunların en sık rastlanılanı kitle örgütlerini ekonomik nitelikli değil, politik nitelikli örgütlermiş gibi ele almak, onlarla karıştırmak, onların yerine koymaktır. Politik nitelikli örgütler siyasi iktidar sorununu doğrudan çözmek ya da çözülmesine doğrudan destek vermek amacıyla kurulan örgütlenmelerdir. Onlara bu politik niteliklerini veren kendilerine temel aldıkları "eylemin içeriği"nin bu özelliğidir. Bu açıdan politik nitelikli örgütler düzenin tekil sorunlarını iyileştirme hedefini değil bir bütün olarak düzeni alaşağı etme hedefini güderler.

Kitle örgütlerini politik örgütlerle karıştırmak, onların yerine koymak, hem politik mücadeleyi bu mücadeleye uygun olmayan daha alt düzeyde bir örgütlenmeyle vermeye kalkmak, sonuçta kaçınılmaz olarak yenilgiye götüreceği bir yola girmek ve siyasi iktidar mücadelesini peşinen kaybetmektir, hem de politik nitelikte bir örgütlenmeye katılmaya hazır olmayan kitleleri ekonomik nitelikte örgütlenmelerde kucaklama ve ilerletme olanağını ortadan kaldırmaktır.

Konunun hiçbir yanlış anlamaya yer bırakmaması için şu noktada gözden kaçırılmamalıdır. Nasıl ekonomik mücadele ile politik mücadele bir bütünü oluşturamaz parçalarıysa, politik ve ekonomik örgütlenmeler kopmaz bir bağa sahiptirler ve politik örgütler ekonomik mücadele verebileceği gibi ekonomik örgütlerde politik mücadele verebilir, vermedirler. Ama bu gerçek iki farklı örgütlenmenin birbirlerinin yerine konması ya da aynı şeyler olarak görülmesini getirmemelidir. Çünkü iki örgütlenmenin ürünü oldukları ihtiyaçlar "eylemlerinin içeriği farklıdır/ farklı olmalıdır".

Ekonomik temelde kitle örgütleri politik örgütlenmeler gibi doğrudan iktidar mücadelesi veren veya bu mücadeleye doğrudan destek olan örgütlenmeler değil devrim mücadelesine ekonomik mücadeleleriyle düzeni sıkıştırma, kitleleri biraraya getirmeleri, komünistlere kitlelere ulaşacakları bir zemin olmaları vb." nedenlerle başlangıçta dolaylı destek veren örgütlenmelerdir. Komünistlerin amacı kitlelerin içinde kesintisiz bir propaganda-ajitasyon ve eylemliliklerle kitleleri devrime kazanmak ve bunun doğal sonucu olarak da kitle örgütlerinin devrime sundukları dolaylı desteği doğrudan desteğe çevirmektir.

Kitlelerin en alt düzeyde örgütlenmelerinin devrime doğrudan destek verecekleri ve esasta iktidar mücadelesini temel alacağı dönemler ancak devrimci durumun olgunlaştığı dönemlerdir. Çünkü ancak böyle bir döneme ulaşıldığında kitlelerin önemli bir bölümü kazanılmış ve bir avuç sömürücü hakim sınıf mensubu ve usakları dışında kalanlar en azından tarafsızlaştırılmış olabilir. Devrimin dengesiz gelişeceği ülkemizde, bu durumda dengesiz gelecek ve KSI'ler için gerilla savaşının verildiği bölgelerde kitle örgütlerinin devrime doğrudan destek vermeye başlaması daha erken, muhtemelen bölgesel stratejik denge döneminin ön günlerinde gerçekleşecektir. -Tabi bu kendiliğinden değil bizim bu yöndeki çabalarımızla mümkün olacaktır.-

Ekonomik temelde kitle örgütlerini politik örgütlerle karıştırmamanın en çarpıcı örneği kitle örgütü üyelerinin "anti-faşist, anti-emperyalist" vb. gibi politik bir takım niteliklere sahip olmalarının istenmesidir. Bunun doğal sonucu olarak da politik nitelikli üyelerden oluşan, politik bir örgüte (üyelik kriteri her zaman için bir örgütlenmenin niteliğini aydınlatan en temel konudur) kitle örgütü denmekte ve yukarıda açmaya çalıştığımız gibi sonuçta ne politik ne de ekonomik mücadelede, devrim açısından istenilen hedeflere ulaşmama- cık örgütlenmeler oluşturulmaktadır. Kitle örgütlerinin devrime doğrudan destek vermesini sağlama, onları, yalnızca devrime doğrudan destek vermeye hazır olanlara açarak sağlamaya çalışmak "sol" söylem altında kolaycılığın kendine ve kitlelere güvensizliğin ifadesidir. Gerçekte kitle örgütlerinin devrime doğrudan destek vermesini sağlamanın tek yolu en geniş kitleler içerisinde doğru bir çizgide bıkıp usanmadan propaganda-ajitasyon ve eylemlilik faaliyetidir.

Kitle örgütlerinin bir diğer özelliği olan alabildiğince açık örgütlenmeler olması konusunda da bir kavrayışsızlığımız söz konusudur. Hakim sınıfların ekonomik güçsüzlükleri nedeniyle kitlelerin ekonomik mücadele ve taleplerine dahi tahammülsüz olmaları ve kitlelerin karşı karşıya buldukları yoğun baskı ve sömürü nedeniyle komünistlerle, devrimcilerle biraraya gelmesinin onları hızla devrime kanalizasyon edeceği gerçeği, faşist diktatörlüğün, hem ekonomik mücadelelerin daha örgütlü verilmesini sağlayan hem de komünistlerle, devrimcilerle kitleleri kaynaştıran kitle örgütlerine, karşı her türlü baskıyı uygulamasına ve sık sık kitle örgütlerini kapatmasına yol açmaktadır. Böyle bir durumda hemen yeni bir kitle örgütünün başvurusunu yapmamız gerekmektedir. Ancak bu yapılmayarak düzenin azgın baskıları ile karşı karşıya olan ve ancak ekonomik mücadele bilinci düzeyinde bulunan kitlelerin yasal olmayan örgütlenmelere karşı soğuk, çekingen olmasına rağmen yeni bir kitle örgütü yasal olarak kurulmamakta ve sonuçta kitleler örgütsüz bırakılarak düşmanın istediği duruma düşülmektedir. Eğer yasal bir kitle örgütü kurma koşulları ortadan kalktıysa bu kez de yarı-yasal ya da gizli

kitle örgütleri ve oluşturma mücadelesine girişmeliyiz. Bunun yolu politik nitelikte olanların yanısıra, bununla ilişki içinde ekonomik propaganda-ajitasyon ve eylemliliklere devam etmek bu çalışma içinde yaşam koşullarını iyileştirmek için mücadele etmek isteyen, edebilecek herkesi yarı-yasal ya da gizli bir şekilde örgütleyerek kitle örgütünü bu biçimlerde sürdürmektir.

Kitle Örgütlerinde Çalışmanın Hedefi Ne Olmalıdır?

Komünistlerin kitle örgütlerinde çalışmasının hedefi onları "denetimi ve yönetimi altında çalıştırmak" (10) "sosyal-demokrat (komünist) içerikle, sosyal-demokrat propagandayla doldurmak ve onları bütün sosyal-demokrat işlere çekerek" (11) kitle örgütlerinin KP'yle "mümkün olan en yakın ilişkiler" (12)ini sağlamaktır.

Bu konuda ortaya iki yanlış anlayış çıkmaktadır. Bunlardan birincisi kitle örgütlerini denetim altına almaktan onu siyasi örgütün bürosu kolu haline getirmeyi, ona etiket yapıştırmayı anlamaktır; diğeri de bu yanlış anlayışın doğal sonucu olan kitlelerin bölünmesi ve işlevsizleştirilmesi. Birer "tabela örgütü" haline gelmesine yanlış zeminde tepki konularak kitle örgütlerine siyasi ayrılıkların, siyasi tartışmaların, siyasi mücadelenin girmemesi anlayışıdır. Bu iki anlayışın kökeninde küçük burjuvazinin güçlü olduğunu hissettiği zaman kendini herşey sanan, zayıf olduğunu anladığında ise ilkesiz, sınırsız birliği savunan karakterinin birer görüntüsüdür.

Kitle örgütünün KP'nin önderliğini tanımamasını sağlama bunun için komünist propaganda yapma çabası kitle örgütlerinin bölünmesinin, siyasi örgütlerin kolları haline gelmesinin, kitle örgütlerine "etiket" yapıştırılmasının, diğer grupların ve kitlelerin kendilerini ifade ettirilmemelerinin nedeni değildir, olamaz. Lenin bu tür suçlamalara şöyle yanıt veriyor. "Sosyal-demokratlar sendika örgütünün birliğini hiçbir zaman gözden kaçırmamalıdır. Bu çok doğrudur... Zramya Trunda "Rus sosyal-demokratları" diyor "sendikaları kazanmak ve onlara partilerinin önderliğine bağımlı kılma için gayretli ve kesilmeyen bir kampanya yürütmektedirler" Doğrudur, sosyalist-Devrimciler Partisinin beyleri, bizden bu kampanyayı "sendika örgütünün birliğini gözden kaçırmadan" anlayışlı bir biçimde yürütmemizi istemek yetkisine sahipsiniz. Bunu hemen kabul ediyoruz ve sizden aynı kabulü istiyoruz, fakat "kampanyamızdan vazgeçmeyeceğiz". (13) Demek ki, kitle örgütlerini kazanma ve KP'nin önderliğine bağımlı kılma çabası dayatmacı, kaba bir şekilde değil "anlayışlı" bir şekilde yürütüldüğü zaman kitle örgütlerinin birliğini bölmek demek değildir. Öyleyse yapılması gereken bu çabadan vazgeçmek değil bu çabayı doğru bir şekilde yürütmek ve bunu yanlış temelde yürütenlere karşı çıkmak eleştirmektir.

"Pravda"cıların "talepleri" nelerdir? Politik görüşleri kendilerinden farklı işçilere herhangi bir sendikanın veya örgütün kapılarını kapamışlardır? Sendikaların tekine herhangi bir "etiket"mi yapıştırmışlardır? Herhangi bir örgütü mü bölmüşlerdir? Buna benzer hiçbir şey yapmamışlardır!... Pravdacıların "aşırı talepleri" ile Narodnik ve tasfiyecilerin küçük burjuva yöntemlerine katılmak istemediklerini ve tek bir sendika içinde işçilerin çoğunluk tavrına bağlı kalırken bir yandan da Marksist düşüncelerin etki kazanması için döğüşüklerini kastediyorlar." (14)

Görülüyor ki kitle örgütlerinde komünist propaganda yapmak, kitle örgütlerini komünist içerikle donatmak, onları KP'nin önderliğine bağımlı kılma çabası ne farklı düşüncelere kapısını kapatmak, onların kendilerini ifade etmelerini önlemek, ne kitle örgütlerine etiket yapıştırmak, ne de kitle örgütlerini bölmektir. Kitle örgütlerinde kitlelerin iradesini tanıırken, komünizmin etkisini yaymaya çalışmaktır.

Kitle örgütlerini bölmek, etiket yapıştırmak kendi kolları gibi çalıştırmak, kitlelerin kendilerini ifade etmesini engellemek ve onlara kapıları kapatmak tam da "tarafsızlık" savunusu altında KP'nin kitle örgütleri üzerinde önderlik kurmasını önlemeye çalışan ve ona bu çamurları atan Narodniklerin-Tasfiyecilerin politikasıdır.

"Birkaç yıl önce Narodnikler Demiryolu Sendikasında çoğunluğu kazandılar.. Bu sendikaya hemen "bir etiket yapıştırdılar" Sendikayı kendi "platform"larını benimsemeye zorladılar." (15) "Kendi programlarına rağmen, sadakat yemini etmeye zorladılar." (16) "Aynı şey Likidatörler için de

doğrudur. Metal İşçileri Sendikası'nı denetimlerine aldıkları zaman bu sendikayı Likidatör örgütünün bir kolu durumuna getirdiler" (17).

Birinci anlayışın Leninist anlayışla hiçbir ilgisi olmayan aksine ona taban tabana zıt bir anlayış olduğunu ortaya koyunca, "kitle örgütlerini denetim altına alma" görüntüsü altında onları bölen, kitleleri uzaklaştıran, onları birer şube haline getiren bu anlayışa tepki olarak gelişen ikinci anlayışın da yanlışlığı ve doğrunun ne olması gerektiği kendiliğinden ortaya çıkmaktadır.

Ancak burda açılması, gereken bazı noktalar daha var ilk olarak "sınıf çelişkilerinin bugünkü gelişme aşaması dolayısıyla "politik ayrılıklar" kaçınılmaz olarak bu iyileştirmenin maddi koşulların iyileştirilmesinin bu çağdaş toplumun sınıfları içinde nasıl sağlanacağı sorusunu bile kapsamaktadır. (18) Yani politik ayrılıklar kitle örgütlerine girmesin diye ne kadar çaba harcanırsa harcanırsa, bu boşa bir çabadır. Çünkü en küçük bir sorunun dahi nasıl çözüleceği konusunda ortaya konan farklı düşüncelerin hepsi farklı bir politik çizginin görüntüleridir. Örneğin; üniversitedeki bir yemek boykotunda ne zaman başlanacağı, dostların düşmanların nasıl tayin edileceği; bunlara nasıl davranılacağı, kitleleri kazanma yolları vb. sorunlar politik çizgilerin izdüşümleri sonucu farklı yanıtlarıyla/yanıtlanıyolar. Bu noktada bize düşen "politik ayrılıklar" kitle örgütlerine girmesin diye bu farklılıkların nedenlerini açıklamaktan kaçınıp komünistlerin diğer politik çizgilerden farkını yok saymak, karartmak değil, kaçınılmaz olarak her sorunda ortaya çıkan farklılıkların nedenlerini açıklayarak komünist tavrı ve diğer tavırlarla arasındaki farkı net bir şekilde ortaya koymaktır.

Dikkat edilmesi gereken bir diğer konu da kitle örgütünün denetimimizde olmasını yönetiminde insanlarımızın olması demek değildir. Biz kitle örgütlerinin yönetiminde insanlarımızın olmasını isteriz, ama şunu unutmamalıyız ki asıl denetim ideolojik denetimdir yani, kitlelerin bizi kişisel olarak seçmesi desteklemesi değil, ideolojik çizgimizi benimsemeleri ve desteklemeleridir. Bu nedenle ideolojik çizgimizi, siyasi görüşlerimizi kesintisiz, canlı ve yaratıcı bir şekilde sürekli kitlelerle taşınmak, kişisel değil ideolojik denetim kurulmaya çalışılmalıdır. Yoksa bazı yaşların kişisel yetenekleri sonucu kazanılan etkinliklerin onların, o alandan çekilmesi ile yok olması kaçınılmaz olur ve biz, bizi hiçbir zaman zafere götürmeyecek, kitleleri kazanmamıza esas olarak hizmet etmeyen geçici yanımlarından kurtulamayız. Lenin'in şu sözleri bu konuda bellekten çıkarılmamalıdır. "(Konferans) bütün koşullar altında sendikalardaki sosyal-demokratların kendilerini her türlü burjuva demokratik eğilmin (Kadetler, partiziz ilericiler, sosyalist-devrimciler vb.) işine

gelecek bir biçimde "tarafsız" bir platformda pasif uzlaşmaya kapılmayıp, ideolojik önderliklerinin sendikalarca kabul edilmesi ve sendikalarla sürekli ve etkili örgütsel temaslar kurulması için inatla çalışarak, enerjik bir biçimde uygulanmasını, tüm üyelerinin görevi sayar." (19).

Kitle Örgütlerinde Kitlelerin İradesi Hakim Olmalıdır.

Devrim mücadelesinin en önemli sorunu kitlelerin mücadeleyi sahiplenmesi, sorunlar üzerinde kafa yorması mücadeleye aktif bir şekilde katılmasıdır. Kitleler mücadeleyi içselleştirmeden devrim hayaldir.

Kitlelere bu özellikleri kazandıracak ilk kurumlar birer mücadele okulları olan kitle örgütleridir. Kitleler bu örgütlenmelerde sorunlar üzerine kafa yormaya, çözümler, eylemlilikler üretmeye başlayıp bunları genişletip derin-

leştirek devrim mücadelesinde birikim sahibi olur, yetkinleşmeye başlarlar. Kitlelerin bu özellikleri kazanması uzun vadeli, inişli-çıkışlı bir sürecin sonucu olacaktır. Kitleler mesleki, yerel vb. mücadeleler içinde özdeneyimlerini artırarak, bu özellikleri kazanmaya başlayacaklardır.

Kitlelerin bu özellikleri kazanabilmesi için kitle örgütlerinde, sürekli bu yöne yönlendirilmelidirler. Kararlar, politikalar, eylemlilikler kitlelerin aktif olarak katıldığı süreçlerde alınmalı, kitlelerin öneri ve düşüncelerine değer verilerek bu yöndeki gelişmeleri teşvik edilmelidir. Kitlelerin iradesi çiğnenmeli kitle örgütlerinde kitlelerin iradesi hakim olmalıdır.

Kitlelerin iradesi bizle çelişince çiğnemek yerine bizim istediğimiz şekilde gerçekleşmesine kitleleri iknaya çalışarak çabalanmalıdır. Eğer kitle örgütlerinde kitlelerin iradesi hakim olmazsa, kitleler mücadeleden çekilecek, karar, politika, eylemlilik üretme sürecine ve pratiklere katılmayacaklardır. Sonuçta, değil kitlelerin devrim mücadelesine birikimli ve yetkin bir şekilde katılmasını sağlamak, kitleler ekonomik mücadeleyi de terkedeceklerdir.

Kitle örgütlerinde kitlelerin iradesinin tanınmaması, kitlelerin etkisi altında bulunduğu, düzen tarafından empoze edilen gerici, pasif düşüncelere teslim olmak olduğu, bu nedenle de yanlış olduğu anlayışı kitleleri gerici, pasif düşüncelerden onlarla mücadele ederek kurtarma yerine kitlelerden kopmayı ve sonuçta kitleleri gerici, pasif düşüncelere tamamen terketmeyi doğuran kolaycı, tepkisel bir küçük burjuva anlayışıdır. Yapmamız gereken "tüm sendika eylemlerinde vb. bir yandan hareketin tam birliğini ve azınlığın çoğunluğa uymasını (abç) savunurken parti çizgisinin izlenmesinin, tüm sorumlu görevlere vs. partiyi destekleyenlerin seçilmelerinin" (20) sağlanmasına çalışmak olmalıdır.

Kitle örgütlerinde kitlelerin iradesine başvurmayan, gözardı eden anlayışlar, kısa vadeli grupsal çıkarları adına devrimin uzun vadeli yaşamsal bir kanalı koparmaktadırlar. Kitlelere "sürü" "pasif kitle" gözüyle bakan bu anlayışlar son tahlilde devrime zarar vermektedirler. Kitlelere kendilerini ifade etme, kararlarda söz sahibi olma hakkı tanımayınca, kitleler mücadeleden soğumakta ve sonuçta faşizme terk edilmektedirler. Bunu devrimcilik adına yapmak sonucu değiştirme-mekte, kitleleri onların içinde ve başında yer alıp, bir yandan onlardan öğrenerek eğitmek yerine, kitleleri tepeden kumanda etmek tercih edilince bu sonuç kaçınılmaz olmaktadır.

Düzenin güdümünde olan tüm kitle örgütlerinde de kitlelerin iradesi hiçe sayılmakta, bu kitle örgütleri bürokratik kastlar tarafından düzen adına ve kitlelerin çıkarlarına karşı bir tarzda yönetilmektedirler.

Komünistler hem kitlelerin öz mücadele deneyimlerinin gelişerek devrim mücadelesine daha birikimli ve yetkin katılmalarını sağlanması, hem de kitlelerin ekonomik ve politik mücadeleye daha aktif katılmalarını sağlanması için kitle örgütlerinde kitlelerin iradesinin hakim kılınmasına önem vermeli-dirler. Bunu hem kendini aktif, kitleleri pasif yığınlar gören devrimcilere hem de düzenle kolkola olan bürokratik kitle örgütü ağalarına karşı savunmalı ve hayata geçirmeye çalışmalıdırlar.

Biz kitle örgütlerinde kitlelerin iradesini çiğneyen, gözardı eden tüm anlayışlara bir kez de ülkemiz gençlik hareketinin önemli bir dönemi olan Fikir Kulüpleri ve Devrimci Gençlik Federasyonunun nasıl işlediğini hatırlatarak bu sorunu kapatıyoruz. "Genel üye toplantısı birim derneğin bütün üyelerinin katılımıyla toplanan, üyesinin söz ve karar sahibi olduğu doğrudan demokrasinin son derece hayati bir örneğini oluşturur. Saptanmış bir gündemle ya da aniden gelişen bir olay dolayısıyla yapılan genel üye toplantısında üyeler demokratik biçimlerde sorunları tartışıp, düşüncelerini dile getirirler. Karar alınacaksa bu üyelerin genel çizgisinin ürünü olacaktır." (21).

Kitle Örgütleri Nasıl İşlemeli?

Bu başlık altında ele alınması gereken üç nokta var. Demokratik-merkeziyetçilik, ilkeler ve ajitasyon-propaganda özgürlüğü.

Yazının başka bölümlerinde Lenin'den yaptığımız "tüm sendika eylemlerinde... azınlığın çoğunluğa uymasını savun(ma) "ve" "... sendika içinde işçilerin çoğunluk tavrına bağlı kal(ma)" alıntıları kitle örgütlerinde demokratik-merkeziyetçiliğin olması gerektiğini yeterince gözler önüne sermektedir. Kaldı ki kitle örgütlerinin bugüne değin ki pratikleri de bu sorunun net çözümünü ortaya koymuştur. Ortak bir sorun çerçevesinde ortak bir mücadele için biraraya gelen kitlelerin farklı düşüncelerinde uzlaşamamaları durumunda ayrı ayrı yollara/eylemlere girebileceklerini savunma sonuç olarak ortak mücadele ve örgütlenmenin altını oyan bir tutumdur. Tartışmaya katılıp istediği olmayınca eyleme katılmamak tartışmayı ve dolayısıyla da biraraya gelmeyi gereksizleştiren bir druumdur. Oysa ki kitle örgütlerinin en temel işlevi kitleleri ortak mücadeleye, ortak örgütlenmeye çekmek onları birleştirmektir. O halde demokratik-merkeziyetçilik, kitle örgütlerinin varlık koşulları olan en temel işlevlerini gerçekleştirmelerinin ön koşuludur.

Ama açıktır ki kitle örgütlerindeki demokratik-merkeziyetçilik (yani azınlığın çoğunluğa tabiliği) ancak kitle örgütünün niteliğine uygun kararlarda geçerlidir. Kitle örgütünün kurulmasına neden olan sorunlarla ilgili kararlarda bu ilke uygulanır. Eğer kitle örgütünün disiplini daha üst örgütlenmelerin disipliniyle çelişirse burada geçerli olan daha üst örgütlenmenin disiplini olur. "Parça ile bütün çelişirse parça atılır". Siyasi örgütlenmelerin programatik görüşleriyle çelişen, ters düşen konularda buna uyulmasını beklemek siyasi kimliklerin reddini istemek olur ki, bu da kitle örgütlerini siyasi örgütlerin üstüne çıkarmak olur. Bu durumda kitle örgütleri siyasi örgütlenmelerin programatik görüşleriyle çelişen kararlar alamazlar demekte doğru değildir. Eğer biz kitle örgütlerini devrime dolaylı desteğini doğrudan desteğe çevirmek istiyorsak bu biz kitle örgütlerini devrim sorununda aktif birer mücadelecisi ve taraf yapmak istiyoruz demektir. Kitle örgütlerinin devrime dolaylı destekten doğrudan desteğe doğru ilerlemeleri ve devrime doğrudan destek vermeleri onların birçok siyasi örgütlenmenin programatik görüşleriyle çelişen kararlar

almasını da getirecektir. Kitle örgütlerinin siyasi örgütlenmelerin programatik görüşleriyle çelişen kararları ancak devrime doğrudan destek verme döneminde gerçekleşebileceği düşüncesi de doğru değildir. Bu mekanik bir bakış açısı olur. Kitle örgütleri bu tür kararları tali durumdan esas duruma taşıyarak devrime dolaylı desteği doğrudan desteğe vardiyeceklerdir. Bu tür kararları hiç almadan birden bire devrime doğrudan destek vermeleri beklenemez. Biz kitlelerin mücadeleye katılmalarının, ilgilerinin artmasını sağlayacak eylemleri, kararlar çeşitli siyasi grupların programatik görüşleriyle çelişse dahi eğer kitlelerin katılımını ve/veya ilgisini artıracaksa biz o kararın alınmasını ve bizim çizgimizle uyumlu olmasını isteriz, bunun için çalışırız. Eğer alınacak karar kitlelerin katılımını, ilgisini artırmayacaksa hatta azaltacaksa sözkonusu karar bizim çizgimize uyumlu olarak çıkabilecek olsa dahi böyle bir kararın alınmasına karşı çıkarız. İşte bizim bu konuya bakışımız böyle olmalıdır.

İlkeler sorununa gelince; kitle örgütlerinin yalnızca ekonomik/akademik sorunlarla uğraşmayacaklarını, mücadelelerinde anti-faşist, anti-empyralist vb. hattı gözetmelerini ilan etmeleri, bunu tüzüklerine yazmaları arzu edilir bir durumdur ve önemli bir aşamadır. Ama bunun sadece tüzüklere yazılması sorunun esası değildir. Sorunun esası Kitle Örgütü'nün pratiğinde ve programında bu ilkelerin yol göstericiliğinin, belirleyiciliğinin olmasıdır. İlkeler esas yansımalarını bu alanlarda bulmalıdırlar.

Özellikle Kitle Örgütlerinin kuruluş dönemlerinde, buralarda esasta devrimcilerin bulunduğu durumlar yaşanmaktadır. Böylesi durumlarda soyut ilke tartışmalarına girmek, şu ya da bu ilkenin varlığını dayatmak, katılma koşulu yapmak anlamsız ve yanlışır. Bu tür tartışmalar öyle haller almaktadır ki Kitle Örgütü'nün kuruluş amacı olarak kucaklamayı hedeflediği kitlelere ulaşma çabalarını dahi engellemektedir. Oysa esas öne çıkarılması gereken çabalar bu yönde olanlar olmalıdır. İlkeler kitlelerin çekildiği pratiklerde Kitle Örgütü'nün programında, alanına özgün alternatif önerilerde yani demokratik halk devriminin o alandaki ifadesinde (örneğin üniversiteler için D.H.Ü'leri) esasta ete kemige bürünmelidir. İlkelerin tüzüklerde yer alması kitleler örgütlenmelerde gerçek anlamına kavuşacaktır. Bu nedenlerle bu konuda ki anlayışımız ilkelerin kitle örgütlenmelerinin pratikleri ve programlarında ifade bulmasına ve kitlelerce ilan edilmesine çalışmaktır. Bu çabaların dışında kalan, onları köstekleyen, geciktiren tartışmalara, dayatmalara başvurmak sorunun özüyle değil biçimiyle uğraşmaktır ve ilkelerin gerçekte kitlelere kabulünün ve mücadelesine yön vermelerinin engellenmesidir. Ayrıca bu ilkeler K.Ö'leri esasta devrimcilerden oluştuğu durumlarda Kitle Örgütü'nün anti-faşist, anti-empyralist vb. niteliğe sahip olduğu biçiminde değil, mücadelesinde bu hattın gözetileceği biçimde yer almalıdır. Bunun aksi Kitle Örgütü'nü kuran devrimcilerin örgütlenmeyi kendi niteliklerine uygun tanımlamalarını ve kitleleri kendi konularına mücadeleye ulaştırmak yerine baştan öyle olduklarını kabul ederek, sonuçta onları kucaklama şanslarını baştan yitirmelerine yol açabilecek bir tutumdur.

Son olarak ele alacağımız konu ise "ajitasyon-propaganda özgürlüğü" sorundur. Bu ilke kitle örgütlerinin tüm toplantı ve eylemlilikleri açısından olması gereken bir ilkedir.

Proletaryanın kendini ifadesini, kitleleri etkileme, yönlendirme çabasının önüne konulan her engel sonuçta devrimi zayıflatan, karşı-devrimi güçlendiren etmenlerdir. Bu açıdan "ajitasyon-propaganda özgürlüğü" yaşamsal öneme sahip bir ilkedir ve her alanda geçerlidir. Ancak bu ilkenin savunulması onun her koşulda ve/veya her biçimde uygulanmasının doğru olduğu anlamına gelmez. Burda ki kıstasımız, yapılan A/P'nin ve biçiminin kitleleri ilerletip, ilerletmediği, yaklaştırıp, yaklaştırmadığıdır. Eğer herhangi bir somutlukta yapılanlar olumsuz sonuçlar veriyorsa ya da vereceği açıksa biz bu ilkenin o anda ya da o biçimde uygulanmasına karşı çıkarız. Bu "ajitasyon-propaganda özgürlüğü" hakkının ilkesel olarak reddedilmesiyle karıştırılmamalıdır ya da aynı kefiye konmamalıdır. Biz "silahlı mücadele"nin yaşamsallığını savunuyoruz ama bu her silahlı eylemi doğru bulacağımız anlamına gelmez. Eğer biz bu ilkenin yanlış bir kullanımıyla karşı karşıya gelirsek buna karşı tavrımız fiili engelleme olmaz, aynı şekilde Kitle Örgütü aracılığıyla bir siyasi örgütünün eleştirilmesi de kitlelerle bir devrimci yapıyı karşı karşıya getireceği için yanlıştır. Bizim bu konudaki tavrımız siyasi eleştiridir. Bu konuda en uygun yöntem mümkün olduğunca, eylemler öncesi yapılacak A/P'nin biçimi ve içeriği üzerinde ortak bir uzlaşmaya varmaya çalışmaktır.

DİPNOTLAR

- 1- Lenin Ne Yapmalı sf: 61 (Başak Yayınları)
- 2- Lenin Ne Yapmalı sf: 43 (Başak Yayınları)
- 3- Lenin Ne Yapmalı sf: 30 (Başak Yayınları)
- 4- K. Marx Sendikalar Üzerine sf: 91 (Yorum Yayınları)
- 5- I-NV sf: 55-56 (Başak Yayınları)
- 6- I-NV sf: 67-68-69 (Başak Yayınları)
- 7- L- Sendikalar Üzerin Rus Sosyal Demokratları Tarafından Bir Protestodan sf: 157 Yorum Yayınları
- 8- L- Sendikalar Üzerine Rus Sosyal Demokratları Tarafından Bir Protestodan sf: 166 Yorum Yayınları
- 9- L- NY sf: 134 Yücel Yayınları
- 10- L-SÜ- Bir Adım İleri İki Adım Geri sf: 247
- 11- L-SÜ- Bir Adım İleri İki Adım Geri sf: 256
- 12- L-SÜ- Lenin'den S.I. Guseve sf: 283.
- 13- L-SÜ Sendika Tarafsızlığı sf: 289.
- 14- L-SÜ- Sendika Hareketinde Narodnikler ve Likidatörler sf: 320.
- 15- L-SÜ- Sendika Hareketinde Narodnikler ve Likidatörler sf: 320.
- 16- L-SÜ- Sendika Hareketinde Narodnikler ve Likidatörler sf: 321.
- 17- L-SÜ- Sendika Hareketinde Narodnikler ve Likidatörler sf: 320.
- 18- L-SÜ- Sendika Tarafsızlığı sf: 291.
- 19- L-SÜ- RSDİP'nin 3. Konferans için Karar Tasarılarından sf: 276.
- 20- L-SÜ- RSDİP MK ve Parti Görüşleri Ortak Konferans Karar Tasarısı sf: 316
- 21- Ali Yıldırım FKF DEV-GENÇ cilt 2 sf: 103.

DÜZENİN YARATTIĞI SUÇ YA DA SUÇUN YARATTIĞI ÇOCUK

SUÇ NEDİR?

Tanımı:

İstenmeyen bir davranış-birey, toplum veya devlet tarafından suç olarak adlandırılır. Devlet, ceza Kanununda suç, "yasaların cezalandırdığı davranışlar" olarak tanımlar. Çünkü Devlet ve onu kullanan hakim sınıflar kendi menfaatlerine uygun şekilde insan ilişkilerini, yaşama kurallarını belirlemek ister. Bu kurallara riayetsizlik halinde devleti kullanan hakim sınıfların çıkarına ters düşmüş olunur. Bunun için bu tür davranışlar suç olarak kabul edilmiş ve ceza müeyyidesi ile güvence altına alınmıştır.

Sınıf bilinçli Proletaryaya göre ise suç "Halkın çıkarlarına karşı yapılan davranışlardır." Hakim sınıfın bakışına karşı o, alternatif bakışını getirir. Burjuvazi kendi çıkarına uygun davranış beklerken, proletaryada kendi haklarını korumaya yönelik -esasen bu tüm ezilenlerin çıkarına yöneliktir- tedbirler alacaktır. Burjuvazi sömürünün devamını, başkalarının engellenmesini isterken, Proletarya da sömürüyü, baskıyı sona erdirmeyi amaçlayacaktır. Suç kavramı sınıfsal yapısından dolayı tanımlanmada burjuvazi ile ayrıntıya neden olur, tanımlama birbirine uymaz. Buna rağmen ortak noktalar bulmakta pekala mümkündür.

Genel olarak suçları ikiye ayırabiliriz. a) Düzen içi suçlar b) Halka karşı işlenen suçlar. Bu aynı devletın siyasi suçlar ve adli suçlar ayırımına benzer. Her iki sınıfta öyle bir kavga girmiştir ki bu varlık yokluk kavgasıdır. Her iki tarafında kendisini doğrudan hedef alan davranışlara tahammülü yoktur. Ama biri haklıdan yanayken diğeri haksızdan yanadır. Birisi toplumdaki azınlığın menfaatini korumaya çalışırken diğeri geniş halk yığınlarının ve bir sonraki aşamada tüm insanlığın menfaatlerini korumaya yöneliktir. Biz haklıyla haksızın mücadelesinde, suç kavramını haklıya göre tanımlayacağız.

Günümüzde halka karşı işlenen suçlarda şimdilik, suçların rehabilitasyonu mümkün olmadığından cezalandırma ön plana çıkmaktadır. Oysaki düzen içi suçlarda rehabilitasyona ağırlık verilmelidir. Düzen içi suçlar, mal, cana karşı işlenen suçlar ile cinsel suçlardır. Bu tür suçlar düzene karşı gibi görülse de esasen onun işleyişini aksatmaz. Suç faili herhangi bir bilinç taşımadığı gibi düzenin köküne kazmayı vuramaz. Doğrusu böyle bir yeti de yoktur. Bunun için devlet tarafından korkutucu bir suç olarak görülemez. Cana ve mala karşı yapılan bu tür davranışlar belli bir bilinci taşımadan ve tamamen kendi bireysel menfaatleri için yapılan, çoğu zaman halktan kişilerin de zarar gördükleri için bizler için de suç olarak kabul edilir. Oysaki bazı davranışlar vardır ki yine mala ve cana yönelik olmakla birlikte, bilinçli bir amaca yönelmekte devleti sarsmakta, halkın kurtuluşu yönündeki engelleri temizlemektedir. Halkın bir zarar olmadığı gibi aksine büyük menfaatleri vardır. İşte bu tür davranışlar devlet tarafından suç olarak lanse edilmektedir. Oysaki en büyük suç halk için çalışanları öldürmektir. Halkı ezme sömürmektir. Biz halka karşı yapılan davranışları, suç olarak görürken, onlar bunda suç unsuru birşey bulamazlar. Oysa devlete yönelik davranışları, en tehlikeli suçlardan sayarlar. Oysa bu suç değil yapılması gereken en doğru davranıştır.

Bu yazıda ele alınacak konu, düzen içi, faili çocuk olan suçlardır. Halka karşı işlenen suçlar ve çözüm, bu yazının konusu yapılmayacaktır.

SUÇUN TARİHİ GELİŞİMİ

Suç ilk defa sınıflı topluma geçince ortaya çıkar. Bu, sınıflı topluma geçmeden önce şahsa veya mala karşı davranış olmadığı anlamına gelmez. Elbetteki ilkel toplumda da yaralama ya da öldürme olaylarıyla karşılaşılır, ya da elindeki yiyecek gaspedilebilirdi. Fakat buna rağmen bu tür davranışlar suç olarak görülmez, günlük hayatta her zaman karşılaşılacak davranışlar arasında yer alırdı. Zarar gören kişi gücü oranında önlemeye çalışır veya uzaklaşır. Fakat daha suç kavramının oluşması için ilk sınıflı toplum olan KÖLECI TOPLUMU beklemek gerektir. SINIFLARIN netleşmesi ile suç kavramında netleşmiştir. İktidarı elinde tutan her sınıf suçu kendisine göre yorumlayarak, günümüze dek gelmiştir. İkel toplumda özel

mülkiyet olmadığından, bir kişiye ait malı çalmakta, sözkonusu olmayacağı için hırsızlık suçu da yoktur. Aynı şekilde aile kavramı ve ahlak kavramı daha gelişmediğinden cinsel suçlar da yoktur. Tekrar hatırlatmakta yarar var birisiyle zorla cinsel ilişkiye girme teşebbüsü olabilir ve hatta gerçekleştirilebilir. Fakat bu davranış suç olarak algılanmaz. Günlük yaşam içinde sıradan bir olay olarak değerlendirilir. Çünkü daha örf, âdet, hukuk kuralları oluşmamıştır. İkel toplumun sonlarına doğru örf ve âdet kuralları ile birlikte suç kavramında yavaş yavaş oluşmaya başlamıştır. (Örn. tanrılara, toteme karşı davranışlar suç olarak görülmeye başlanmıştır)

Köleciler toplumda efendi-köle ilişkisi vardır. Artık alınan savaş esirleri öldürülmemekte köle olarak çalıştırılmakta, özel mülkiyete konu olmaktadır. Köle bir maldır ve alınıp satılabilir. tarihte ilk defa iki sınıf ortaya çıkmıştır: Köleleri çalıştıran sınıf(efendi) ve köle sınıfı.

Köleler efendileri için çalışmakta, onla-

DÜNYAYI
ÇOCUKLARA
VERELİM
BİR GÜNLÜK DE OLSA
ÖĞRENSİN
DÜNYA,
ARKADAŞLIĞI

DÜZENİN YARATTIĞI SUÇ
YA DA
SUÇUN YARATTIĞI
ÇOCUK...

nın zevki için erkek köleler aralarında dövüşmektedir, (bunlar ölümüne dövüşürler). Kadın köleler yatakta efendiyi tatmin etmektedir ve köleler efendinin malı olarak her türlü uygulamaya ve hatta öldürmeye konu olabildi. Bu davranışların hiçbirisi suç olarak algılanmamakta normal karşılanmaktaydı. Devlet ilk defa köleci toplumda ortaya çıkmış ve efendinin baskısına karşı kölenin haklı direnişini bastırmaya yönelmiştir. Devletle birlikte hakim sınıfın, iradesi olan HUKUK ortaya çıkmıştır. İşte ilk defa suç ve ceza kavramında bu aşamada net olarak ortaya çıkacaktır. Güçlü olan ve mülkiyeti elinde bulunduran efendi sınıfı malını korumak için "hırsızlık" suçunu tanımlayacak ve yasaklayacaktır. Mülkiyetle birlikte aile de şekillenmiştir. (mülkiyetin devrinde kolaylık sağlanması için babaerki aileye geçilmiştir.) ve getirilen kurallarla (örf ve adet) serbest cinsel ilişki sınırlanmaya başlanmış, sınırın aşılması halinde suç oluşacaktır. Köleliğin ortadan kaldırılmasına yönelik

yapılan her türlü eziyet, işkence, ürününe ele koyma, angarya normal karşılanıp ya da cezalandırma kapsamına girmezken, beye veya malına kaşı yapılacak ufak bir davranış en ağır şekilde cezalandırılır.

Kapitalist toplumda da üretim ilişkisi üretim araçlarının özel mülkiyetine dayanır. Bu dönemde de işçi sınıfı ve kapitalist sınıf vardır. Sömürü yöntemi ekonomik baskıya dayanır. Bu dönemde de en büyük suç iktidarı elinde tutan Burjuvaziye karşı girişilen davranışlardır. Özel mülkiyetin varlığından dolayı, hırsızlık suç olarak vardır. Ama cezada değişim sözkonusudur. Cinsel suçlarda kavram olarak, varlığını devam ettiren, içeriği değişmiştir. Cana karşı yapılan davranışlarda, bireysel olarak yapan herkes suçlu kabul edilmiş, öldürme yetkisi sadece devlete bırakılmıştır. Günümüzde bu yetkiden feragat eden devletlerde vardır.

Sosyalist toplumda herkes yeteneğine göre çalışıp, yaptığı işe göre üretimden pay alacaktır. Bu dönemde kolektif mülkiyet üretim ilişkilerinin temelidir. Özel mülkiyet sorunu çözüldükten sonra dahi, "herkesten yeteneğine göre herkese emeği kadar" ilkesi işlediğinden, kafa ile kol emeği, şehir ile kır çelişkisi henüz yok edilemediğinden, bir bütün anlamıyla değişikliğe uğramakla birlikte sınıflar hala varlığını sürdürmektedir. Buna bağlı olarak toplumda sınıf çatışmalarının yarattığı suç daralmış olarak burada da vardır. Bunun yanında geçmiş gerici kültürün izleri ve kişiden kaynaklanan psikolojik rahatsızlıklar nedeniyle, suç olacaktır. Ayrıca suçun niteliğide değişecek sosyalist toplumun ahengin bazen davranışlar suç olarak görülecektir.

Komünist aşamada özel mülkiyetin olmamasından dolayı, hırsızlık diye bir suçta olmayacaktır. Komünist aşamada herkes ihtiyacına göre alacaktır. Fakat ihtiyaçtan fazla alındığı takdirde ne olacağı, ne yapılacağı o zaman ki toplumun çözeceği bir sorundur. Esasen geleceğin toplumunda nelerin suç olduğunu kestirmek günümüzde zordur. Ama bu toplum düzenini bozacak davranışlar olabilir. Ama günümüzde kalkıpta şu andaki düşüncelerimizle hareket edip, yanlış bir davranış olan, "ya ihtiyaçtan fazlası alınırsa?" türünden bir soruda yersizdir. Çünkü o aşamadaki toplumun kültür yapısı farklıdır. Ayrıca dış koşulların iyileştirilmesi en üst aşamaya ulaşmış (kişiliği etkileyen en önemli faktördür) tir. Bilimde de çok önemli mesafeler kaydedilmiş bireyin kişiliğinin barındığı, beyin konusunda bilim adamları uzmanlaşmıştır. (Tıp biliminin suç konusuyla yakın ilişkisine ilerde değineceğiz), böyle bir aşamada suç olur mu olmaz mı tartışması bir yana, olsa dahi, günümüzdeki suçlardan çok farklı olacağı söylenebilir.

SUÇUN KAYNAĞI

Suçun ilk defa tanımlanmasından sonra (çıkış demiyoruz çünkü bir davranıştır ve her zaman vardı.) suç olarak kabul edilen davranışlara neden yönelindiğini irdeleyelim.

Bir kısmı düşünür, bireyi temel almış, onun kişilik yapısı, bakış açıları, değerleri, amaçları, ilgi, gereksinme dürtülerinin kişiyi

suça yönelttiğini düşünmüş. Dış koşullar ise arka plana itilmiştir.

Çocuğun kişilik yapısının bir parçası ya da ögesi olan mizac (huy) yani çabuk kızmak, öfkelenmek, sıkılmak, neşelenmek, hareketli ya da hareketisiz olmak genler aracılığı ile ebeveyn'den çocuğa aktarılır. Huy, kişiliğinin önemli parçasıdır. Çocuk ne denli olumsuz bir mizacı bağrında taşıyorsa en fazla suça yatkın (suçlu değil) bir kişi olacaktır. Biyolojik olarak ana karnında büyüyen "ceninin" her organı gibi beyinde gelişmeye başladıkça fonksiyonlarını yerine getirmeye başlar. Daha ana karnındayken tat alma, işitme, görme, karanlığı algılamaktadır -duyguları çalışmaya başlamaktadır-. Fakat doğumdan sonra çocuğun beyinin ilgili kısmına zulaan olumlu ve olumsuz mizac özellikleri ömür boyu o köşede kalabileceği gibi, dış koşulların uygun olması halinde ortaya çıkabilir.

Huyun, genler aracılığı ile aktarıldığını gözardı etmemekle birlikte (Bu aynı zamanda kişiliğinin bir parçasıdır da) dış faktörlerin o muazzam gücünü gözler önüne sermekte fayda var (çocuk kişiliğinin oluşmasında). Dış koşulların etkisi daha sperm ile yumurtanın birleşmesi ile birlikte başlar. Gebe kadının aldığı besinler aracılığıyla ceninin aldığı enzimler, tuzlar, minareller ya da kadının yaşam koşulları (gebe kadının zor koşullarda yaşaması, fazla çalışması, kendisini yorması gibi) karnındaki ceninin organlarının gelişmesini etkileyecek organların (özellikle beyne dikkatinizi çekmek isteriz.) çalışmasını, görevini yerine getirmesini engelleyebilecektir. İşte bu halde biyolojik ve psikolojik rahatsızlıklar söz konusu olabilir. Yine dış koşulların etkisiyle beyin bazı bölgesindeki hücreler güçlü olabileceği gibi bir başka bölgesindeki hücreler de güçsüz olabilir. Beynin her bölgesi farklı işlev ve sahiptir. Böylece beynin güçlü olan kısmı hangi fonksiyonu yerine getiriyorsa çocuk ona meyilli olacaktır. Örneğin beyinde yer alan ve cinsel arzuyu harekete geçiren merkezi kuvvetli olan çocuğun, büyüdüğünde cinsel aktivitesi güçlü olacaktır. Bu ihtiyaç giderilmediğinde cinsel saldırganlık görülebilecektir. Bugün için bilim önemli mesafe kaydetmiş olmakla birlikte de henüz beyni tam olarak çözememiş, hangi kısmın hangi işlevi yerine getirdiğini ortaya çıkaramamıştır. Ama her bölgenin bir işlevi olduğu deneylerle anlaşılmıştır. Bilimin beyne müdahale edebildiği ve genleri tam olarak çözebildiği aşamada kişilik sorunu ve psikolojik rahatsızlıklar, büyük ölçüde çözülecektir.

Çocukların suça yönelmesinde kişiliğin (bu dahi ağırlıklı olarak dış çevrenin çocuk üzerindeki yansımasıdır) ve doğumdan sonraki dış faktörlerin rolü vardır. Dış koşullardan kastımız başta devlet olmak üzere toplum ve ailedir.

Özetleyecek olursak daha ana karnında ceninin beyini oluşmaya başlarken kişiliğide gelişmeye başlayacaktır. Cenin halindeki bu canlılığın kişiliğide nüve halindedir. Kişiliğin oluşmasında genlerle aktarmanın dışında, gebe kadının beslenmesi ve yaşam biçimi etkili olur. Doğumdan sonraki dış koşullar iç içe geçmiş ve çekirdek halindeki kişiliğin bir çiçek gibi açılmasını, içindeki potansiyeli dökmelerini sağlayacaktır. Dış koşullardır ki, çocuğun yatkın olduğu davranışları, yetenekleri (bu suç olarak kabul edilebilecek bir meziyette olabilir) ortaya çıkaracaktır. Ve yine dış koşullardır ki beyin zulasındaki kişiliğin bazı özelliklerini, hiçbir zaman su yüzüne çıkmasına ya da gelişmesine) izin vermeyecektir. ■

çalışma ise en büyük suçtur. Bir köleyi öldürmek cana karşı yapılan davranış olarak algılanmaz olsa olsa efendinin malına zarar vermeden cezalandırılırdı.

Feodal toplumda üretim ilişkileri üretim araçlarının özel mülkiyetine dayanır. Köylü feodal beye ve onun toprağına bağlıdır, fakat malı değildir. Kendi iş araçlarına sahiptir. Feodal beye hizmet ettikten sonra, çalışabilecekleri kendilerine ait bir toprak parçası vardır. Bu dönemde feodal beyler yönetici sınıfını oluşturmaktadır. Yönetilen sınıf ise serflerdir. Siyasi üst yapıda, sömürüye müsaittir. Bu dönemde en büyük suç feodal beylere karşı sömürünün kaldırılmasını istemektir. Kanun yapma ve cezalandırma yetkisi beylerdedir. Bey sahip olduğu toprak parçası üzerinde her türlü şeyi yapma yetkisine sahiptir. Kanun çıkarabilir, vergi alır, para basar, cezalandırır, yani herşey onun elindedir. İsterse yetkilerini parça parça satardı. Bu dönemde özel mülkiyete verilen önemden dolayı hırsızlık halinde, öldürmeye kadar varan cezalarla karşılaşılabilir. Beyin köylüler üzerindeki hakkı her ne kadar sınırlanmış gibi gözükse de türlü davranış gösterilebilmektedir. Ne de olsa kanun kendisidir. Köylüler

Baştarafı 15. sayfada

biçimsel varlığını bir süre daha sürdüreceğini en azından kurultayını yapacağını düşünüyorduk. Ama İ.Ö.D.F. kurultayına dahi esasta başlamadan yaşamca tasfiye edildi.

Bugün İ.Ö.D.F.'nin üzerinde yükseldiği derneklerden hiçbirisi işler durumda değil, kitlelerin derneklerden uzaklaşmaları had safhaya varmış, her dernekte esasta 5-10 devrimci kalmış, onlarında dernek faaliyeti adına yaptıkları hemen hiçbirşey yok, hatta toplandıkları bile yok. Böyle bir durumda birim dernekler üzerinde yükselmesi gereken İ.Ö.D.F.'yi sürdürmeye çalışmak yanlış, anlamsızdır. Bunu ileri sürmek İ.Ö.D.F.'yi siyasi yapılar platformu olarak göstermenin, bu nedenle de İ.Ö.D.F.'nin varlık koşulunun işleyen derneklerin değil, siyasi yapıların var olup-olmadığı olarak tespit etmenin en açık itirafıdır. Bu anlayışın gerek

İ.Ö.D.F.'yi gerek birim dernekleri gerekse de üniversite gençliği hareketini ne hale getirdiği ortadayken hala bunda ısrar etmek, bu noktadan sonra yaşama, gözlerini kapatıp kendi hayal aleminde yaşamak isteyenlerin işidir. Biz hayalciler değil "devrimci gerçekçileriz" (Mao). yani ne gerçeklerden koparız ne de onlara teslim oluruz. Gerçekleri devrim için inceler, tahlil eder ve onlardan hareketle devrime ulaşmaya çalışırız. İst. Üniversite gençliği hareketinin bu dönemde yapması gereken ilk şey K.Ö. konusunda doğru anlayışa ulaşmaya çalışmak, bunu kitlelere yaymaya çalışmak, geçmişte hakim olan anlayışı eleştirmek ve kitlelere özeleştirisini vermek olmalıdır. Bunun ardından dernekleri bu anlayış temelinde yeniden inşa etmek için çabalanmalıdır. Gerçekten demokratik ve kitlesele dernekler yaratma çabası kitlelerce açılan mesafe nedeniyle uzun süreli ve zorlu bir mücadelenin sonucu olacaktır. Ancak bizi gerçek amaçlarımıza

ulaştıracak tek yol budur. Aksi yöntemin bizi getirdiği durum ortadadır ve bu durumdan sonra bunda ısrar etmemin sonuçları daha da vahim olacaktır. Demokratik ve kitlesele dernekler oluşturulması çabasında ilerleme sağlayan (düzenli olarak toplanan, kararlar alan, kurumlarını oluşturmuş, asgari bir kitleleşmeyi sağlamış ve ivmesi ileriye doğru olan) dernekler bir araya gelecek merkezi örgütlenmeyi doğru bir temelde yeniden inşaa etmelidirler. (Kordinasyon, platform, federasyon) Merkezleşmenin boyutu derneklerin durumlarıyla orantılı olmalı ve durumu merkezi yapılar katılmaya uygun olmayan derneklere ancak bu duruma geldiklerinde merkezi yapılar alınmalıdır. Bu ana kadar merkezi yapı bu derneklere yardım etmeli, yol göstermelidir. Aksi takdirde niteliksiz örgütlenmelerin toplamından nitelikli bir örgütlenme beklenecektir ki bu mümkün değildir, yaşamda bunu göstermiştir. ■

ere devam... haberlere devam... haberlere devam... haberlere devam... haberlere devam... haber

Mersinde ÖĞRENCİ BİRLİKLERİ

Sınıfsal çelişkinin yurdumuzda giderek şiddetlenmesiyle beraber düzen muhalifi tüm odakları birbirleriyle kenetlenip ortak düşmana karşı birlikte hareket etme gerekliliğini derinden hissetmeye başlamıştır.

Bu birlikteliğin kendini giderek daha da yatar bir şekilde hissettirmeye başlamasıyla beraber Mersin'deki biz liseli devrimci demokrat öğrenciler okullardaki faşist gerici eğitime, ulusların kendi anadilinde eğitim hakkına ilerici, yurtsever öğrencilere gözdağı ve baskı amacıyla oluşturulan idare, polis işbirliğine ve birçok akademik demokratik haklarımıza sahip çıkmak ve bu doğrultuda öğrencilerin sorunlarına örgütlü bir şekilde çözüm yolları aramak amacıyla geçen öğretim yılının ikinci devresinin başında Öğrenci

Birliği adı altında tüm devrimci demokrat öğrencilerin yer alabileceği bir birlik oluşturduk. Yaklaşık bir yıla yakın bir çalışmamız oldu. Bugün akademik demokratik sorunlarımıza karşı aktif olarak mücadele yürütmemize rağmen yine de bu doğrultuda çok cılız da olsa mücadelemiz devam etmektedir.

Bu mücadele içerisinde hem öğrencilerin sorunlarına karşı duyarlı hale getirmek hedeflenmekte hem de duyarlılığımız ortamında pratik faaliyetler hedeflenmektedir. Önümüze koyduğumuz bu hedefler yeterli miktarda olmasa da yine de pratiğe geçirilmiştir.

Bu faaliyetlerden bir tanesi de 13 Aralık 1992 de gerçekleştirmiş olduğumuz Erdal EREN'in yaşamına ve mücadelesine ilişkin bir yazı okundu. Günümüz Türkiye'sinde işkencenin, sokak infazlarının ve yoğun baskıların boyutlandığına yönelik bir konuşma yapıldı. Konuşmanın arkasından şiirler, ti-

yatro gösterileri ve türkülerle anma sona erdi.

Bu etkinliğin organizasyonu ve uygulaması Ö.B. inisiyatifindeyken ve bu çalışmalarda değişik siyasi siyasi görüşlerden insanlar görev almışken, Ö.B. içindeki TDPK taraftarları arkadaşlar Ö.B. içinde olmayan ama ideolojileri aynı olan arkadaşları ile beraber Ö.B.'den gizli bir şekilde ayrı bir program hazırlayarak anmaya bir saat kala Ö.B. içerisinde bulunan ve anma programı içerisinde görev alan arkadaşlar, Ö.B. disiplinine uymadıkları için ihraç edilmişlerdi.

Erdal EREN ve Tüm Devrim Şehitleri için düzenlenen bu anma bir olumluluk olmakla birlikte, TDKP sempatisini olan arkadaşların Ö.B. iradesine yakışmayan tutumları ise Ö.B. içerisinde ve dışındaki tüm insanlar tarafından büyük bir tepkiye yol açan olumsuzluktur.

Mersin

Yeni Demokrat Gençlik

LİSELİ GENÇLİK DAYANIŞARAK GÜÇLENİYOR...

Bahçelievler Yeni Bosnada tutulan düğün salonunda içinde Liseli Yeni Demokrat Gençliğin de yer aldığı organizasyonla, 100-120 kişinin katıldığı, Liselilerin dayanışma şölenu 30 Ekim'de gerçekleştirdik. Şölen hem liseli gençliği bir araya toplaması, hem de liselilerin kendi ürünlerini sergilemesi açısından olumlu bir adım oldu. Müzik dinletisi, tiyatro gösterisinin serilendiği, şiirlerin ve mesajların okunduğu şölene, güzel yorumlarıyla, liselilerden oluşan grup SEVDA EZGİSİ ayrı bir renk kattı. Kocasinan, Bahçelievler, Süleyman Nazif ve İnsa liselerinden Yeni Demokrat Gençliğinde aktif olarak katıldığı şölene, Liseli Yeni Demokrat Gençlik olarak gönderdiğimiz mezajı kısaca aktarıyoruz.

Arkadaşlar;

Liselerde durgunluğun sessizliğin gerilemenin yerine, adım adım bir hareketliliğe, canlılığa, yükselişe bıraktığı, artık belirgin şekilde görülen bir olgudur. Kurulmaya başlanan Öğrenci Birliklerinin doğru perspektiflerle işler hale getirilmesi ile; liselilerin so-

runlarına kitlesele boyutta tepki göstererek sahip çıkmasında önemli adımlar atılmış olacak, haklarımızı alma savaşımı daha güçlenecektir. Sorunlarına karşı duyarlı olan tüm liselileri Öğrenci Birlikleri içinde örgütlü mücadeleye çağırıyoruz.

Kocasinan Lisesinde Dayağa Protesto

Kocasinan lisesinde öğretmenin bir öğrenciyi döğmesi üzerine, öğrenciler koridorunda toplanarak "DAYAĞA HAYIR!" sloganlarıyla durumu protesto etti. Eylem sonrası öğrenci protestosunun "Başını çektikleri", iddiasıyla dört öğrenci disipline verildi. Öğrenciler savunmalarında, iddianın gerçek dışı olduğunu belirtmelerinin yanı sıra "okullarda dayak olayına karşı olduklarını, herkesin de karşı çıkması gerektiğine inandıklarını söylediler. Bunun sonrasında öğrenciler, DGM'ler gibi çalışan disiplin kururu kararıyla dört öğrenci okuldan atıldı. Bunu protesto eden Kocasinan Lisesi Yeni Demokrat Gençlik dergimize gönderdiği açık-

lamasında "Okuldan atılmaların, uzaklaştırmaların ve tüm faşist baskıların nederi ortadadır. Yeri geldiğinde "ülkede işkenceye", "okulda dayağa" karşı olduklarını söyleyip burunlarından kıl aldırılmayanların; öğrencilerin dayağı karşı tepki göstermesine ağızlarından salyalar saçarak, şiddetle karşı durmalarının nedeni ortadadır. Liseli gençlik; onların yaratmak istedikleri "düzene uygun kafalar"ın tersine, "hak verilmez, alınır" şiarıyla hareket edip bilimsel, demokratik eğitim hakkını köhnemiş düzene dayatıyor. Düzen; daha lise çağlarında, düşünen, eleştiren, birlik olma ruhuyla donan bu gençleri gelecekte köhnemiş düzenin temelini dinamitleyecek olan "potansiyel tehlike" olarak görüyor. Öyle ya "gençlik gelecektir". sonunu, bir gün aha uzatmak isteyen düzen, bu nedenle gençliği bireyci, kadercı ideolojisi ve zoruyla esaret altında tutmaya çalışıyor. Ama boşuna! Eskimiş, köhnemiş olanın yeni olanın önüne her zaman engel olmaya çalışacağına ama başaramayacağına bilincindeki GELECEĞİ temsil eden GENÇLİĞİN mücadelesini hiçbir güç engelleyemeyecektir." dediler. ■

Ön Açıklama: Üniversite gençliği kendi çabalarıyla YÖZ ÇİÇEK adlı bir kültür sanat dergisi çıkartıyor. Bu dergideki "Şehirsiz Mekanda Sınıfsal Savaşım" adlı yazıyı okumayı bir çaba olarak gördük, yayımlıyoruz.

Şehirsiz Mekanda Sınıfsal Savaşım

Şehirler canlıdır, doğar, büyürler. Yaşamları çok uzundur. Bazen de ölürler. Babil 100.000 nüfuslu bir şehir iken Atina, Roma henüz yoktu. Roma bütün dünyanın başkenti kabul edilirken Londra, o zaman bilinen dünyanın bir ucunda, gemicilerin uğradığı küçük bir liman idi. Paris, Roma Uygarlığına ait bir uç yerleşmesi, bir kamp yeri idi.

Dünyada, nüfusu 1 milyonu aşan ilk şehir olan Roma, 50.000 nüfuslu küçük bir şehir haline döndükten sonra, tekrar 1 milyon nüfusa ulaştığı zaman, Londra ve New York 8 milyon nüfuslu şehirler olmuştur.

Dünyanın 2 milyarı yaşında olduğu sanılıyor. Bu sürenin % 90'ı, dünyanın soğuması, canlıların yaşayabilecekleri bir ortamın hazırlanması için geçmiş benziyor. İnsanlığın evrimi, insanla maymunların ortak ataları olan HOMINOIDEA, yaklaşık 50 milyon yıl önceye ait bir canlı. İnsanlar, maymunlardan 25 milyon yıl önce ayrılmaya başlamıştır. İnsanın, 2 milyon yıldan beri var olduğu kabulü daha yaygındır. İnsanın varlığından bu yana geçen 2 milyon yıldan 1.990.000'i, toplum oluşmadan geçti. Son 10.000 yılın büyük bir kısmında, insan, ilkel içgüdülerinden kolay kurtulamadı. Kabile reisliği, yumruk kuvvetine bağlı kaldı. İnsanlık tarihi çatışmalarladoldu. Kabile reisleri, kral; krallar, hükümdar; hükümdarlar, imparator oldular. Mağaradan metropole giden bu uzun yolda, şehir formu açısından iki ilke hemen her zaman gözlenmiştir. Bunlar dikdörtgen ve dairesel şehir formudur. Hayvancılıktan kaynaklanan dairesel form, çevresi en az, buna karşılık kapsadığı alan en büyüktür. Dikdörtgen form toprağı muntazam parselemekten, araziyi paylaşmaktan doğmuştur.

Şehirler, tarih boyunca daima değişen bir gelişme gösterirler. Hatta değişiklikler; yapıldıkları zaman egemen olan sınıfların da bir göstergesi olurlar. Biz, uygarlıkları, yaptıkları anıtlarla ölçmeye alıştık. Gerçekte anıtsal yapıtlar, bazı kültürel karakteristiği gösterir ama, sadece onları tanımak yeterli değildir.

Şehirlerin, uygarlıkların kültürünü; bize etki yapan büyük eserlerden daha çok halkın yaşadığı evler ve onların çevreleri gösterir. Amacımız uygarlıkları ve şehirleri zamanın sosyal, ekonomik, teknik, kültürel ve politik koşulları içinde değerlendirmek, neden sonuç ilişkilerini kurmak olacaktır. İlk yerleşmelerin suya yakın yerlerde, nehir kenarları veya göllerde oldukları bilinmektedir. Özellikle tarım ekonomisine dayalı uygarlıkların büyük nehirler boyunca gelişmiş olmaları çok doğaldır.

Eski Mısır uygarlığına topluluğu Tanrılar, krallar ve insanlardan oluştuğuna dair olan inanç Mısır kültürünün tümünü kapsar. Firavunların tanrı ve insan olarak tek bir statüsü yoktu. Yerine göre bu iki rolü üstlenebilirdi. İnsanlar için en kutsal görev tanrılar için çalışma ve ona olan şükranlarını hediye sunarak ispatlamaktı. Nil vadisindeki dar, fakat çok verimli araziden alınan mahsul oldukça çoktu ve bundan ötürü de büyük bir "artı iş gücü" meydana geldi. Köleler için yapılacak tek iş, tanrı olarak kabul ettiği firavun için çalışmaktı. Firavun için yapılan herşey granitten, insanlar için yapılan herşey kerpiçten olmalıydı. Mısır uygarlığı için "granit uygarlığı" deyimini kullanılsa da gerçek şudur: granit uygarlığı + çamur uygarlığı = köle uygarlığı. Mısır uygarlığında pramitler, mezarlar, mabetler ve anıtlar granitten olduğu için ayakta kalabilmiş, halk için kerpiçten yapılan yapılardan hemen hemen hiç bir iz kalmamıştır.

Adalar'da ve Yunanistan'da büyük bir hükümdarlık yoktu. Her şehrin kendisini idare ettiği şehir devlet sistemi yürürlükteydi. Buralardaki krallar da güçlüydü ama tanrılaştırılmıyordu.

Mısır ve Mezopotamya'da saraylar, halkın bulunduğu yerin ortasında değil, şehrin kenarındaydı. Oysa Ege kültüründe saray, hem de gittikçe daha müevazi ölçülerde olmak üzere şehrin ortasında, halkın arasında bulunuyordu. Eski Yunanlılarda, sosyal olaylar ve iş, evin dışında meydana geliyordu. İş ve politik eylemler için agora, spor ve eğlence için gimnazyum, festival ve piyesler için tiyatro vardı. Sokrat'ı, Aristo'yu, Platon'u yetiştiren, yaratan bu kültür olmuştur.

Yeni bir dönemin etkilerinin şehirlere yansması bir süre alır. M.S. beşinci yüzyılda, Roma İmparatorluğu idaresizlik, düzen bozukluğu ve lüks dolayısıyla çökmüştü. Bu tarihte batı uygarlığı da yıkılmış, ticaret dağılmış ve şehirlerde toplanmış olan nüfus tekrar kırlara, köylere dönmüştür. Halk, yaşamak için toprağı bağlanmak mecburiyetinde kalmıştı ve orta çağın başlangıcında kendi derebeylerinin idaresinde adeta köle durumunda bulunuyordu. Feodal sistem, yani derebeylik, toplumun yeni düzeni oldu. Aynı hükümdarlığa bağlı büyük hükümdarlık toplumu, birbirine rakip bir çok derebeyliklerin ortaya çıkması, kısa sürede bunlar arasında devamlı çatışmalar ve savaşlara yol açtı. Surlarla çevrili kentler bir yandan savunma bir yandan da kendi içine kapalı, feodal üretim ilişkilerinin bir yansımasıdır. Ortaçağ kentlerinde merkezdeki çekirdek, derebeyi şatosu ve kilisedir. Onun etrafında organik doku oluşturan evler gelmektedir. Surlarla çevrili kaleler, pazar yerleri, şatolar, dini yapılar ve meslek loncalarının adı ile anılan sokaklar, orta çağ kentlerini simgeleyen belli başlı öğelerdir. Ve yine görkemli saraylar ve kilise, orta çağ meydanlarının en merkezi yerinde siyasi rejimin fiziki mekandaki heykelleri olarak, şehre hükmetmektedir.

Ortaçağın sonuna doğru tivatrin gelişmesi, hayatın el emeği ile kazanmayan bir sınıf doğurmuştu: burjuva sınıfı...

Sanayi devriminin öncüleri; kentlerin ekonomik yapısında başlıca rol alan burjuvalar tüccar ve bankacılar. Gelişen bir ticaret yaşamı ile sanayi öncesi bir dönemin izlerini taşıyan zanaatlar bütünleşebilmişti. Tüm sanayi

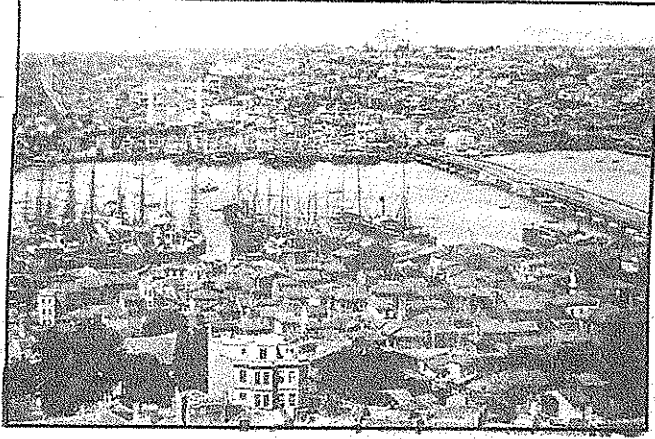
dalları; eski kentlerin dışında enerji kaynakları, ulaşım araçları, hammadde kaynakları ve insan emeğinin ucuz ve kolay olduğu alanlara yerleşti. Fabrika yakınında sanayi kapitalizminin simgesi olan işçi kentleri doğdu.

Marx ve Engels'in kent ile ilgili görüşleri en çok Alman İdeolojisi adlı yapıtlarında yer almıştır. Düşünsel temellerin Marx, Engels ve Lenin tarafından atılan Sosyalist kuram; toplumla mekân, dolayısıyla kentleşme arasındaki ilişkinin, tarihsel bir gelişmenin sonucu olarak ortaya çıkmış belli bir üretim biçimi örgütlenmesi olduğunu söyler. Bir ülkede, iş bölümünün sanayi ve ticaretin tarımdan ayırdığı ve bunun sonucunda da, kırsal alanlarla kentlerin, her birinin çıkarları arasında bir zıtlık baş gösterdiğini söyler. Kente iş bölümünün arttığı bir yerleşim gözü ile bakar. Marx, kenti, üretim araçlarının, ana malın, gereksinmelerin, yüksek zevklerin toplanmış olduğu yerler olarak tanımlar. Sanayi devrimi yeni kentlerin doğmasını yanı sıra, burjuva ve proletaryanın da doğmasını sağlamıştır.

Marx, kentte görülen şeyin kapitalist üretim süreçleri ve ilişkileri olduğunu belirtir, ve şöyle der: "Kentteki hastalıklar özünde kapitalizmin hastalıklarıdır da."

Sosyalist Toplumlarda Kent: Kentler uzun sürede oluşan toplumsal sistemlerdir. Yeryüzündeki en eski sosyalist devletin bile, ancak 43 yıllık kısa bir tarihi bulunmasından ötürü, sosyalist kentlerin iç yapısı ile sosyalist olmayan ülkelerdeki kentlerin iç yapıları arasında ayrımlar, kesin çizgilerle tanımlanabilecek derecede belirginleşmemiştir. (1960'da Kruşçev revizyonizminin iktidara gelişiyle sosyalist üretim biçimi örgütlenmesinin sona ermesi, fiziki mekanda da kendini göstermiştir.)

Üretim araçlarının ve dolayısıyla kent topraklarının özel mülkiyetinin olmaması, sosyalist kentlerin biçimlenmesine önem veren başlıca etmenlerden biridir. Bir kentin çeşitli semtleri arasında keskin ve açık ilişkilerin bulunmaması, oturma alanlarının kalitesi, insanların konut ve açık kent hizmetleri gibi en temel gereksinimlerinin belli bir düzeyde karşılanmış olması, toplumsal yapının kentler arasında ve kentlerin büyük kesimlerinde türdeşlik göstermesi, sosyalist kentin dayandığı bir ilkedir. Zengin mahallelerde varlıklı ailelerin; fakir, gösterişsiz ve kent hizmetle-

rinden yoksun semtlerde ise emeği ile geçinen yoksul kesimin yığılmasından doğan karşıtlıklar sosyalist toplumların kentlerinde görülmez. Geçekondü ve büyük kentlerde yaşayan işsizler ordusu, sosyalist ülkelerin kentlerinde yabancılık olgulardır. Sosyalist kentin her yanı, bir kural olarak toplumun tümüne açık, sınıfsız bir toplum yapısı inşa etmeye dönük bir nitelikte değil ise, kendi felsefesine ters düşer.

Sovyetler Birliğinde Kent: Marx ve Engels'in köy ve kent karşıtlıklarını ortadan kaldırmak ve ülkenin bütünü, kalkınmadan eşit olarak yararlandırmak, tam üretici güçleri harekete geçirmek amacıyla uygun olarak, hızlı sanayileşmeye, köylerin toplumsal ve ekonomik yönden yeni bir düzene kavuşturulmasına, sanayinin hammadde kaynaklarına yakın yerlere yerleştirilmesine, sanayi ve tarım kesimleri arasında denge ve tamamlanıcılık sağlanmasına önem verdiği görülür.

Sovyetler Birliği'nde, bundan başka köy ve kmet karşıtlıklarının giderilmesi amacıyla tarım kentleri projeleri de hazırlanmış ve uygulanmıştır.

Çin Halk Cumhuriyeti'nde Kent: Çin Halk Cumhuriyeti'nde kent ve kentleşme sorunlarına, Sovyetler Birliği'nde olduğundan farklı bir yaklaşım vardır. Çin Devrimi işçi partisi önderliğinde yönetilmiş ise de, bu devrim temelde, köylü kitlelere dayanmıştır. Devrimin yerleşme yapısına ilişkin önemli bir ilke, Mao Zedung'un önderliği stratejiye uygun olarak, kentlerin köylerden oluşan bir çemberle sarılmasıdır. Mao Zedung düşüncesinde, bu yerleşim biçimi, askeri ve siyasi bir taktik anlamı da taşımaktadır.

Çin Halk Cumhuriyeti'nde Siyasal seferberliğe, üretim sisteminin temel koşulu gözü ile bakılmaktadır. Bu seferberliğin sadece birkaç büyüme noktasını yaratmakla değil, bütün bölgelerin, sistemle bütünleştirilmesi yolu ile sağlanabileceği görüşü egemendir. Son olarak da, nüfusun coğrafi dağılışı ve güçlü-güçsüz yerleşim yerleri arasındaki ayrımların giderilmesi, Çin Halk Cumhuriyeti'nde, halk savaş stratejisinin kesin bir koşulu gözü ile bakılmaktadır. Bu nokta, Marksizmin, kent ve köy arasındaki ayrımların giderilmesi yolundaki temel görüşlerine de uygun düşmektedir.

Kent kömünleri uygulanması ile Çin'de yapılmak istenen kentlerin halkın yalnız yaşadığı değil; fakat hem yaşadığı hem de çalıştığı üretim merkezleri durumuna getirmek idi. ■

SÜRECEK...

Mao Zedung'un İki Şiiri

**"Hiçbir şey Zor Değildir Bu Dünyada,
Eğer Dorukları Fethetme Cesaretin Varsa"**

"Hiçbir şey zor değildir bu dünyada, eğer dorukları fethetme cesaretin varsa." Çin'deki iki çizgi mücadelesinin tekrar tekrar kopan fırtınalarını yarıp geçen, dünya çapında Mao'nun iki ay'ı kucaklama, dünyayı değiştirme davetinden ilham alan devrimciler arasında yankılanan ve aşına olduğu kadar da güçlü olan bir söz. Bulutlara erişmek kadar evrensel, revizyonistlerin sırtında "sıcak sıcak tüten patatesler" in kızgın mührü kadar keskin bir davet...

Mao Zedung'un bu iki şiiri, "Çinkangşan'a Yeniden Tırmanırken" ve "İki Kuş: Bir diyalog", 1965'in baharında ve güzünde yazıldığından bu yana yirmi yıl geçti. 1965- Zamanı geçmiş olan her şeye ve kabuk tutmuş bürokrasinin içindeki konumlarından, toplumun daha da devrimcilerleşmesini engelleyenlere karşı muazzam bir isyan fırtınasının koptuğu, Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin başladığı yıl.

Bu şiirler, bir sınıftan, proletaryadan doğmuş, tüm alanlara önderlik etme gerekliliğinden ortaya çıkan, kitlelerin gücünün bilincinde ve kökünde bu gücün yattığı şiirlerdir. Ve Mao'nun bu şiirlerindeki kuvvet ve sanat düzeyi, şiirleri devrimci sanatın iyi örnekleri olarak sivrilmektedir. Mao, gençlik içerisinde yeni şiir biçimleri geliştirmeyi teşvik ettiği halde-çünkü kendi sözleriyle, eski biçimler "düşünceyi kısıtlıyor ve öğrenimleri zor" dur- bu iki şiirinde klasik Çin biçimini kullanmış, gayet iyi bilinen türkülere, motiflere uydurmuş ve eski biçimin devrimci içeriğe sahip olunca, ne kadar farklı bir şiir ürettiğini göstermiştir.

Mao mücadelede şiiri sık sık bir selamlama olarak kullanmıştır, ve bu iki şiir de, iki önemli dönüm noktasında böylesi bir rol oynamıştır. Bu şiirlerin ilk çıktığı sıralarda Çin'deki durum Çin Komünist Partisi içinde keskin sınıf mücadelesinin sürdüğü ve Mao'nun

temsil ettiği devrimci çizginin tecrite yakın bir durumda olduğu bir dönemdir. Liu-Şao-çi'nin karargahları, Çin'de Sovyet revizyonist" sosyalizm'in tarafları güçlüydü ve önemli mevkileri denetimleri altında tutuyorlardı; bundan da öte, Liu, Mao'nun Sosyalist Eğitim hareketi etrafındaki kampanyasına karşı açıktan antagonistti, ve Mao'nun 1965 Ocak ayında çıkarttığı, kapitalist yolu tutan iktidar sahiplerini hedefleyen 23 makalesine aktif olarak karşı çıkmaktaydı. 1965 baharında Mao birkaç aylığına Pekin'den yok olarak, karşı-saldırısının hazırlıklarını devam ettirmek üzere orta ve güney Çin'e gitti. Mayıs ayında yeniden ortaya çıktı ve kırk yıl önce de bulunduğu Çinkang Dağı'nın tepesine tırmanarak "Çinkangşan'a Yeniden Tırmanırken" adlı şiirini yazdı. 1927'de orada ilk olarak bir üs alanı kurulmasından bu yana geçen 38 yılda kaydedilen ilerlemeleri neşeli canlı bir şekilde hatırlayarak, devrimci iyimserlikle dolu bir şekilde, önünde yeni zaferler getirecek mücadelelere bakıyordu. Sonbahar Hasadı Ayaklanması'nın yenilgisinden sonra, Kızıl Ordu'dan küçük bir bölüğü yeniden toparlayarak 1934 Mart'ında Uzun Yürüyüş'ü başlattıkları yer burasıydı. Bir göz açıp kapayıyor... ve bu kez artık sosyalist olan Çin'e geri dönüyordu.

Bundan az bir zaman sonra 1965 Ağustos'unda Mao bir gazeteciye: "Tek başıyım... kitlelerle beraber tek başıyım ve bekliyorum..." derken, derken Parti'nin en üst önderliği içinde sınıf mücadelesinin ne derece keskinleşmiş olduğunu dile getiriyordu. Hemen ardından "İki Kuş: Bir Diyalog"u kaleme aldı. Mao, kendisine karşı çıkanların kitlelere vermesini istediği Sovyet tipi "gulaş" komünizmi imajını alaya alıyor iki kuş arasındaki, devrimciyle revizyonist arasındaki mücadeleyi anlatarak, günün ve geleceğin Liu Şao-si'lerine bir kursun sıkıyordu.

Bu iki şiir, 1976 yılbaşı günü, Çin basınında bir baş makale eşliğinde yeniden yayınlandı. Makalede şöyle söyleniyor. "Bu iki şiirin yayımlanmasının büyük siyasi ve pratik önemi vardır, tüm halkın enerjisini güçlü bir şekilde harekete geçirerek..."

Mao'nun ölümünden sadece 9 ay önceki bu son büyük kavgası, ÇKP'de Deng Siao-Ping'in karargahlarının temsil ettiği revizyonizmi yenmek için büyük bir siyasi mücadele davetiydi. Bu, Kültür Devrimi'nin kazanımlarını savunmak ve geliştirmek için kesin bir sınıf mücadelesi yürütme, bu kampın proletarya diktatörlüğünü ters yüz ederek ve devrimci sosyalizmi dönüştürüp bugün varmış olduğu "Coca-Cola komünizmi"nin, batılı ve "modern" olan her şeyi kapan ve en adi kapitalizm çabasından başka birşey olmayan bugünkü durumunun

Diyalektik bilimdeki uzmanlığı, büyük usta Başkan Mao'ya, yaşamın bir çok alanında uçsuz bucaksız bir yetenek verdi.

gerçekleşmemesi için kendilerini aşağı etmelerini önleme çağrısı yapan bir savaş çığıydı.

Son yirmi yıl Mao'nun şiirlerindeki polemikğin ölüm-kalım ciddiyetine sahip olduğunu kanıtlamakta ve bugünün devrimcilerine isyankar ve acil bir meydan okuma çağrısı yapmaktadır.

Bir yandan, Büyük Proleter Kültür Devrimi, uluslararası proletaryanın en ileri tecrübesini ortaya çıkarmıştır. Proletarya diktatörlüğü altında, Çin halkının geniş kitleleri, toplumun yol açacağı yönü biçimlendiren ölüm- kalım derecesindeki siyasi ve ideolojik mücadelelere, milyonlara ilham veren ve devrimi dünya çapında yayan sürece aktif ve bilinçli olarak katılmaları için harekete geçirilmişlerdi. Bunun anlamı, sadece eğitimi, bilimi, sanatı ve eski fikirlerin sağlam kalelerini dönüştürmek değil, en önemlisi, hangi sınıfın si-

yasi iktidarı elinde tutacağı şeklindeki canalıcı sorunun mücadelesini vermektir. Bu büyük devrim, Çin'de, tüm dünyadaki proletarya ve devrimciler için paha biçilmez bir tecrübeler dönemi olan, proletarya hakimiyeti altında 10 değerli yıl daha kazandırdı.

Öte yandan, Mao'nun amansız uyarılarında doğru çıktı, sağ, gerçekte 1976'da Mao'nun ölümünden sonra iktidarı ele geçirdi ve devrimci Çin kaybedildi. Enternasyonal proletaryanın Çin'deki yenilgisinden bu yana, hem önemli ilerlemeler kaydedilmiş; hem de fırsat ve tehlikelerin boyutu yükselmiştir. 1985'te, Çinkangşan'lar cazip ve tehlikeli bir biçimde mevcuttur... durum zordur fakat 1927'deki veya 1965'deki gibi Mao Zedung'un meydan okuyan görüşleri sayesinde fethedilmesi de mümkündür.

ÇINKANGŞAN'A YENİDEN TIRMANIRKEN

- Şui Tiao Keh Tou'nun Müziğiyle
1965 Mayıs

Uzun zamandır bulutlara erişmekti emelim
İşte yine uzaklardan
Şu bizim uğrak yeri Çinkangşan'a tırmanmaya geldim.
Geçmişin sahneleri dönüşüyor artık,
Her yerde Asma Kuşları şarkı söylüyor, serçeler zıplıyor.
Dereler şırıldıyor,
Ve yollar hep göğe doğru.
Huang yang çieh'i bir geçtin mi
Artık gözetilecek bir tehlike yok.

Nerede ihsan varsa, orada
Rüzgar ve şimşek karıştırıyor ortalığı
Bayraklar ve pankartlar dalga dalga
Otuz-sekiz yıl uçtu gitti
Bir göz açıp kapayıncaya kadar.
Dokuz cennet yüksekliğindeki ay'ı kucaklamaya
Beş deniz derinliğindeki kaplumbağaları yakalamaya
Muktediriz:
Ve muzaffer türküler ve kahkahalarda dönçeğiz seferlerimizden.
Hiçbir şey zor değildir bu dünyada,
Eğer dorukları fethetme cesaretin varsa.

İKİ KUŞ: BİR DİYALOG

- Nien Nu Chiao'nun müziğiyle
Sonbahar 1965

Anka kuşu kanat çırpıyor
Doksanbin'li yükseklerde
Ve şiddetli bir kasırga çıkartarak..
Sirtında mavi gök, aşağıya bakıyor
Köyleriyle şehirleriyle insan'ın dünyasını gözlemek için
Silah sesleri enginleri yalıyor
Mermi kovanları yer yüzünü dövüyor.
Çalıkların içinde bir serçe donup kalmış korkusundan
"Bu ne korkunç bir kargaşa!
Göçüp gitmek istiyorum buralardan"

"Nereye diye sorsam?"
Serçe cevap veriyor,
"Periler ülkesindeki mücevher kaplı saraya.
Bilmiyor musun, bir üçlü anlaşma imazlandı iki yıl önce,
Parlak bir sonbahar mehtabının ışığında?
Orada bir dolu yemek vardır;
Sıcacık tüten patatesler
Nefis sığır etiyle* birlikte!"
"Bırak şu boş budalalığı!
Baksana dünya altüst oluyor."

*Bundan kastedilen "gulaş"tır.

GERİLLA

Gerilla gördüm gerilla;
Elleri vardı.
Ayakları vardı.

Benim gibi yemek yiyip
Benim gibi su içiyorlardı.
Benim gibi konuşuyorlardı.
Hatta benim gibi şiir okuyup,
şarkı söylüyorlardı.

kim olduklarını sordum;
"İnsan dediler.
Neden ölüyorsunuz? dedim
"Halkız biz ölmeliyiz" dediler.
Ne istediklerini sordum.
Eşitlik, güzel bir dünya dediler.

TERÖRİST

Anne köye terörist mü geldi?
Herkesi dövüyorlarmış öylemi anne?
Polislerde mi terörist anne?
Onlar herkesi dövüyorlar.
Herkesi işkence yapıyorlar
İstediklerini yapmayı dövüyorlarmış
öyle mi anne?

Polislerde mi derörist anne?
Onlar istediklerini yapmayı öldürüyorlar
Herkesi ve paran, ya canın diyorlarmış
öylemi anne?
Devlet de mi terörist anne?
Onlarda, ya emeğin ya canın diyorlar.

Çiziyorum

NOT: Yandaki iki şiir, altın çağ mücadelesinde Komünist önderlerimizden İsmail BULUT, Tuncay ÇARIKÇIOĞLU, Baba ERDOĞAN, Hasan TOY, Aydın YILDIRIM, Doğan KARADAĞ ve Yıldız ÇİÇEK yoldaşlarımızın şehit düştükleri Karadeniz bölgesinde ilk defa gerillalarla karşılaşan 12 yaşında minik bir bayan okuyucumuz tarafından kaleme alınmıştır.

Nevşehir TKP/ML tutsakları, Ekim ayından itibaren, TutsakPARTİZAN isimli bir bülten çıkarmaya başladılar. Bu arkadaşların çalışmalarını taktir edip, şevklendirmek ve diğer siyasi tutuklulara örnek olması açısından kısaca bazı bölümlerini yayınlıyoruz.

FASİZME EMPERYALİZME FEODALİZME ŞOVERİZME, HBR TÜRDEN GERİCİLİĞE KARŞI

tutsak

PARTİZAN

NEVŞEHİR TKP/ML-TİKKO DAVASI TUTSAKLARI BÜLTENİ YIL: 1 SAYI: 1 EKİM 1992

Tutsak PARTİZAN'ın ÇIKARKEN adlı bölümünde "Bültenimizin siyasi ideolojik hatı ML-MZD bilimi olacaktır" denilirken, "Bültenimizi, Cezaevlerini sadece yatılan yer değil, yeni değerler üretilen yerler olmalı! şairiyle çıkarıyoruz." deniliyor.

Tüm baskılara imkansızlıklara rağmen yeniyi ve ileriye olan bağlılıklarını kaybetmeyen bu insanlar, insanlığa yeni değerler katma uğraşını verirken, kokuşmuşluğa alternatif olma gücüyle cezaevlerinden seslerini yükseltiyorlar.

Şimdi de Tutsak PARTİZAN'ın "BUNLARI BİLİYORMUSUNUZ" köşesini aynen yayınlıyoruz.

BUNLARI

- 1- Nevşehir cezaevinde Hasan DURNA'nın gardiyanlara zimmetlendiğini...
- 2- Rami POLAT'ın Kayseri Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından Rami POLAT olarak kabul edilmediğini...
- 3- Kayseri DGM Heyetinin sahte evrak düzenleyerek insanları tutukladığını... Ve başka tutsakların dilekçelerinde bu gerçeği, mahkeme heyetine karşı dile getirirken heyetkilerin renkten renge girdiğini...
- 4- Devrimci Sol davasından cezaevinde tutuklu bulunan arkadaşların Kayseri DGM heyeti tarafından gerekçeye gerek olmadığı gerekçesiyle tutukluluklarının devamına karar verildiğini...
- 5- 12 yıldır yurtdışında olduğunu resmi belgelerle kanıtlayan Haydar BELTAN Kayseri DGM tarafından, 12 yıldır TİKKO gerillası olduğu gerekçesiyle Nevşehir cezaevinde 8 ay tutuklu tutulduğunu...

- 6- TDKP davası tutsaklarının kaldığı koğuşdaki "ÖZGÜR"ün tutsak güvercin olduğunu...
- 7- Abisinin PKK'da Gerill Komutanı olduğu iddiasıyla tutuklanan "Muhtar"ın, 3 ay tutuklu kaldıktan sonra çıktığı ilk mahkemede tahliye edilmesine rağmen, aynı gün gittiği memleketinde aynı gerekçeyle tekrar tutuklandığını...
- 8- Fahrettin Kurt; "Allah insanı tek beyinli yaratmıştır. Çünkü çift beyinli yaratsaydı anarşi olurdu" dediğini, öyleyse anarşistlerin çift beyinli olduğunu...
- 9- Faşist TC. devletinin "Türkiye'de yaşayan herkes Türktür" demesine rağmen devamlı "dış mihraklardan" bahsettiğini...
- 10- İnsan Haklarından sorumlu devlet bakanı Mehmet Kahraman'ın "İnsan Hakları konusunda hiçbir yetkin yok" dediğini...

BİLİYORMUSUNUZ

YENİ DEMOKRAT GENÇLİĞİN YAŞAM İLKELERİNDEN...

- *1- Gelişebileceğin her konuda kendini geliştir, ancak yumruğunu her tarafa sallama, belirli yerlerde yoğunlaştır ve giderek diğer konulara, alanlara geç.
- *2- Bilgisizlik ve duyarsızlığa karşı mücadele et.
- *3- Dürüst ve mütevazı ol.
- 4- Kendine güven. Olumlu ve olumsuz yanlarını doğru bir biçimde değerlendir.
- 5- Objektif ol. Dış dünyanın koşullarını kavra, koşulları değiştirmeye çalış.
- 6- Yorumlama anlayışını geliştir.
- *7- İnsiyatını yani tek başına karar alma, karar verme gücünü geliştir.
- 8- Başkalarına güven ancak kontrol et. Prensipsiz ve denetlenmeyen güven kof bir güvedir, yıkılmaya mahkumdur.
- 9- Dinamik, atak ve militan ruh yapısına sahip ol.
- 10- Değerlendirmelerini karşıdakinin prensiplerine, düşüncelerine ve pratiklerine bakarak yap.
- *11- İnsan onurunu üstün tut.
- 12- İnsan olumlu ve olumsuz yanlarıyla bir bütündür. Olumlu ve olumsuz yanlarını ağırlığına göre insanları tart, değerlendir. Kronikleşmiş olumsuz yanları ağır basan insanlarla ilişki kurma onları boşuna değiştirmeye çalışarak enerjini tüketme.
- *13- Önyargılı olma.
- 14- Belirli konularda uzmanlaş, diğer konularda da bilgini artır.
- 15- Karşıdakini sabırla dinlemesini öğren, ancak insiyatını kaybetme.
- 16- Kişilerdeki algılama ve kavrama farklarını daima dikkate al.
- 17- Yaratıcı ol.
- *18- Her şart altında öğrenmeye ve öğretmeye çalış.
- 19- Önderliği ve yönetmesini öğren.
- 20- Sorunları makro ve mikro düzeyde incele.
- 21- Sorunları başkalarıyla tartışarak çözmeye alışkanlığını geliştir.
- *22- Çalışmalarında perspektif sahibi ol. Planlı ve düzenli ol.
- 23- Tehlikeler karşısında paniğe kapılma, panik seni tehlikenin kucağına atar.
- 24- İnsanın en kötü hali kendini bilmez ve yönetemez oluşudur.
- 25- Eleştirel, analitik ve sentezci ol.
- 26- Eleştiriyi insanların kişiliklerine değil pratiklerine yap.
- 27- Çok bilgi sahibi olmak akıllı olmak demek değildir. Bilgilerimizi gelişen olaylara, şartlara uyguluyor isek, onlar bize eylemlerimizde kılavuzluk ediyor ise, onları gerçekten kavramış isek o zaman akıllı olabiliriz.
- 28- Başkalarının tecrübelerini daima dikkate al.
- *29- Eleştirilmelere karşı çıkma, Eleştiri insanı iletir.
- *30- Özeleştiri yapmayı öğren, hatalarını hiçbir zaman gizleme.
- 31- Sadece geçmişlerini anlatıp bugünü anlatmayanların, bugün hiçbir şey yapmadıklarını bil. İnsanları iyi tanı.
- *32- İnsanlara taşıyamayacakları yük vermeyi, kuvvetlendikçe yükü artır.
- *33- Sorumluluk vererek insanları geliştir.
- 34- Subjektivizmin felsefi ve pratik anlamını kavra.
- 35- İnsan gücünü artır. Mücadelenin dinamikliği sabit insan gücüyle mücadelenin yürümeceğini getirmektedir.
- 36- En küçük bir destekten bile yararlan.
- 37- Çalışmalarında sürekliliği hedefle.
- 38- Öğretirken berrak ve net ol.
- *39- Davranışlarında doğal ol.
- *40- Disiplini asla elden bırakma.

- 41- Savunduğun doğruları iyi öğren.
- 42- Görevlerinde öncelik-sonralık ilişkisini kavra.
- 43- Dünya görüşünü hayatın her alanında uygula. Davranışlarında tutarlılık olsun. Örnek ol.
- 44- Eleştirel kulak arkası etme, doğru olup olmadıklarını araştı.
- 45- Görüşmelerine daima hazırlıklı ve zamanında git.
- 46- Yapabileceğin işleri başkasına havale etme.
- 47- Bir birim içerisindeki uzun süreli çalışmalarda liberalizm çıkabileceğini dikkate al.
- 48- Bilinmeyen her şey korku uyandırır önemesinden hareketle insanlara görev verirken hatalara düşme. İnsanlar süreç içerisinde bilinmeyen şeyleri yapabileceklerini öğrendikçe, kavradıkça verilen görevleri kabul edebilirler (Konumları dikkate alalım)
- 49- Belirli alanlarda ilerlemeyen insanları aynı yerde tutma, yerlerini ve görevlerini değiştir.
- 50- Eleştiri ve özeleştiri mekanizmasını şartlar elverdiği ölçüde iki kişi arasında uygulama, birim içerisinde uygula, neticesi kesin olur.
- 51- Birlikte yaşamasını ve paylaşmasını öğren, ilke edin.
- 52- Bilgi düzeyin ve yeteneklerin konusunda, ne kendini olduğundan fazla göster, ne de küçük göster, karşıdakini seni objektif değerlendirmesine engel olma.
- 53- Öğrendiklerini ancak pratik içerisinde uygulayabilirsin. Pratiğe gir.
- 54- Kitle içerisinde çalışmasını öğren. Bu konuda insiyatını geliştir.
- 55- Çözmek ve yapmak zorunda olduğun görevleri iyi yap, bütün dikkatini görevine yönelt.
- 56- İrili ufaklı her pratikten sonra ak-sayan yönleri ele al ve bertaraf et.
- 57- Mükemmelli-yetçi anlayışlardan uzak dur, aşırı planlama yapma hatasına düşme.
- 58- Tuttuğunu koparan bir yapıya sahip ol, ilgilendiğin her insana bir formasyon kazandır.
- 59- Ortaya çıkan hataları, olumsuzlukları önce kendinizde arayın, herkes hata yapabilir. Önemli olan az hata yapmaktır.
- 60- Pasifizme, yılmaya, teslimiyetçiliğe savaş aç. İnancılı, kararlı ve coşkulu ol. Hiçbir şart altında bayrağını yere düşürme.

Burjuvazinin çifte standardının resmidir.

EMPERYALİZMİ HALK SAVAŞI DERYASINDA BOĞALIM!

ABD EMPERYALİZMİ, SOMALİ'DEN ELİNİ ÇEK!

KİM AÇ BIRAKIYOR, KİM DOYURUYOR?

10 yıldır ilğini sömürüp, bir deri bir kemik bıraktıkları Somali gerçeğinin sorumluları şimdi insan sevgisiyle mi doldular?

Açlık, ölüm ve her türlü vahşetin sorumlusu olan ABD emperyalizmi ve yardakçıları insani yardım adı altında Somali'yi işgal ediyor ve tam hakimiyet kurmak istiyor. 2500 basın mensubunun ve bazı TV'lerin naklen yayını tam bir soy sekinde yapılan işgal, Somali'de ABD güdümlü iktidarın otoritesini yitirdiği, çeşitli gerilla grupların iktidar için savastığı ve son olarak London Observer gazetesinin Somali'de büyük petrol kaynaklarının bulunduğu ve çevresindeki ülkelerde de bulunma ihtimalinin çok yüksek olduğu haberinden sonra gündeme gelmiştir.

Açlığın sorumluları, bu sorumluluktan kurtulamayacakları gibi "ümit oluşturma operasyonu" adını kullanmakla da emekçi halkları kandıramayacaklardır.

Açlara yiyecek iletme için bunca asker ve silaha, gerek olmadığı gibi buna yapılan masraflarla, eğer samimi olsalardı milyonlarca aç doyurulabilirdi. Sorun açları doyurmada değil, bu görünüm altında insanları kandırarak

Somali ve çevresinde tam hakimiyet kurmaktır. Emperyalizmin dümen suyundan çıkmayan Türkiye ve benzeri ülkelerde bu halk düşmanı suça ortaktır.

Açlık, sömürü ve vahşeti ortadan kaldıracak olanlar, bizzat buna neden olan sömürücüler değil kendi geleceğini elleriyle yaratacak olan emekçi halkların mücadelesi olacaktır.

GELECEK EMEKÇİ HALKLARIN ELLERİNDEDİR!

YANIKSIZ GO HOME!